

संस्कृतश्रीः

पाठनाला - ४

SAMSKRITHASRI

Patamala-4

Published by

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY [REGD.]

Head Office :
98-99 Luz Church Road,
Chennai-600 004.
Phone : 2 497 11 01.

Admn. Office :
283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018.

Vth Edition]

2003

[Rs. 25-00

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகை பாடமாலா

மொழிப்பயிற்சி மிக எளிதானது. கருத்துடன் ஊன்றிப்பயிலத் தொடங்கினால் ஓராண்டிற்குள் மொழி வசப்படத் தொடங்கும். பிறகு மொழியிலுள்ள சிறிதும் பெரிதுமான நூல்களை படித்துப் பழகப்பழக மொழி நன்கு வசப்பட்டுவிடுகிறது. மொழியின் இலக்கணமும் கற்பதற்கு எளிதே. தொடர்ந்து கருத்துடன் ஊன்றி ஈடுபடுவதே இதற்கான ஒரே உபாயம். நாம் நன்கு அறிந்த மொழி ஒன்றின் உதவி கொண்டு வேற்று மொழி கற்பதும் மிக எளிது. அந்தந்த மொழியின் தனிச் சிறப்பும் பழகப் பழகத்தானே புரியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே தமிழின் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பதற்கு உதவுவது என்ற நோக்குடன் 1977ல் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் நல்லாசியுடன் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ துவங்கப் பெற்றது.

பத்திரிகை மூலம் போதித்துத் தபால் மூலம் பயிற்சியில் உதவுவதானது. நேர்முகமாக வகுப்பறைகளில் போதிப்பது போல், எளிதாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடன் முயன்றதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம். தொடர்ந்து இப்பத்திரிகையின் வாசகர் வட்டம் பெருகிவருகிறது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் பாடங்களுடன் எளிய சிறிய சிறந்த கட்டுரைகள், ஸம்பாஷணைகள், சிறு நாடகங்கள், மற்றும் செய்யுள்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் இவைகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவை வாசகர்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஈடுபாட்டை வளர்க்க உதவுகின்றன.

ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துப்பயிற்சி முதல் உயர்ந்த காவியப் பகுதிகள் வரை எளிய முறையில் பாடங்கள் வரிசையாக அமைக்கப் பெற்று ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியில் அமைந்த பயிற்சிகளை வாசகர்கள் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பித் திருத்தப் பெற்று திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

संस्कृतश्रीः पाठमाला-४

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ-பாடமாலா-4

श्रुतिस्मृतिपुराणानां आलयं करुणालयम् ।

नमामि भगवत्पादशंकरं लोकशङ्करम् ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

कर्मणि लकाराः

வினைச்சொற்கள் 10 லகாரங்களில் அடங்குகின்றன. (1) நிகழ்காலம் - லட். (2) இறந்த காலம் - லிட், லங், லுங் என மூன்று. (3) வருங்காலம் - லுட், ல்ருட் என இரண்டு. (4) கட்டனை - லோட். (5) நம்பிக்கை - லிங், (6) நிபந்தனை - ல்ருங் ஆக ஒன்பது லகாரங்கள். இவை காவியங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுபவை. லேட் என்பது வேதத்தில் மட்டும் காணக்கூடியது. லிங் இரு வகை விதிலிங், ஆசீர்லிங் என. இவற்றில் லட், லங், ல்ருட், லோட், விதிலிங், ல்ருங் என்ற ஆறைக்கற்றேரம். லிட், லுட், லுங், ஆசீர்லிங் என்ற நான்கும் பின்னர் அறிமுகமாகும்.

லகாரங்களின் உபயோகம் இரண்டு வகை. கर्तरि लकाराः செய்வினை (Active Voice) कर्मणि लकाराः செயப்பாட்டுவினை (Passive Voice) என. இதுவரை கற்றவை - कर्तरि लकाराः. அதாவது எழுவாயை (கர்த்தாவை) சார்ந்திருக்கும் வினைச் சொற்கள், இனி கற்கப்படவிருப்பவை कर्मणि लकाराः, அதாவது செயப்படு பொருளைச் சார்ந்திருக்கும் வினைச்சொற்கள். இவைகளை முறையே कर्तरि प्रयोगः, कर्मणि प्रयोगः எனக் கூறுவது முண்டு. अहं पाठान् पठामि । "நான் பாடங்களைப் படிக்கிறேன்". मया पाठाः पठ्यन्ते । "என்னால் பாடங்கள் படிக்கப்படுகின்றன" என்ற இரு வாக்கியங்களில் வினைச் சொற்களின் புருஷ வசனங்கள் மாறுகின்றன. கர்மணி பிரயோகத்தில் கர்மா கர்த்தாவாக மாறும் என்பது மேலெழுந்த வாரியான கூற்று. படிக்கிறேன், படிக்கப்படுகின்றது என இரு இடங்களிலும் வினையைச் செய்பவன் எழுவாய் कर्ता- (நான் நீ அவன் அவள்

அது) முதல் வேற்றுமையில் இருந்தாலும் மூன்றாம் வேற்றுமையிலிருந்தாலும் அது எழுவாய்தான். செயப்படுபொருள் (கर्म) எந்த வேற்றுமையிலிருந்தாலும் செயப்படு பொருளே.

தாதுக்களை ஸகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றுவினை, அகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றியவினை, என்று இரண்டு வகையாகப் பிரித்தறிந்தோம். ஸகர்மக தாதுக்களுக்கு மட்டும் கர்மணி பிரயோகம் உண்டு.

(कर्तरि प्रयोगः)

अहं पाठान् पठामि

पिता पुत्रौ रक्षति

त्वं निचोलं सीव्यसि

रामः लक्ष्मणं श्लिष्यति

बालौ कन्दुकं क्षिपतः

वियार्थिनः परीक्षां लिखन्ति

देवलकः भगवन्तं अर्चयति

क्राकचिकौ काष्ठं खण्डयतः

(निचोलकः रவிக்கை. देवलकः அர்ச்சகர். क्राकचिकः

ரம்பக்காரர்).

(कर्मणि प्रयोगः)

मया पाठाः पठयन्ते

पित्रा पुत्रौ रक्ष्येते

त्वया निचोलः सीव्यते

रामेण लक्ष्मणः श्लिष्यते

बालाभ्यां कन्दुकः क्षिप्यते

वियार्थिभिः परीक्षा लिख्यते

देवलकेन भगवान् अर्च्यते

क्राकचिकाभ्यां काष्ठः खण्डयते

கர்த்தரி பிரயோகத்திலிருப்பதை கர்மணி பிரயோகமாக மாற்ற கீழே கண்ட விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. கர்த்தாவை (எழுவாயை) மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

2. கர்மாவை (செயப்படுபொருளை) முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

3. க்ரியாபதத்தை (வினைச்சொல்லை) கர்மாவின் புருஷ வசனங்களுக்குத் தக்கபடி மாற்றவேண்டும். முன்னர் நடந்த பாடங்களில் விளக்கிய முறையில் வினைப்பகுதி + இடைநிலை + விசுதி = வினைச்சொல் என்ற விதிப்படி அமைந்த வினைச் சொற்கள், பঠாமி, ரக்ஷதி, சீவ்யசி, ஷ்லிஷ்யதி, க்ஷிபத:, லிஹந்தி,

मृगयुः वराहं विध्यति

मया हिमखण्डः स्पृश्यते	अहं हिमखण्डं स्पृशामि
तेन छुरिकया नखं वृथ्यते	सः छुरिकया नखं वृथति
यवाभ्यां गीतं आकर्ण्यते	युवां गीतं आकर्णयतः
अस्माभिः पुष्पाणि समर्प्यन्ते	वयं पुष्पाणि समर्पयामः

(मृगयुः वेடன் हिमखण्डः பனிக்கட்டி छुरिका கத்தி)

கவனிக்கவும்: 1. எழுவாய் முதல் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 2. செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 3. வினைச்சொற்கள் எழுவாயைத் தழுவுகின்றன. கர்மணி பிரத்யயமான 'ய' நீக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த தாதுவின் விகரண பிரத்யயம் சேர்க்கப்படுகிறது. தாது பரஸ்மை பதமானால் பரஸ்மைபத விகுதியும் ஆத்மநேபதமானால் ஆத்மநேபத விகுதியும் சேர்க்கப்படுகிறது. 4. கர்மணி பிரயோகத்தில் इष्, त्वं, ममापराधाः, वराहः, हिमखण्डः, नखं, गीतं, पुष्पाणि என்ற செயப்படுபொருளுக்கேற்றபடி புருஷ வசனங்களில் வந்த खाद्यते முதலிய வினைச்சொற்கள், கர்த்தரி பிரயோகத்தில் बालकाः, तौ, मृगयुः, अहं, सः, युवां, वयं என்ற எழுவாய்க்கேற்ப புருஷ வசனங்களை ஏற்றுள்ளன.

பயிற்சிகள்: 1. கீழே கொடுத்துள்ள வாக்கியங்களைப் பிரயோகம் மாற்றிப் பொருள் எழுதுக.

1. आवां देवं नमामः । 2. यूयं मां स्पृशथ । 3. गोपालः गुरुं नमति ।
4. ते पत्रं लिखन्ति । 5. पित्रा अपराधः क्षाम्यते । 6. तेन किं कथ्यते ।
7. वृषभौ कृषकेन तुद्येते । 8. सेनया राष्ट्रं रक्ष्यते । 9. कण्णप्येन शिवाय नेत्रं
अर्प्यते 10. तौ रूप्यकाणि गणयतः ।

கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்த்துப் பிறகு பிரயோகத்தை மாற்றவும்.

1. ராம ! நீ பாடம் படி. 2. தந்தை மகனைக் கொஞ்சுகிறார். 3. இறைவன் உலகைப் படைக்கிறார். 4. காளிதாஸன் ராம கதையை வர்ணிக்கிறார். 5. கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். 6. பசு புல்லை மேய்கிறது. 7. கிளிகள் கோவைப் பழங்களைச்

சாப்பிடுகின்றன. 8. தினமும் 2-3 நெல்லிக்கனிகளைச் சாப்பிடு. 9. நீ என்ன எழுதுகிறாய். 10. அவன் கோவிலுக்குச் சென்று கடவுளை வணங்குகிறான். (கோவைப்பழங்கள் விவிலாலானி)

திரிதிரி: ஸாட: - ஸாடம் 2

சங்கிஸ்த் அபிஜ்ஞானசாகுந்தலம் - 6

ஸத்ரம் துதிரம் (அனுவர்த்தி)

(கணவஸ்யாஸ்ரமே ராஜா துதிரந்த: விதூஷகோ மாடவ்யத்ர சந்தாஸமாஸு வர்த்தி. அஸ்ரமே இதீனா் வித்ரந் கர்வதா் ரகஸா் ஸுதிரவேத்ய: ரகஸிதும் முனிகுமாரௌ ஸார்த்தயதாம். ராஜா தத்ர சஹாயோ தவாமிதி அஜ்ஜிகுதவாந்)

ராஜா - மாதவ்ய ! அஸ்யஸ்தி சாகுந்தலாடர்ஸனே குதூஹலம்?

விதூஷக: - ஸூர்வ் ஸஸரிவாஹமாஸித். இடாநீத் தத்ர ராகஸஸவூதான்தனேந விநுதரஸி ந அவஸேஸித: ।

ராஜா - மா துஷி: । நநு மதஸமிஸே வர்த்திஸ்யஸே?

விதூஷக: - ஸஸ ராகஸஸாத் ரகஸிதோஸ்திமி ।

(தௌவாரிக: ஸ்ரவிஸதி)

தௌவாரிக: - ஸஜ்ஜோ ரத: । துர்து: விஜயஸ்ரஸ்தானம் அஸேஸதே । ஸஸ ஸுந: நகராத் தேவீநா் அஜ்ஜஸிஹ: கரதக: அகாத: ।

ராஜா - (ஸாதரம்) கி அந்தாதி: ஸ்ரேஸித:?

தௌவாரிக: - அத கிம்?

ராஜா - நநு ஸ்ரவேஸ்யதாம்?

தௌவாரிக: - ததா । (நிஸ்க்ரம்ய கரதகேண ஸஹ ஸ்ரவிஸதி) ஸஸ தர்தா ।

ஸுஸஸ்ப் ।

கரதக: - ஜயது ஜயது தர்தா । தேவீ அஜ்ஜாஸயதி । “அகா஧ாமிநி சதுர்த்தே திவஸே மே ஸுஸாஸ: ஸ்ரவூதஸாரஸு தவிஸ்யதி । தத்ர தீர்தாயுஸா அவஸ்யம் சந்தாவநீயா” । இதி ।

ராஜா - இது: ததஸுவினா் காரியம் । இது குருஜனானா் அாஜா । த்ரயமதரி
அனதிக்ரமணியம் । கிமத்ர த்ரதிவிதேயம்?

விதூஷக: - த்ரிசங்குரிவ அன்தராலே திஷ்ட?

ராஜா - சத்யம் அாகுலிதூதூஸ்திமி । கृत்யயூ: திநூ டேசூ । துர: சூலே
த்ரதிததம் சூத இவ மே மன: த்ரூபிதவதி । (விசிந்த்ய) சஸு ! த்வம் அங்கயா துத்ர இதி
த்ரதிதூதீத: । அதூ தவானு இது: த்ரதிநிவர்ததாம் । ததஸுவிதாரீ வ்யத்ரம் மாம் அங்கயே
நிவேதயது । தத்ரதவதீனா் துத்ரகृत்யம் தவானு அநுஷாதுமரீததி ।

விதூஷக: - யதா ராஜானுஜேன கன்தவ்யம், ததா கசுசாமி ।

ராஜா-ததூவனஸ்ய துதரூத: தரிதரணிய: । சர்வானு அநுயாத்ரிகானு
தவ்யேவ சதூ த்ரஸ்தாபயாமி ।

விதூஷக: - (சகவீ) தேன தி இடானீ யுவராஜ: சங்குதூஸ்திமி ।

ராஜா - (சுவகதம்) சதலூஸ்யம் வது: । கதாசித் அஸ்துத்ரார்த்நா் அன்த: -
துரேத்ய: கதயேத் । தவது । அநம் அவம் வசுயே । (த்ரகாசம்-விதூஷகம் தஸ்தே தூதீதவா)
வயஸ்ய ! ஃதரிஷு தூரவாத் அாஸ்ரமம் கசுசாமி । சத்யமேவ தாதசகந்யகாயா் ந மம
அதிலாஷ: । வயம் க? மூகாசாஃ சமம் அததி: அயம் ஜன: க? சஸு ! தத்
தரிதாசேன விஜத்யிதம் । தத் வச: தரமார்தேன ந தூத்யதாம் ।

விதூஷக:-அத கிம் । (சர்வே நிஷ்க்ரான்தா: । ஜவநிகா தரிவர்ததே ।)

சதரிவாஹ் பெருக்கெடுத்தோடும்படி ந அவசூஷித:
திச்சுத்பதவில்கூ மா தூபி: தயத்பதாதே விஜயத்ரஸ்தானம்
வெற்றித்புறத்பாடு அதேஸ்தே எதிர்தாராக்கிறது அாஜாசிதர: தத்தரவைக்
கூண்டுவருதவன் தேவீ எஜமானி - இங்கு அரசனின் தாய் த்ரவேச்யதா்
உள் அழைத்து வரத்பதட்டும் நிஷ்க்ரம்ய வெளிக்கிளம்பி தர்தா்
எஜமானன் துதசர்த் அருகில் செல் அாாமினி வரவிருக்கிற துதவாச:
விரதம், தட்டினியிருந்து செய்கிற வழிதாடு தாரணா திறைவு
நிகழ்ச்சி த்ரவூத்ததாரண: திறைவு நிகழ்ச்சி தூடங்கத்பதட்டதாக தீர்தாயு:

நீண்ட ஆயுளுள்ளவன் (தனது அன்பிற்குரிய சிறுவர்களை दीर्घायु:-
 आयुष्मान् என அழைப்பது முறை) சંभावनीया பெருமைப்
 படுத்தப்பட வேண்டியவன் अनतिक्रमणीयं புறக்கணிக்க முடியாதது,
 தள்ளிப்போட முடியாதது प्रतिविधेयं சமாளிக்கச் செய்யத்தக்கது,
 சமயத்திற் கேற்றபடி செயல்படுவது. अन्तरालं நடு आकुलीभूतः
 கலங்கினவனாக ஆனவன் कृत्यं செய்யவேண்டியது - காரியம் पुरः
 முன்னதாக प्रतिहतं மோதித்தடங்கலுற்றது द्वैधीभवति இரு
 முனைகளில் சென்று திணறுகிறது प्रतिगृहीतः ஏற்கப்பட்டவன்
 प्रतिनिवर्ततां திரும்பட்டும் व्यग्रः முனைந்துள்ளவன் तत्रभवती
 பெருமைக்குரிய மூத்தவன் पुत्रकृत्यं புத்திரன் செய்யவேண்டியது
 राजानुजः அரசனின் தம்பி उपरोधः தடங்கல், நெருக்கடி, இடைஞ்சல்
 अनुयात्रिकः (தன்னைப்)பின் தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்பவன்
 प्रस्थापयामि கிளம்பச்செய்கிறேன் अस्मत्प्रार्थना எனது (சகுந்தலை
 விஷயமான) எதிர்பார்வை अन्तःपुरेभ्यः அந்தப் புரத்திற்கு
 (அந்தப்புரத்திலுள்ளவர்களுக்கு எனப்பொருள். மனைவியிடம்
 சொன்னேன் என்று பொருள்பட வீட்டில் சொன்னேன் என்று
 சொல்வது போல்) मृगशावा: மான்குட்டிகள் एधितः
 வளர்க்கப்பட்டவன் विजल्पितम् மேலெழுந்தவாரியாகப் பேசியது
 अथ किं வேறு என்ன? (அப்படியே ஏற்கிறேன் எனப்பொருள்)

பயிற்சி : 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்கவும்.

2. देवीनां, अंबाभिः राक्षसात्, ऋषिषु, अनुयात्रिकान्, शैले,
 कन्यकायां, त्वया இந்த சொற்கள் எந்த விபக்தியில்
 அமைந்திருக்கின்றன? இவற்றின் மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.

3. वर्तिष्यसे, अपेक्षते, अस्मि, गच्छामि, प्रस्थापयामि, आसीत्
 இவை அமைந்துள்ள லகாரம், புருஷன் இரண்டையும்
 குறிப்பிட்டு மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.

4. கணவஸ்யாஔ்ரெ, ஂஷ ஸுன: ஸஹாஸு ஔ்வாமி, ஔ்வுநுரஸி, ஸவ்ஸுதுஸுமி, துவயைவ இவைகளை ஸந்தி ஸிரித்து ஂழுதுக. ஸந்திஔ்ஔயர் தருக.

5. ந அவஸுஷித: , தஸுவுநஸ்ய ஔ்ரஸு: , ஔ் ஔ்ஔாஸ: , இவ ஂநுதராலு இவைகளை ஸந்தி ஸுர்த்து ஂழுதுக. ஸந்திஔ்ஔயர் தருக

தூதிர: ஸாட: - ஔ்ாடம் 3

கர்த்துணி ஸுரஸு: ஆத்மநுதத தாதுக்கள்

விளக்கம் 3

ஸுனுற ஔ்ாடத்தில் ஔ்ரஸு்ஔத தாதுக்கள் கர்ஔ்ணி ஔ்ரஸுாக்கத்தில் ஂவ்விதம் ஔாறுகின்றுன ஂன்பதைக் கற்று்ம். ஆத்மநுதத தாதுக்கள் ஂவ்விதம் ஔாறுகின்றுன ஂன்று ஔார்ஔ்ஔாம். ஔுர ஔுரு ஔ்ஔவிதி ஔட்டுஔு இதில் விலக்கு. விளைஸுஸுாற்கள் இயற்கையாகவு ஂத்மநுதத தாதுக்களாகவு இருஔ்ஔதால் ஆத்மநுதத விசுதிக்கையு ஂற்கின்றுன. ஔற்ற விதிஔுறைகளில் ஔாறுதலில்லை.

கர்த்தரி ஔ்ரஸுாகம்

கர்ஔ்ணி ஔ்ரஸுாகம்

ஸிஷ்யா: ஔுர: ஔ்ஔுஸு லஔ்நு

ஸிஷ்யை: ஔுர: ஔ்ஔுஸு: லஔ்நு

ஸிருவுடனா ஔா் ஔாது

ஸிருவுடனயா ஂஔ் ஔாது

லதா: வுஸாந் வுஸுநு

லதாஔி: வுஸா: வுஸுநு

ராம: ஂநுஔ்ஔ ஂஸுவஜத

ராமு ஂநுஔாந் ஂஸுவஜத

தவ் ஂதத் ஸத்ய் ஔ்ந்யஸு

தவ்யா ஂதத் ஸத்ய் ஔ்ந்யு

ஂஔ் தவ ஂஔிஔிராய் ஔை வுது

ஔயா தவஂஔிராய: ஔை வுது

ஔுரி ஔுர்தர் ஔ்ரிணயு

ஔுய்யா ஔுர்தர் ஔ்ரிணயு

ஸுரி ஸஜிவரெடி: ஸுரி இநுடிரா

ஸுரி ஸஜிவரெடிநா ஸுரி இநுடிரா

ஸாநுவ்யு

ஸாநுவ்யு

கவனி்க்வும்: 5-6 ஂண்ணுள்ள வாக்கியங்களின் விளைஸு ஸுாற்களுக்கருகே 1-2 ஂன்று ஂன்கள் ஂள்ளன. இந்த இரு

வினேச்சொற்களும் (மன எண்ண ஸுய அறிய) 4வது விகரணத்தைச் சார்ந்தவை. கர்த்தரிப் பிரயோகத்திலிருந்து கர்மணிப் பிரயோகத்திற்கு மாற்றும்போது ய என்ற கர்மணிப்பிரத்யயம் சேர்க்கப்படும்போது மாறுபாடு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் முறையே 3-1 வேற்றுமையில் இருப்பதும் வினேச்சொல் செயப்படு பொருளைத்தழுவி நிற்பதும் அடையாளம்.

பயிற்சி: 1. கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்கியங்களின் பொருளை எழுதவும்.

चतुर्थः पाठः - பாடம் 4

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

षष्ठं दृश्यम्

(आश्रमवासी कण्वशिष्यः कुशान् आदाय प्रविशति ।)

शिष्यः- अहो महानुभावो दुष्यन्तः । तत्रभवति आश्रमं प्रविष्टमात्र एव, नः कर्माणि निरुपद्रवाणि संवृत्तानि । बाणसन्धाने का कथा? ज्याशब्देनैव, धनुषो हुंकारेणैव, स दूरतः विघ्नान् अपोहति । यावत्, इमान् दर्भान् वेदिसंस्तरणार्थं ऋत्विभ्यः उपहरामि । (परिक्रम्य, आकाशे अवलोक्य) प्रियंवदे ! कस्य इदं उशीरानुलेपनं मृणालवन्ति नलिनीपत्राणि च नीयन्ते ? (श्रुतिमभिनीय) किं ब्रवीषि? 'आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था शकुन्तला । तस्याः शरीरनिर्वापणाय' इति? तर्हि यत्नात् उपचर्यताम् । सा खलु कण्वस्य कुलपतेः उच्छ्वसितम् । अहमपि तावत् बैतानिकं शान्त्युदकं अस्यै गौतमीहस्ते विसर्जयिष्यामि । (इति निष्क्रान्तः)

(ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा)

राजा - (निश्चस्य) तपसो वीर्यं जाने । सा बाला परवती इति मे विदितम् । तथापि इदं हृदयं ततो निवर्तयितुं न अलमस्मि । (सखेदं परिक्रम्य) कर्मणि संस्थिते सदस्यैः अनुज्ञातः क नु खलु खिन्नं आत्मानं विनोदयामि? (निश्चस्य) प्रियादर्शनात् ऋते किं नु अन्यत् शरणम्? यावत् एनां

அந்விஷ்யாமி । (சூர்ய் அவலோக்ய) இமாं உக்ராं ஆதபவேலாं ப்ராயேண லதாவலயவத்ஸு
மாலின்யா: தீரேஸு ஸஸக்சீஜனா ஶகுகுந்தலா் கமயதி । தத்ரீவ தாவத் கக்ச்யாமி ।
(பரிக்ரம்ய, ஸஸ்ப்ஷ் அபினீய) அஹோ ப்ரவாதேன ஸுபக: அயம் உதேஷ: । அரவிந்दै:
ஸுரபி: அயம் பவன: । மாலின்யா: தரங்காணா் கணாந் வஹதி । அயம் அநஜ்ஜேன ததீ:
அஜ்ஜை: அவிரலம் ஆலிங்கிதும் ஶக்யம் । (பரிக்ரம்ய, அவலோக்ய ச) அநயா
பாலபாடபவீஷ்யா ஸுதநு: அகிராத் கதா இதி தர்க்யாமி । (பரிக்ரம்ய) அஸ்மிந்
வேதஸீ: பரிஶிஸே லதாமண்டபே ஶகுகுந்தலயா ஶநிஹிதயா ஶவிலதவ்யம் । அஸ்ய த்வாரே
படபந்தி: அபினவா த்ரஸ்யதே ।

ஆப்ரமவாஸீ ஆகிரமத்தில வகிப்பவன் குரான தர்ப்பைககை
மஹானுபாவ: மேன்மை மிக்கவர் தத்ரவான ப்ரோமை மிக்கவர்
தத்ரவதி ஆப்ரம் ப்ரவிஷ்மாத்ரே ஏவ ப்ரோமை மிக்க அன்றார்
ஆகிரமத்தில நுழைந்தவுடனேயே (ஸதிஸப்தமி) நிரூபத்ரவாணி
இடையூறு நீங்கியவைகளாக ஸ்வூத்தானி நிறைவேறின (ஆக
ஆயின) வாணஸந்யானே கா கதா அம்பைத் தோடுப்பது பற்றி என்ன
சொல்ல? (அது தேவையில்லை) ஜ்யாஷ்வேன நானின் ஒலியால்
அபோஹிதி விரட்டுகிறார் யாவத் அதற்குள் வேதிஸஸ்தரணாஹீ (வேதி:
வேள்ளி மேடை) வேள்வி மேடையில் பரப்புவதற்காக ப்ரிக்ரம்ய
கற்றிவந்து அவலோக்ய உற்றுப்பார்த்து உரீரானுலேபன் விலாமிச்சை
வேரால் ஆன பூச்சு மூளாலவந்தி (தாமரைக்) கொடியுடன் கூடிய
நலினிபத்ராணி தாமரை இலைகள் நியந்தே கொண்டு
செல்லப்படுகின்றன ஶ்ருதி அபினீய கேட்பதுபோல்
நடித்துக்காட்டி ஆதபலயன் வெயில் கொண்டது ஶரீர நிர்வாபண்
உடல் குடு தணிவது உபகர்யதா் பணிவிடை புரியப்படட்டும்
குலபதி: சிஷ்யக் கூட்டத்தலைவர் உக்சுஸிதம் மூச்சு (மூச்சுபோல்
மூக்கியமானவன்) வூதானிகம் வேள்விக்காகத் தயாரிக்கப் பெற்றது
ஷாந்யுதகம் சாந்தி நீர் கௌதமீஹஸ்தே கௌதமி (என்ற ஆகிரம

மூதாட்டி)யின் கையில் (அவள் மூலமாக) विसर्जयिष्यामि
கொடுத்தனுப்புகிறேன் कामयमानावस्य: காதல் கொண்டவனின்
நிலையில் உள்ளவர் निश्चय्य பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு जाने
அறிவேன் परवती பிறருக்கு அடங்கியவள். (மேலானவர்
ஒருவரைக் கொண்டவள்) निवर्तयितुं திருப்ப ந அல் अस्मि
போதுமானவனாக இல்லை संस्थितं நிறைவு பெற்றது कर्मणि संस्थिते
பணி நிறைவுற்றதும் (ஸ்திஸப்தம்) सदस्य: வேள்விச் சாலையில்
உள்ளவர் अनुज्ञात: அனுமதிக்கப்பட்டவர் क न खलु எங்கே தான்
खिन्न: வேதனைப் பட்டவன் विनोदयामि உல்லாசப்
படுத்திக்கொள்வேன், ஓய்வுபெறச்செய்வேன். प्रियादर्शनं அன்
புடையானைப் பார்ப்பது ऋते தவிர किन्तु खलु எதுதான்? शरणं
போக்கிடம் अन्विष्यामि தேடுவேன் आतपवेला வெயில் வேளை
लतावलयवत् கொடி வளையங்கள் உள்ளது मालिनी மாலினி என்ற
ஆறு गमयति போக்குகிறான் (ள்) संस्पर्श अभिनीय (காற்று) மேல்
படுவதை (உணர்வதாக) நடித்துக் காட்டி प्रवात: நன்கு வீசும்
காற்று सुभग: நன்கு ஈர்க்கும் தன்மையுள்ளது, இனிதானது,
அழகானது उद्देश: குறிப்பிட்ட இடம் अर विन्दं தாமரை सुरभि:
மணமுள்ளது तरंगाणां कणा: அலைகளின் திவலைகள் अनंग: மன்
மதன், காதல் வேகம் अविरतं இடைவிடாமல் आलिंगितुं शक्यं
அணைத்துக்கொள்ளத் தக்கது बालपादपवीथी இளம் செடிகளாலான
பாதை सुतनु: மெல்லியலாள் अचिरात् சிறிது முன்னரே
அண்மையில். तर्कयामि ஊகிக்கிறேன் वैतस: நொச்சிச்செடி
परिक्षिप्तं சூழப்பட்டது लतामण्डपे கொடிகளாலான மண்டபத்தில்
शकुन्तलया सन्निहितया भवितव्यं சகுந்தலை அருகில் இருக்க
வேண்டும் (சகுந்தலை அருகில் இருப்பவளாக இருக்க
வேண்டும்) पदपंक्ति: கால் அடிவரிசை अभिनवा मिकப்புதியது

பயிற்சி: 1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் 2. महानुभावो दुष्यन्तः, प्रविष्टमात्र एव, धनुषो हुंकाराणैव, स दूरतः, तपसो वीर्यं, तत्रैव இவைகளைச் சந்தி பிரித்து எழுதவும் 3. तत्रभवति आश्रमं, दूरतः विघ्नान्, यावत् इमान्, ऋत्विग्भ्यः उपहरामि, आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था, कुलपतेः, उच्छ्वसितं, परवती इति, सदस्यैः, अनुज्ञातः, यावत् एनां, सुरभिः अयं, मालिन्याः तरंगाणां, तसैः अंगैः, गता इति இவைகளை ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் 4. आत्मानं, दर्शनात् बलयवत्सु, मालिन्याः, मण्डपे, तरंगाणां, कुलपतेः இந்த சொற்கள் அமைந்துள்ள விபக்திகளின் மற்ற இரு வசனங்களைக் கூறுக. 5. विनोदयामि, उपहरामि இவ்விரண்டு வினைச்சொற்கள் அமைந்த லகாரத்தில் மூன்று புருஷன்களில் உள்ள ரூபங்களைத் தருக.

पञ्चमः पाठः - பாடம் 5

कर्मणि प्रयोगः - விளக்கம் 4

உங்கள் நினைவிற்கு : (1) 10 லகாரங்களுக்குள் லட், லங், லோட், விதிவிங் இவை நான்கிலும் விகரண பிரத்யயங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றை Conjugational tenses and moods என்பார். सार्वधातुकं என்று ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அழைப்பார். மற்ற 5 லகாரங்களிலும் விகரணப்ரத்யயம் சேராது. உதாரணமாய் நாம் கற்ற ல்ருட், ல்ருங் இரண்டிலும் விகரண ப்ரத்யயங்கள் இடையில் வரவில்லை. நேரே தாதுக்களுடன் स्य என்ற விசேஷப் ப்ரத்யயம் (Future sign) + 1 விசுதி சேர்ந்து வினைச்சொற்கள் வந்தன. உதாரணம்.

गम् + इष्य + ति = गमिष्यति । कृष् + स्य + ति = कृत्स्यति ।

लिख् + इष्य + ति = लिखिष्यति । गण् + अय् + इष्य + ति = गणयिष्यति ।

(गणयिष्यति என்ற விடத்தில் உள்ள अय् என்பது விகரணப் பிரத்யயம் அல்ல. ல்ருட்டில் தனி விசுதியால் வந்தது). இவ்வாறு விகரணப்பிரத்யயம் சேராத வினைச்சொல் வகைகளுக்கு आर्धधातुकं

(Nonconjugational tenses and moods) என்று பெயர். கர்மணி பிரயோகம் ஆர்த்ததாதுக வகையைச் சேர்ந்தது. இதை முடிந்தவரை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் அறிந்து கொண்ட ஆறு லகாரங்களில் லட், லங், லோட், விதிவிங் என்ற நான்கும் ஸார்வ தாதுகம்; ல்ருட், ல்ருங் இரண்டும் ஆர்த்ததாதுகம்.

ஆர் த்ததாதுக வினைச்சொற்களின் உருவங்களைக்கொண்டு அவற்றின் இனங்களை (விகரணங்களை) அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. விகரண பிரத்யயம் சேராது அல்லவா?

குறிப்பு: 1. பல சொற்களைக் கொண்டு அமைத்த நீண்ட வாக்யமாக இருந்தாலும், கர்தரி-கர்மணி-பிரயோகங்களை மாற்ற கர்த்தா, கர்ம, கிரியா இந்த மூன்று சொற்களை மட்டும் மாற்றினால் போதும். மற்ற சொற்கள் மாறாது, உதாரணம்:-

ராம: ப்ரதிதினம் சாய்காலே அலயம் கத்வா தேவம் நமதி । இது கர்த்தரிப்ரயோகம். இஹம் ராம: தேவம் நமதி என்ற மூன்று சொற்களே மாறும். (ராம:-கர்தா, தேவம்-கர்ம, நமதி-கிரியா) ராமேண ப்ரதிதினம் சாய்காலே அலயம் கத்வா தேவ: நமயதே । இது கர்மணி பிரயோகம்.

2. ஒரு வாக்யத்தில் பல செயப்படு பொருள்களிலிருந்தாலும் வினைச் சொல்லுடன் நேரிடையாக இணைந்த செயப்படு பொருள் மட்டுமே மாறும். அதை ஒட்டியே வினைச்சொல்லும் மாறும்.

சுரீகூண: , குகுலாட் ப்ரஸ்தாய, யமுனாம் தீர்த்வா, மதுராம் கத்வா, குவலயாபீடம் ஹத்வா, மல்லான் ஜித்வா, க்ஸம் ஹத்வா, பிதரௌ அநமத் । இங்கு யமுனா, மதுரா, குவலயாபீடம், மல்லான், க்ஸம், பிதரௌ என்று ஆறு கர்ம பதங்கள் உள்ளன. எனினும் அநமத் என்ற வினைச்சொல்லுடன் பிதரௌ என்பதே இணைகிறது. ஆகையால் சுரீகூண: பிதரௌ அநமத் என்பதைமட்டும் சுரீகூணேன பிதரௌ அநமயேதாம் (அ + நம் + ய + இதாம்) என்று மாற்றி, மற்றவைகளை அப்படியே இணைத்து முழுவாக்கியத்தை எழுதவேண்டும். அவ்வாறு அதனை எழுதிப் பொருளும் எழுதுக.

3. எழுவாயின் விசேஷணங்களாக வரும் சொற்கள், எழுவாய் எந்த வேற்றுமையிலிருக்கிறதோ அந்த வேற்றுமையில் தான் இருக்கும். எழுவாயின் வேற்றுமை மாறும் போது, அதன்

விசேஷணங்களின் வேற்றுமையும் அதனை ஒட்டி மாறும். அப்படியே செயப்படுபொருளின் விசேஷணங்களும், செயப்படு பொருள், வேற்றுமை மாற்றங்களை அடையும்போது தாமும் மாறிவிடும்.

गुणवान् विनीतः पुत्रः श्रवणः वृद्धौ अन्यौ पितरौ अपोषयत् । என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். श्रवणः पितरौ अपोषयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். श्रवणः என்ற எழுவாய் கர்மணி பிரயோகத்தில் श्रवणेन என மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாறுகிற போது गुणवान् विनीतः पुत्रः என்ற அதன் விசேஷணங்களும் गुणवता विनीतेन पुत्रेण என்று மாறுகின்றன. पितरौ என இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்த செயப்படுபொருள் கர்மணி பிரயோகத்தில் पितरौ என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறும்போது அதன் விசேஷணங்களான वृद्धौ अन्यौ முதல் வேற்றுமை மாற்றத்தைப் பெறும். இங்கு துவிசனத்தில் இருப்பதால் மாற்றத்தின் வித்தியாசம் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இதனை வெளிப்படையாகக் காட்ட அந் वृद्धं पितरं अपोषयत्, अन्धां वृद्धां मातरं अपोषयत् என்று கர்த்தரி பிரயோகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் अन्धः वृद्धः पिता எனவும் अन्धा वृद्धा माता எனவும் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாறுவதைக் காணலாம். கர்த்தரி பிரயோகத்தில் உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட வாக்கியம்-கர்மணி பிரயோகத்தில் गुणवता विनीतेन पुत्रेण श्रवणेन, वृद्धौ अन्यौ पितरौ अपोष्येताम् । (अ + पोष् + य + इतां) என்று மாறுகிறது.

तपस्वी वाल्मीकिः - तपः स्वाध्यायनिरतं वाग्मिनां वरं मुनिपुंगवं नारदं पर्यपृच्छत् என்பது ஸம்க்ஷேபராமாணத்தின் முதற் செய்யுளின் வாக்கிய அமைப்பு. தவசியான வால்மீகி தவம், வேதமோதுதல், இவற்றில் நாட்டமுள்ளவரும், பேசத்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவரும் முனிவர் பெருமானுமான நாரதரை வினவினார். இது கர்த்தரி பிரயோகம். இதனைக் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாற்றும்போது तपस्विना वाल्मीकिना तपःस्वाध्यायनिरतः वाग्विदां वरः

मुनिपुंगवः नारदः पर्यपृच्छयत् (परि + अ + पृच्छ् + य + त) என்பது முழுவிடை.

எழுவாய் செயப்படுபொருள் இவற்றிற்கு ஏதேனும் உபமானமிருந்தால் அவைகளும் முக்கிய வாக்கியத்தின் எழுவாய் செயப்படுபொருள்கள் அடையும் மாற்றத்திற்கேற்ப மாறும்.

वीरः हनुमान्, मेरुशिखरे विष्ठितं तोयदं इव सिंहासने उपविष्टं रावणं आलोकयत् । வீரனான அனுமான் மேருமலைக்குன்றில் நன்கு அமர்ந்திருக்கும் மேகத்தைப் போன்று சிமமாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ராவணனைப் பார்த்தார். இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளுக்கு உபமானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. हनुमान् रावणं आलोकयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். वीरः என்பது हनुमान् என்பதன் விசேஷணம். கர்மணியில் वीरेण हनुमता என இதனை மாற்றுகிறோம். रावणं என்ற செயப்படுபொருள் रावणः என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறுகிறது. அதன் விசேஷணமான सिंहासने उपविष्टं என்பது सिंहासने उपविष्टः என மாறுகிறது. ராவணனுக்கு உபமானமான तोयदं (மேகத்தை) என்பது तोयदः என்றும் मेरुशिखरे विष्ठितं என்ற அதன் விசேஷணம் मेरुशिखरे विष्ठितः என்றும் மாறுகின்றன.

वीरेण हनुमता मेरुशिखरे विष्ठितः तोयदः इव सिंहासने उपविष्टः रावणः आलोकयत् (आ + अ + लोक् + य + त) என்பது முழுவிடை.

ते राक्षसाः बाहनानि बहिः स्थापयित्वा सिंहाः गिरिगुहामिव सभां प्राविशन् । அந்த அரக்கர்கள் வாஹனங்களை வெளியே நிறுத்தி விட்டு சிங்கங்கள் மலைக்குகையை (நுழைவது) போல் ஸபையினுள் நுழைந்தனர் என்பது பொருள். இங்கு राक्षसाः सभां प्राविशन् என்பது முக்கிய வாக்கியம். ते என்பது எழுவாயின் விசேஷணம். கர்த்தாவான ते राक्षसाः என்பது तैः राक्षसैः என 3 ம் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. सभां என்ற செயப்படுபொருள் सभा

பயிற்சி - பிரயோகத்தை மாற்றிப் பொருள் எழுதவும்.

१. बलिष्ठाः वानराः, दुमैः आवृतं सह्यपर्वतं, अलंघयन् ।
२. क्रूराः व्याघ्रादयः मृगाः, साधून् हरिणादीन्, हत्वा, भक्षयन्ति ।
३. आदिकविः वाल्मीकिः, आश्रमे, लक्ष्मणेन परित्यक्तां सीतां असान्त्वयत् ।
४. वीरः हनुमान् शयने सुप्तं रावणं, आलोकयत् ।
५. अहं भूतगणाधिसेवितं कपित्थजंबूफलसारभक्षितं उमासुतं शोकविनाशकारणं विघ्नेश्वरपादपंकजं गजाननं नमामि ।
६. अहं शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं सर्वलोकैकनाथं विष्णुं वन्दे ।

षष्ठः पाठः - பாடம் 6

கார்மணி ப்ரயோகம்

வினாக்கம் 5

ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் சில தாதுக்கள் இரு செயப்படு பொருள்களுள்ளவை. அவை த்விகர்மகங்கள் (द्विकर्माः). அவை கர்மணிப் பிரயோகத்தில் மாறும் விதத்தை இனி காண்போம்.

1.	दुह् - दोग्धि	கறக்கிறான்
2.	याच् - याचते	யாசிக்கிறான்
3.	पच् - पचति	சமைக்கிறான்

4. दण्ड - दण्डयति	தண்டிக்கிறான்
5. रुध् - रुणाद्धि	தடுக்கிறான்
6. प्रच्छ् - पृच्छ् - पृच्छति	கேட்கிறான்
7. चि - चिनोति	பறிக்கிறான்
8. ब्रू - ब्रवीति	சொல்கிறான்
9. शास् - शास्ति	உபதேசிக்கிறான்
10. जि - जयति	வெல்கிறான் (பந்தயத்தில்)
11. मथ् - मथ्नाति	கடைகிறான்
12. मुष - मुष्णाति	கொள்ளாயடிக்கிறான்
13. नी - नयति	கொண்டு போகிறான்
14. ह - हरति	திருடிக்கொண்டு போகிறான்
15. कृष् - कर्षति	இழுத்துச் செல்கிறான்
16. वह - वहति	சுமந்து செல்கிறான்

இவற்றின் உதாரணங்கள்:

1. गोपालः गां पयः दोग्धि ।

இடையன் பசுவை பாலை கறக்கிறான்.

2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत ।

விச்வாமித்ரர் தசரதரை ராமரை யாசித்தார்.

3. पाचकः तण्डुलान् ओदनं पचति ।

சமையற்காரர் அரிசியை (சாதம்) சாதமாகச் சமைக்கிறார்.

4. न्यायाधिपः अभियुक्तं शतं रूप्यकाणि दण्डयति स्म ।

நீதிபதி குற்றம் சாட்டப்பட்டவனை 100 ரூபாய்களை தண்டித்தார் (அபராதம் விதித்தார்).

5. अपरिचितः कश्चित् यूरोपगामिविमानं देशान्तरं अपरुणाद्धि स्म

இன்றார் என அறியாதவர் ஒருவர் ஐரோப்பா செல்லும்

விமாணத்தைக் கடத்தி வேறு தேசத்தை அடையச்செய்தார்.

6. आचार्यः माणवकं षट् प्रश्नान् अपृच्छत् ।

ஆசிரியர் மாணவனை ஆறு கேள்விகளைக் கேட்டார்.

7. वृक्षारोहः दश वृक्षान् फलानि अवाचिनोत् ।

மரமேறி 10 மரங்களை (எலிலிருந்து) பழங்களை பறித்தான்.

स्त्रियः आरामेषु चायावीरूधः चायांकुराणि अवचिन्वन्ति ।

பெண்கள் தோட்டங்களில் தேயிலைச்செடிகளை (எலிலிருந்து)

தேயிலைத் தளிர்களைப் பறிக்கிறார்கள்.

- 8-9. आचार्यः अन्तेवासिनं हितं ब्रवीति / शास्ति ।

ஆசிரியர் மாணவனை (ஹிக்கு) நன்மைகளை கூறுகிறார்/

போதிக்கிறார்.

10. शकुनिना सहकृतः दुर्योधनः द्यूते धर्मपुत्रं राज्यं अनुजान् पत्नीं द्रौपदीं च अजयत् ।

சகுனியால் உதவப்பட்ட துர்யோதனன் சூதாட்டத்தில்

தர்ம புத்திரரை (ரிடமிருந்து) அரசரையும் தம்பிகளையும்

மனைவியான துரௌபதியையும் வென்றான்.

11. विष्णुः क्षीरसमुद्रं सुधां मघ्नाति स्म ।

விஷ்ணு பாற்கடலை (லில்) அமிருதத்தைக் கடைந்தார்.

यशोदा दधि नवनीतं अमघ्नात् ।

யசோதை தயிரை வெண்ணையைக் கடைந்தாள்.

तैलकारः स्वर्परां तैलं मघ्नाति ।

வாணியர் கொப்பரையை எண்ணெய் ஆட்டுகிறார்.

12. अद्यत्वे धूमशकटेषु लुण्टाकाः यात्रिकान् धनानि भूषणानि च मुष्णन्ति

இந்நாட்களில் ரயில் வண்டிகளில் கொள்ளைக்காரர்கள்

பிரயாணிகளை (எின்) பொருள்களையும் நகைகளையும்

கொள்ளையடிக்கிறார்கள்.

13. कृष्णः सायंकाले वत्सान् गोकुलं अनयत् ।

கண்ணன் மாலையில் கன்றுகளை கோகுலத்தை அடையச் செய்தான்.

14. रावणः सन्यासिवेषेण आगत्य सीतां लंकां अहरत् ।

ராவணன் ஸந்யாஸி வேஷத்தில் வந்து ஸீதையை லங்கைக்கு அபஹரித்துச் சென்றான்.

15. दुःशासनः द्रौपदीं राजसभां अकर्षत् ।

துச்சாதனன் துரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துச் சென்றான்.

16. भृतकः मम मूलं उन्दुस्थानं वहति ।

கூலியாள் என் மூட்டையை பேருந்து நிலையத்திற்கு தூக்கிச் செல்கிறான்.

இந்த 16 வாக்கியங்களில் இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் இருப்பதைக் காணலாம். கோடிட்டுக்காட்டப்பெற்றவை முக்கிய கர்மா. நேரிடை வினைத் தொடர்புள்ள செயப்படு பொருள் (Direct Object). கோடிடப்பெறாத இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள மற்றவை நேரிடைவினைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் - கௌணகர்மா (Indirect object). இவ்வாக்கியங்களைக் கர்மணி பிரயோகமாக மாற்றுவதானால் எந்த செயப்படுபொருளை முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றுவது? எந்த செயப்படுபொருளைத் தழுவி வினைச்சொற்கள் வரும் என்ற கேள்விகள் எழும். இதற்கு விடை - (1) दुह् முதல் मुष् வரை உள்ள 12 தாதுக்கள் உபயோகிக் கப்பட்ட வாக்கியங்களில் நேரிடைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் கௌணகர்மா (கோடிடப்பெறாதவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். அதன் புருஷ - வசனங்களை யொட்டி வினைச்சொற்கள் புருஷ வசனங்களை ஏற்கும். (2) नी ह कृष् वह - என்ற நான்கு தாதுக்கள் உபயோகப்படும்போது முக்கிய மான செயப்படுபொருள்கள் - முக்கியகர்மா (கீழ்க் கோடிட்டவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். உதாரணம்.

1. गोपालः गां पयः दोग्धि । (கர்த்தரி)

गोपालेन गौः पयः दुह्यते । (கர்மணி)

2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत । (கர்த்தரி)

विश्वामित्रेण दशरथः रामं अयाच्यत । (अ+याच्+य+त) (கர்மணி)

இங்கு வினைச்சொற்களான **दुह्यते** அயாச்யத என்பவைகளின் பயன் (effect) பசுவிடமும் தசரதரிடமும் ஏற்பட்டதே தவிர, பால் ராமன் இவைகளுடன் ஏற்படவில்லை. எனவே பசுவும் தசரதரும் முதல் வேற்றுமையில் மாறுகின்றன. இனி மற்ற உதாரணங்கள் மாறுவதைப் பார்ப்போம்.

3. पाचकेन तण्डुलाः ओदनं पच्यन्ते । (पच् + य + अन्ते)

4. न्यायाधिपेन अभियुक्तः शतं रूप्यकाणि दण्ड्यते स्म ।

(दण्ड् + य + ते)

5. अपरिचितेन केनचित् यूरोपगामि विमानं देशान्तरं अनीयत ।

(अ + नी + य + त)

இங்கு **विमानं** எனும் செயப்படுபொருள். நபும் ஸகலிங்கமானதால் இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்து முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வேற்றுமைக்கான வித்யாஸம் தெரியவில்லை.

6. आचार्येण माणवकः षट्प्रश्नान् अपृच्छ्यत । (अ+पृच्छ्+य+त)

7. वृक्षारोहेण दश वृक्षाः फलानि अवाचीयन्त ।

(अव + अ + ची + य + अन्त)

स्त्रीभिः आरामेषु चायावीरुधः चायांकुराणि अवाचीयन्त (अव + अ + ची + य + अन्त) இங்கும் முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை

வேறுபாடு தெரியவில்லை. **वीरुद् वीरुधौ वीरुधः, वीरुधं वीरुधौ वीरुधः, वीरुधा वीरुद्भ्यां वीरुद्भिः** என்று முதல் மூன்று வேற்றுமைகள்.

8-9 आचार्येण अन्तेवासी हितं उच्यते/शिष्यते । (ब्रू என்ற தாது

கர்மணி பிரயோகத்தில் வச் என்று முதலில் மாறிய பிறகு ஓச் என மாறும் (வச் + ய + தே) அதேபோல் ஶாஸ் என்பதும் ஶிஷ் என மாறும். (ஶிஷ் + ய + தே)

10. ஶகுனிநா ஶஹகூதேந டுரீயோதனேந ஧ர்மபுத்ர: ராஜ்யம் அநுஜாந் பத்னீத்ரீபத்னீ
வ அஜீயத். (அ + ஜீ + ய + த)

11. விஷ்ணுநா க்ஷீரஸமுத்ர: சுதாம் மத்யதே ஸ்ம. (மத்ய் + ய + தே)
யஸோதா ததி நவநீதம் அமத்யத். (அ + மத்ய் + ய + த)
தீலகாரேந க்ஷரீரா தீலம் மத்யதே.

12. அதத்வே தூமஸகடேஷு லுஷ்டாகை: யாத்ரிந: தநானி தூஷணானி ச
முஷ்யந்தே. (முஷ் + ய + அந்தே) யாத்ரி யாத்ரிநௌ யாத்ரிந: , யாத்ரிநம் யாத்ரிநௌ
யாத்ரிந: என்பது சப்தம்.

13. க்ஷணேந ஶாயங்காலே வத்ஸா: கோகுலம் அநீயந்த். (அ+நீ+ய+அந்த்)

14. ராவணேந ஶந்யாஸிவேஷேந அகத்ய ஶீதா லங்கா அஹியத்.
(அ + ஹி + ய + த)

15. து:ஸாஸனேந த்ரீபத்னீ ராஜஸதா அகூஷ்யத். (அ + கூஷ் + ய + த)

16. தூதகேந மம தூத: ஓந்நுஸ்தானம் உஹதே. (உஹ்+ய+தே) வஹ

எனும் வினை உஹ் என மாறுகிறது.

13-14-15-16 வாக்கியங்களில் வினைச் சொல்லின் பயன் முக்கிய கர்மாவுடன் சேர்கிறது. கௌண கர்மாவில் சேர்வதில்லை.

மற்றொன்றும் கவனிக்கத்தக்கது. முன்சொன்ன 16 தாதுக்களின் பொருள் கொண்ட வேறு தாதுக்கள் உபயோகப் பட்டாலும் இரண்டு செயப்படு பொருள்கள் இருக்கும்.

திக்ஷ - திக்ஷதே	யாசிக்கிருன்	(யாச்)
சு - சுநோதி	(சார்) பிழிகிருன்	(மத்ய்)
ஹ - ஹரதி	பறிக்கிருன்	(முஷ்)
தாஷ் - தாஷதே	தேசகிருன்	(கூ)
வத - வததி	தேசகிருன்	(கூ)

உதாரணம்-

வாமன: வலி வஸுதா அபிஷ்யத । (அயாசத)

வாமனார் பவியை பூமியை யாசித்தார்

அஃ இஷுஸுண்ட் ரஸு சுனோமி । (மய்நாமி)

நான் கருப்புத்துண்டை சாறு பிழிகிறேன்

வே஑்டாட்ரீ சோரா: பதிகா: ஸ்ரீய: மாங்கல்யஸூத்ராணி அபி ற்ரந்தி । (முஷ்நந்தி)

வேங்கடமலையில் திருடர்கள் வழிப்போக்கர்களான

பெண்களைத் திருமங்கலியச்சரடுகளைக் கூட

அபகரிக்கிறார்கள்.

பதிகா பதிகே பதிகா: (என ஸ்திரீ லிங்க சப்தம்)

பிதா புத்ரம் தர்ம பாஷ்யதே/வததி ।

தந்தை மகனுக்குத் தர்மத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்.

கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டவை முக்கிய கர்ம வலி இஷுஸுண்ட்

ஸ்ரீய:, புத்ரம் கௌணகர்மா. கர்மணி பிரயோகத்தில் இவை
மாறும் விதம்.

வாமனேன வலி: வஸுதா அபிஷ்யத । (அ + பிஷ் + ய + த)

மயா இஷுஸுண்ட்: ரஸு சுயதே । (ஸூ + ய + தே)

வே஑்டாட்ரீ சோரே: பதிகா: ஸ்ரீய: மங்கல்யஸூத்ரணயபி ற்யந்தே ।

(ஹி + ய + அந்தே)

பித்ரா புத்ர: தர்ம பாஷ்யதே/உததே ।

(பாஷ் + ய + தே, (வத்) உத் + ய + தே)

சஸம: ஸாட: பாடம் 7

சங்க்ஷிஸம் அபிஜ்ஞானஸாகுந்தலம் - 7

(காஷ்யபஸ்யாஸ்ரமே ராஜா டுஷ்யந்த:, ஷகுந்தலாமவலோகயித் து மாலின்யா:
நதா: திரீர் கசுசுதி । தத்ர லதாமண்டபே ஷகுந்தலா குஸுமாஸ்தரணமதிரிஸயானா
ஸஸுதிரீயா அந்வாஸ்யதே । ராஜா குத்ரசித் த்ரசுசுந: திஷ்நத் தாஸா விஸ்ரம்பகயிதானி

शृणोति । अनसूया प्रियंवदा च सख्यौ । शकुन्तला अस्वस्था । सख्यौ नलिनीपत्रेण बीजयतः ।)

सख्यौ-हला शकुन्तले, अपि नलिनीपत्रवातः सुखयति?

शकुन्तला-सख्यौ ! किं मां बीजयतः?

राजा-शकुन्तला बलवत् अस्वस्थशरीरा वर्तते । तत् किं अयं आतपदोषः? उत यथा मे मनसि वर्तते तथा मन्मथस्य तापः?

अनसूया - सखि! बलवान् खलु ते तापः । आवां मदनगतस्य वृत्तान्तस्य अनभ्यन्तरे । इतिहासेषु कामयमानानां अवस्था श्रूयते । तादृशीं तव पश्यामि । कथय - किंनिमित्तः ते सन्तापः? विकारं परमार्थतः अज्ञात्वा प्रतीकारो नारभ्यते खलु?

शकुन्तला - (स्वगतं) राज्ञि मम बलवान् अभिनिवेशः । इदानीमपि सहसा एतयोः निवेदयितुं न शक्नोमि ।

प्रियंवदा - सखि शकुन्तले ! सुष्ठु एषा भणति । आत्मनः आतङ्कं कुतः उपेक्षसे? अनुदिवसं अङ्गैः परिहीयसे खलु?

शकुन्तला-सखि ! कस्य वा अन्यस्य कथयिष्यामि । किन्तु वां आयासयित्री भविष्यामि ।

सख्यौ-अत एव खलु निर्बन्धः । स्निग्धे जने संविभक्तं दुःखं हि सह्यवेदनं भवति ।

शकुन्तला-सख्यौ ! यतः प्रभृति मम दर्शनपथं आगतः, स तपोवनस्य रक्षिता राजर्षिः..... (इति अर्धोक्ते लज्जां नाटयति)

सख्यौ-कथय.प्रियसखि ।

शकुन्तला-तत आरभ्य तस्मिन् गतेन अभिलाषेण एतदवस्था संवृत्ता अस्मि ।

राजा - (सहर्षं स्वगतं) श्रोतव्यं श्रुतम् । पूर्वं स्मरः मे तापहेतुरासीत् । इदानीं स एव तापस्य निर्वापयिता जातः ।

लतामण्डपः கொடி மண்டபம் कुसुमास्तरणं பூக்களாலான
 विरिप्पु अन्वास्यते பணிவிடை செய்யப் பெறுகிறாள் प्रच्छन्नः
 மறைந்திருப்பவனாக विभ्रंभकयितानि ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை
 अस्वस्था உடல் நிலை நேரில்லாதவள் नलिनीपत्रं தாமரை இலை वीजयतः
 வீசுகிறார்கள், (वीजयति वीजयतः वीजयन्ति) सुखयति சுகத்தைத்
 தருகிறது आतपदोषः வெயிலால் ஏற்பட்ட கெடுதி उत அல்லது
 मदनगतस्य மன்மதனைப்பற்றியதான अनभ्यन्तरे
 பரிசயமில்லாதவர்கள் (अनभ्यन्तरा अनभ्यन्तरे अनभ्यन्तराः) अवस्था
 நிலை कामयमानानां காதலிப்பவர்களது किनिमित्तः எதனைக்
 कारणमाकं கொண்டது विकारः நோய்நிலைக்கான மாறுதல்
 परमार्थतः சரியாக, உண்மையாக अज्ञात्वा அறியாமல் प्रतिकारः
 மருத்துவம் न आरभ्यते ஆரம்பிக்கப்படுவதில்லை (आरभ्यते आरभ्येते
 आरभ्यन्ते) अभिनिवेशः ஈடுபாடு सहसा திடீரென, உடனடியாக भणति
 சொல்கிறான் (भणति भणतः भणन्ति) आतंकः வேதனை उपेक्षसे
 உபேகஷிக்கிறாய்-பொருட்படுத்தாதிருக்கிறாய் अनुदिवसं ஒவ்வொரு
 நாளும் अङ्गैः परिहीयसे உடலால் இளைத்து வருகிறாய் आयासयित्री
 வேதனைப்படுத்துபவள் संविभक्तं பங்கு பிரிக்கப் பெற்றது दर्शनपथं
 गतः கண்ணில் பட்டார், கண்வழி पकुन्तारं அறியாதே
 பாதிசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே एतदवस्था இந்நிலை
 அடைந்தவள் संवृत्तास्मि ஆகி இருக்கிறேன் भोतव्यं श्रुतं கேட்கத்தக்கது
 கேட்கப்பட்டது स्मरः மன்மதன் நிர்வாபயிதா, அனைப்பவன்.
 பயிற்சிகள்:

1. सुखयति, उपेक्षसे, कथयिष्यामि மூன்றின் மூன்று
 புருஷன்களிலும் மூன்று வசனங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை
 எழுதுக. இவை எந்த லகாரத்தைச் சேர்ந்தவை?

2. सख्यौ, आवां, कामयमानानां, एतयोः, जने, रक्षिता இவை
 அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

अष्टमः पाठः - பாடம் 8

समासाः சொற்கள் கூட்டு - Compounds

முன்னுரை: 1 ஸந்திகளில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும். சேரும்போது अ + इ = ए, इ + अ = य போன்ற சில மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை அறிவோம். ஸமாஸத்திலும் இரண்டு பதங்கள் குறைந்தபடி சேரும். சேரும் போது மாற்றங்கள் ஏற்படும் உதாரணம்:

ஸந்தியில்	ஸமாஸத்தில்
तथा + इति = तथेति	सूर्य + उदयः = सूर्योदयः
इति + उक्त्वा = इत्युक्त्वा	जन + अधिपतिः = जनाधिपतिः

ஆனால் ஸந்தியில் சேர்ந்த பதங்களைச் சேர்த்தபடியே பிரித்து விடலாம். (ஒட்டிய தபால்தலையை ஊறவைத்து எடுப்பது போல்) ஸமாஸத்தில் அவ்வாறு எளிதில் முடியாது. காய்ச்சிப் பற்றவைத்த உலோகத் தகடுகளைப் பிரிப்பது போல். சூர்யோதயः, ஜனாதிபதி: என்ற சொற்கள் இணையும்போது सूर्यस्य + उदयः, जनानां + अधिपतिः என்று இருந்தன. முதல் பதத்தில் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து सूर्य + उदयः = सूर्योदयः, जन + अधिपतिः என்று மாறிவிட்டன. ஆகவே இணைந்தபடி பிரிக்க முடியாது.

2. ஸமாஸம் அடைந்த பதங்களுக்கு समस्तपदानि ஸமஸ்த பதங்கள் (Compound word) என்று பெயர். ஸமஸ்த பதத்தின் பொருளை விளக்கும் சொற்றொடருக்கு विग्रह वाक्यं என்று பெயர்.

<u>विग्रह वाक्यं</u>	<u>ஏற்படும் மாறுதல்</u>	<u>समस्तपदं</u>
सूर्यस्य + उदयः	सूर्य + उदय	सूर्योदयः
इष्टं + अनतिक्रम्य	इष्टं + यथा	यथेष्टं
रामः + लक्ष्मणः च	राम + लक्ष्मण	रामलक्ष्मणौ

3. ஸமாஸத்தில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும் என்றோம். முதல் பதத்துக்கு पूर्वपदं என்றும், பின்பதத்துக்கு उत्तरपदं என்றும் பெயர். இப்பதங்களின் பொருள்கள் முக்கியத்துவம்

பெறுவதைப் பொறுத்து ஸமாஸங்கள் 1 பூர்வபார்யபூர்தான சமாஸ: 2 உதரபார்யபூர்தான சமாஸ: 3 உபயபார்யபூர்தான சமாஸ: 4 அந்யபார்யபூர்தான சமாஸ: என்று நான்கு வகைப்படும்.

4 ஸமாஸத்திலுள்ள இரண்டு பதங்களுக்குள் எந்தச் சொல்லின் பொருளுக்கு அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்கு மிகுதியான பொருத்தமுள்ளதோ அதுவே முக்கியமாகும். 'கோக்ஷீர் மயூர்' என்ற வாக்கியத்தில் கோக்ஷீர் என்ற ஸமஸ்தபதத்திலுள்ள க்ஷீர் என்ற பதத்தின் பொருளுக்கு மயூர் என்ற சொல்லின் பொருளுடன் இணைவதற்கு அதிக உரிமை உள்ளது 'ராஜகுமாரன் வந்தான்' என்ற வாக்கியத்தில் குமாரன் என்ற பதத்தின் பொருளே வந்தான் என்ற சொல்லுடன் இணைகிறது "ராஜ" என்பதற்கு முக்கியத்துவமில்லை. இவை இரண்டும் உதரபார்யபூர்தான (பின் சொல்லின் பொருள் முக்கியத்வம் பெற்ற) சமாஸங்களாகும்.

நவம: பாத: - பாடம் 9

பூர்வபார்யபூர்தான: அவ்யயிபாவ: அவ்யயிபாவம்

(1) இவ்வகை ஸமாஸத்தில் சேரும் இரண்டு பதங்களுக்குள் முன்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். அதாவது வாக்கியத்தின் மற்ற பதத்துடன் சேர அதிக உரிமை பெறும். (2) பெரும்பாலும் இவை அவ்யயமாக (இடைச்சொல்) (Adverb) இருக்கும். அதனால், இதற்கு இப்பெயர் வந்துள்ளது.

அஹ் ப்ரதிதிந் பாதாந் பாதமி ।

(தினம் தோறும்)

மயா மய்யேமாரீ ரமேஷ: டு: ।

(நடு வழியே)

பக்ஷிண: அகாஷே யயேஹ்/யயேக்ஷ் டயந்தே ।

(இஷ்டப்படி,
விரூப்பப்படி)

ச: அசந்யம் காரியாலயே கர்ம கரோதி

(மாதிரி வரை)

த்வம் ப்ரத்யக்ஷம் கிமபி வதசி, பரோக்ஷம் கிமபி சேஹ் ।

(கண் எதிரில், கண்
மறைவில்)

இனி இவைகளின் விக்ரஹவாக்கியங்களையும், மாறுதல்களையும் ஸமஸ்தபதங்களையும் கவனிப்போம்.

वीक्रहवाक्यम्	பொருள்	ஏற்படும் மாறுதல்	ஸமஸ்தபதம்
दिने दिने	தினம் தினம்	தினம் प्रति/அநு	புதிதினம்/அநுதினம்
मार्गस्य मध्ये	நடுவே	மார்஑் மध्ये	மத்தேமார்஑்
इष्टं अनतिक्रम्य	மீருமல்	இஷ்ட் யதா	யதேஷ்ட்
इच्छां अनतिक्रम्य	மீருமல்	இஷ்ட் யதா	யதேஷ்ட்
सन्ध्यां अभिव्याप्य	உள்ளடக்கி	सन्ध्यां आ	आसन्ध्यं
अष्टोः आभिमुख्ये	எதிராக	अष्टि प्रति	प्रत्यक्षम्

குறிப்பு: 1 இந்த ஸமாஸத்தில் விக்ரஹ வாக்யங்களில் காணப்படும் இரண்டாவது பதத்துக்குப் பதிலாக ஒரு அவ்யயப் பகுதி தோன்றுகிறது. அது ஸமாஸத்தின் முதல் பகுதியாக இடம் பெறுகிறது. அதன் பொருளே வாக்யத்தின் மேல் பதங்களுடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் பெறுகிறது. எனவே पूर्वपदार्थ प्रधान समास ஆகிறது. 2 பொதுவாக ஸமாஸங்களில் வரும் பதங்களே விக்ரஹவாக்யத்திலும் அமைந்திருக்கும். விக்ரஹ வாக்யத்தில் வரும் பதங்களே ஸமாஸங்களிலும் காணப்படும். இங்கு அப்படி இல்லை. ஆகையால் இந்த ஸமாஸத்தை अ-स्वपद-विग्रह समास: என்பர். உரிய பதத்தை விக்ரஹ வாக்யத்தில் கொள்ளாதது என்று பொருள்.

மேலும் சில அவ்யயீபாவ ஸமாஸ உதாரணங்களைக் கற்போம்.

1. दिशयोः मध्ये (திசைகளுக்கு இடையே)
दिशा + अप अपदिशं
2. कृष्णस्य समीपे (கிருஷ்ணனுக்கு அருகில்)
कृष्ण + उप उपकृष्णं
3. आयस्य योग्यं (வரவுக்கு தக்கபடி)
आय + अनु अन्वायं
4. अर्थं अनतिक्रम्य (பொருளுக்கு முரண்படாமல்)
अर्थ + यथा यथार्थं
5. ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण (முதியவர் வரிசையாக)
ज्येष्ठ + अनु अनुज्येष्ठं

௬.	தூணமபி அபரित்யஜ்ய	(புல்லையும் விடாமல்)	
	தூண + ச		சதூணம்
௭.	கஜ்ஜாயா: பாரே	(கங்கையின் அக்கரையில்)	
	கஜ்ஜா + பாரே		பாரேகஜ்ஜம்
௮.	மண: சதஷம்	(மணி என்பவரைப்போல்)	
	மணி + ச		சமணி
௯.	யாவந்த: பुरुஷா: தாவந்த:	(எவ்வளவு மனிதர்களோ அவ்வளவு)	
	புருஷ + யாவத்		யாவத்புருஷம்
10.	அக்ஷ: யோக்யம்	(பார்வைக்கு எட்டக் கூடியபடி)	
	அக்ஷி + சம்		சமக்ஷம்
11.	அக்ஷ: அபிமுக்யே	(கண்ணுக்கு எதிரில்)	
	அக்ஷி + ப்ரதி		ப்ரத்யக்ஷம்
12.	அக்ஷ: அவிஷயே/பரம்	(கண்ணுக்கு அப்பால்)	
	அக்ஷி + பர		பரோக்ஷம்
13.	அக்ஷ: பத்வாத்	(கண்ணுக்கு பின்னால்)	
	அக்ஷி + அநு		அந்வக்ஷம்
14.	பரிதோஷம் அபிவ்யாப்ய	(சந்தோஷம் வரும் வரை)	
	பரிதோஷ + அ		அபரிதோஷம்

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

१. प्राची दक्षिणा प्रतीची उदीची इति चतस्रः दिशः (दिशयोर्मध्ये)
उपदिशः (विदिशः) चतस्रः । अथः ऊर्ध्वं च द्वे दिशौ । आहत्य दशसु दिशासु
रथं चालयितुं समर्थः दशरथो महाराजः ।

२. उपकृष्णं या तिष्ठति सैव राधा ।
३. पुत्रक ! अन्वायं ते व्ययो भवतु । अन्यथा क्लिश्येः ।
४. वानर ! अपि त्वं वैश्रवणस्य दूतः ? यमस्य वरुणस्य वा दूतोऽसि ?
यथार्थं कथय / इति राक्षसाः हनुमन्तमपृच्छन् ।
५. अनुज्येष्ठं पदव्युन्नतिं केचिदपेक्षन्ते । अन्वार्हन्ति पदोन्नतिं अन्ये

मन्यन्ते ।

६. बुभुक्षितः छागः सकाण्डं पल्लवं भक्षयति ।
७. हृषीकेशे पारेगङ्गं गीताभवनं वर्तते ।
८. गायकेषु केचित् समणि गायन्ति ।
९. बालिकाः गोपिकागीतं यावच्चलोकं रागैः गायन्ति ।
१०. शंकरः गौर्याः समक्षं मन्मथं अदहत् ।
११. “प्रत्यक्षे गुरवः स्तुत्याः परोक्षे मित्रबान्धवाः । कर्मान्ते दासभृत्याश्च न कदाचन पुत्रकाः ।” इति काचित् नीतिः ।

दिक् (दिश्) दिशा திசை கிசையே: கவ்ஹப்படுவாய் चालयितुं ஓட்ட
पदव्युत्पत्तिः உத்தியோக உயர்வு अन्वार्हन्ति (आर्हन्ती தகுதி आर्हन्ती
अनुसृत्य) தகுதிக்குத் தக்கபடி.

दशमः पाठः - பாடம் 10

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ९

षष्ठं दृश्यम् (अनुवर्तते)

(शकुन्तला सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा अपवृतः तिष्ठति ।)

शकुन्तला-तत् यदि वां अनुमतं, तथा कुरुतं यथा तस्य राजर्षेः
अनुकंपनीया भवामि । अन्यथा सिञ्चतं मे तिलोदकम् ।

प्रियंवदा-(जनान्तिकं) अनसूये, अस्याः कामो दूरं गतः ।
कालहरणस्य अक्षमा इयम् । यस्मिन् एषा भावं बद्धवती, स पौरवाणां
ललामभूतः । तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं युक्तम् ।

अनसूया-तथा यथा भणसि ।

प्रियंवदा-(प्रकाशं) सखि ! दिष्ट्या ते अभिनिवेशः अनुरूपः । सागरं
उज्झित्वा कुत्र वा महानदी अवतरति ।

अनसूया-अविलंबितं निभृतं च सख्याः मनोरथं संपादयावः । तत्र
कः पुनः उपायो भवेत् ?

प्रियंवदा-निभृतमिति तु चिन्तनीयम् । शीघ्रमिति सुकरम् ।

अनसूया-कथमिव?

प्रियंवदा-स राजर्षिः अस्यां स्निग्धदृष्ट्या अभिलाषां सूचयति ननु? एतान् दिवसान् प्रजागरेण कृशो लक्ष्यते । (विचिन्त्य) हला । मदनलेखोऽस्मै क्रियताम् । तं सुमनोभिः गोपितं कृत्वा देवप्रसादस्य अपदेशेन अस्य हस्तं प्रापयिष्यामि ।

अनसूया-सुकुमारः प्रयोगः । मे रोचते । किं वा शकुन्तला भणति?

शकुन्तला-किं वां नियोगः विकल्प्यते?

प्रियंवदा-तर्हि चिन्तय किमपि ललितं पदबन्धनम् ।

शकुन्तला-हला ! अहं चिन्तयामि । अवधीरणायाः भीरु मे हृदयम् । ततो वेपते ।

राजा-(आत्मगतं सहर्षं) यस्मात् अवधीरणां विशंकसे, सोऽयं ते सङ्गमे उत्सुकः तिष्ठति । प्रार्थयिता श्रियं लभेत वा? न वा? न जाने । परं श्रिया ईप्सितो जनः कथं दुरापः?

सख्यौ-अयि ! आत्मनो गुणान् त्वं अवमन्यसे ! कः इदानीं शरीरतापस्य निर्वापयित्रीं शारदीं ज्योत्स्नां पटान्नेन वारयति ।

शकुन्तला-(सस्मितं) इदानीं नियोजिता अस्मि । (इति उपविष्टा चिन्तयति ।) हला चिन्तितं मया लेखवस्तु । परं लेखनसाधनानि न सन्निहितानि ।

प्रियंवदा-अस्मिन् सुकुमारे नलिनीपत्रे नखैः वर्णानि निक्षिप ।

शकुन्तला - (तथा कृत्वा) हला, शृणुतं इदानीं संगतार्थं न वा इति ।

सख्यौ - अवहितौ स्वः ।

शकुन्तला - (वाचयति) निर्घृण ! तव हृदयं न जाने । मम पुनः अङ्गानि कामः रात्रावपि बलीयः तपति ।

राजा-(सहसा तां उपसर्पति) तनुगात्रि ! मदनः त्वां अनिशं तपति, मां पुनः दहत्येव । दिवसो यथा शशांकं ग्लपयति, न तथा कुमुद्वतीं ग्लपयति ।

ஸஸ்யூ-(ராஜானம் விலோக்ய, ஸஹீ உத்யாய) ஸ்வாகதம் மனோரதஸ்ய ।
(ஸகுன்தலா அப்யுத்யாதும் ஈ஑்஑ததி)

அந்வாஸ்யதே பணீவிடை ஸெய்யப்படுகிறுள் அபவூத: மறைந்
திறுப்பவனாக அனுமதம் அனுமதிக்கப்பெற்றது அனுகப்பனியா
பரிவிற்குரியவளாக ஸி஑்வதம் தெளியுங்கள் ஸி஑்வ ஸி஑்வதம் ஸி஑்வத ।
அந்யதா ஸி஑்வதம் மே திலோதகம் இல்லாவிடில் எள்ளு கலந்த நீரைத்
தெளியுங்கள். (நான் மாய்ந்து விடுவேன் எனப்பொருள்)
ஜனாந்திக் இருவருக்குள், தனிமையில், காதுதாடு காலஹரம்
பொழுதுபோக்கு அ஑்மா பொறுக்காதவள், தாங்கமுடியாதவள்
பாவம் வ஑்வதீ கருத்தை - ஆஸையே ஆழப்படுத்திச்
கொண்டிருக்கின்றவள் பூர்வ: பூருவம்சத்தினன் லலாமபூத:
தலையணியாக (சிறந்தவனாக) இருப்பவன் பணஸி ஸொல்கிறுய்
பணஸி பணத: பணத । யதா பணஸி ததா எப்படிச் ஸொல்கிறுயோ
அப்படி ஑ி஑்வதா எதிர்பாராதவிதமாக அபினிவெஸ: உள்ளக்கிடக்கை
அநுரூப: (உனக்குத்) தகுந்தது உஜ்ஜிதவா விட்டு விட்டு அவிலம்பித்
தாமதமின்றி நிபூதம் ரகஸியமாக ஸ்ரி஑்வத஑ி: கனிந்த பார்வை ப்ராஜா஑ர்:
தூக்கமின்றி விழித்திருத்தல் ம஑்வலெஸ: காதல் கடிதம் ஸுமன: ஑்
஑ேவப்ராஸா஑ஸ்ய தைவத்தின் பிரஸாதம் அப஑்வெஸ:- ஑ாக்கு ப்ராபயிஷ்யாஸி
஑ேர்ப்பிப்பேன் ஸுகுமார: ப்ராஸு஑: அழகிய ஏற்பாடு நியு஑: உத்தரவ
விகல்ப்யதே மாற்றப்படுகிறது ப஑்வபந்யன் ஑ொற்கட்டு, கடிதவாஸகம்
ஸெய்யுள் லலித் எளியது, அழகானது அவதீரணா மறுதலிப்பு பி:
பயந்தது வெபதே நடுங்குகிறது வெபதே வெபதே வெபந்தே, யஸ்தாது அவதீரண
விஸங்கஸே எவரிடமிருந்து மறுதலிப்பு பற்றி கவலைப்படுகிறுயே
ப்ராஸ்யிதா வேண்டுபவன் ஈஸித: விரும்பப்படுபவன் ஑ுராஸ
சிரமபட்டுக் கிடைப்பவன் (கிடைப்பது எளிதல்ல) நிர்வாபயி:
அணைப்பவன் ஑ார஑ீ ஜ்யுஸ்தா ஑ரத்ருதுவின் நிலா ப்ராந்

மேலாடையின் நுனி வாரயதி தடுக்கிறுன் நியோஜிதா (உங்களால்) ஈடுபடுத்தப்பட்டவளாக, உத்தரவிடப்பட்டவளாக லேகவஸ்து கடிதப் பொருள், கடித அமைப்பு லேகனஸாபந் எழுதும் உபகரணம் வர்ணானி நிஷிப எழுத்துக்களைப் பதியவைப்பாய் ஶுருதம் (இருவர்) கேளுங்கள் ஶுரு ஶுருதம் ஶுருத. சங்கதாறீ பொருள் பதிந்ததாக அவஹிதீ கவனத்துடன் இருப்பவர்களாக ஸ்வ: (இருவர்) இருக்கிறோம் அஸ்தி ஸ்வ: ஸ்ம: நிர்ஶுண: பரிவற்றவன் பலிய: மிக்க பல முள்ளதாக தபதி வாட்டுகிறுன் தபதி தபத: தபந்தி. சஹஸா வேகமாக ஶுபஸர்பதி (ஸர்பத: ஸர்பந்தி) நெருங்குகிறுன் தனுகாத்திரி மெல்லியலாள் அநிசம் எப்போதும் தஹதி எரிக்கிறுன் தஹதி தஹத: தஹந்தி । திவஸ: பகல் ஶசாங்க: சந்திரன் ஶுலபயதி வாட்டுகிறுன் ஶுலபயதி ஶுலபயத: ஶுலபயந்தி । குமுததிரி அல்லி ஓடை ஸ்வாகதம் அவிலம்பினு மனுரதஸ்ய தாமத மின்றி வந்த (என் தோழியின்) மனூரதத்திற்கு தங்களுக்கு) நல்வரவாகுக । அயி ! அடியே ! ஹலா ! ஏலாய் என்பது போல் சம வயதுள்ளவரை நெருக்கமுள்ளவர் கூப்பிடும் ஸொல் அஶ்யுத்யாது எழுவதற்கு

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்குக.
2. ராஜரீ: மனுரதம், துத்யா, ஸுமனுரி:, அவதிரணாயா:, ஶார்த்திதா, லேகவஸ்து, நிர்ஶுண, குமுததிரி இந்தச் ஸொற்கள் எந்த விபக்தியில் வந்துள்ளன? மற்ற இரு வசனங்களையும் தருக.
3. ஸிஶ், ஶுணசி, அஸ்தி, நிஷிப, அவமந்யஸே இந்த வினைச் ஸொற்கள் எந்த லகாரத்தில் அமைந்துள்ளன? மூன்று புருஷன்களிலும் அந்த லகாரத்தின் ரூபங்களைத் தருக.
4. ராஜரீ: அநுக்பநியா, யஸ்திந் ஶுபா, மஸ்யா: மனுரதம், சங்கமே ஶுதுசுக:, ஶியா இஸ்தித:, க: இதானி, வா இதி, ததந: த்வா இவைகளை ஸந்தி ஸேர்த்து எழுதுக

5. तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं, मदनलेखोऽस्मै, ईप्सितो जनः,
दहत्येव, दिवसो यथा इवैवकणैः सन्ति प्रीतिस्तु एतदुक्तम्.

एकादशः पाठः பாடம் 11

ஸமாஸங்கள் - தத்புருஷஸமாஸம்

தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் இரண்டாவது (பின்னர் வரும்) பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். இங்கு பொதுவாகக் கூட்டு சேரும் பதங்களில் முன்பதம் விசேஷணமாகவும் பின்பதம் விசேஷ்யமாகவும் அமையும். முன் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்களைக் கற்றோம். ஸமாந அதிகரணம் என்றால் “அபேத சம்பந்தத்துடன் இணைகிற” என்று பொருள்.

उन्नतः पर्वतः   शीतलं जलं   मधुरं गीतं

உயர்ந்த மலை   குளிர்ந்த நீர்   இனிய பாட்டு

இங்கு उन्नतः शीतलं मधुरं என்ற மூன்றும் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்கள் ஆகும். உயர்ந்த என்றும் மலை என்றும் குறிப்பிடுவது ஒரே பொருள். குளிர்ந்த என்றும் நீர் என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. இனிய என்றும் பாட்டு என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. வேறல்ல. இவைகளுக்கு இடையே அபேத ஸம்பந்தமுள்ளது. அதனால் ஸமாநாதிகரண ஸம்பந்தம் உள்ளவை. இந்த விசேஷணங்கள் விசேஷ்யத்தின்லிங்க விபக்தி-வசனங்களுடன் ஒன்றுபடும் என்று அங்கு படித்தோம்.

நகரத்திலிருந்து வந்தவன், கிராமத்திலிருந்து வந்தவன், என் தந்தை, உன் தந்தை, சென்னையில் வசிப்பவன், மதுரையில் வசிப்பவன் என்ற சொற்றொடர்களில் “நகரத்திலிருந்து” “கிராமத்திலிருந்து” போன்ற சொற்கள் “வந்தவன்” “தந்தை” போன்ற விசேஷ்யங்களைப் பாகுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அவைகளால் குறிக்கப்படும் பொருளும் ஒன்றல்ல. அவைகளுக்கு இடையே பேத சம்பந்தம் நிலவுகிறது.

அந்த பேத சம்பந்தங்களே அங்குள்ள 5-6-7ம் வேற்றுமைகளால் காட்டப்படுகின்றன அதனால் “நகரத்திலிருந்து. என், சென்னையில்” என்பவை வ்யதிகரண விசேஷணங்கள். இத்தகைய வ்யதிகரண விசேஷணங்களைக்

கொண்டு அமைவது தத்புருஷ ஸமாஸம். இனி 2ம் வேற்றுமையிலிருந்து 7ம் வேற்றுமை வரையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்த உதாரணங்களைக் காண்போம்.

1 ग्रामं प्राप्तः - ग्राम + प्राप्त = ग्रामप्राप्तः

கிராமத்தை அடைந்தவன்.

2 खड्गोन छिन्नः - खड्ग + छिन्न = खड्गच्छिन्नः

கத்தியால் துண்டிக்கப்பட்டது.

3 विवाहाय कामयानं - विवाह + कामयान = विवाहकामयानं

திருமணத்திற்காகப் பந்தல்.

4 समुद्रात् आनीतं - समुद्र + आनीत = समुद्रानीतं

கடலிலிருந்து கொணரப்பட்டது.

5 त्यागराजस्य कीर्तनं - त्यागराज + कीर्तन = त्यागराजकीर्तनं

தியாகராஜரின் பாட்டு

6 संगीते निपुणः - संगीत + निपुण = संगीतनिपुणः

இசையில் வல்லவன்.

இவைகளை முறையே द्वितीयातत्पुरुषः, तृतीयातत्पुरुषः, चतुर्थीतत्पुरुषः, पञ्चमीतत्पुरुषः, षष्ठीतत्पुरुषः, सप्तमीतत्पुरुषः என்று கூறுவர். முதல் வேற்றுமையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு प्रथमातत्पुरुष ஸமாஸம் அமைக்க முடியாது. முதல் வேற்றுமையில் உள்ள விசேஷணம் (उन्नतः पर्वतः முதலிய இடங்களில்) அபேத சம்பந்தத்தைக் குறிக்கும்ல்லவா ! ஸமாஸாதிகரண விசேஷணமாயிற்றே. !

மேலே வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

१. पूर्व कायस्य-पूर्व + काय = पूर्वकायः

மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)

२. अपरं कायस्य-अपर + काय = अपरकायः

கீழுடல் (இடுப்பிற்கு கீழ்)

३. उत्तरं कायस्य-उत्तर + काय = उत्तरकायः
மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)
४. पूर्वं रामायणस्य-पूर्व + रामायण = पूर्वरामायणं
முன் ராமாயணம் (1-6 காண்டம்)
५. उत्तरं रामायणस्य-उत्तर + रामायण = उत्तर रामायणं
பின் ராமாயணம் (7ம் காண்டம்)
६. पूर्व अहः-पूर्व + अहन् = पूर्वाह्नः முற்பகல்
७. अपरं अहः-अपर + अहन् = अपराह्नः பிற்பகல்
८. उत्तरं अहः-उत्तर + अहन् = उत्तराह्नः பிற்பகல்
९. मध्यं अहः-मध्य + अहन् = मध्याह्नः நடுப்பகல்
१०. अर्धं नारिकेलस्य-अर्ध + नारिकेल = अर्धनारिकेलं
சிறிய தேங்காய்
११. अर्धं आहारस्य-अर्ध + आहार - अर्धाहारं
சிறிது உணவு, சிற்றுண்டி
१२. अर्धं विलोकितस्य-अर्ध + विलोकित - अर्धविलोकिंतं
குறைந்த பார்வை

குறிப்பு இங்கு 10-12ல் अर्ध என்ற சொல் நடும்ஸகத்தில் உள்ளது. அதற்கு 'சற்றேறக்குறைய' - 'சிறிது' என்று பொருள். अर्धः என புல்லிங்கச் சொல்லும் உண்டு. அதற்குச் சரிபாதி 50/50 என்று பொருள். இங்கு நடும்ஸகச் சொல்லுடன் உள்ள ஸமாஸமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சொல்லுக்குத் தான் மேற்கூறியவாறு ஸமாஸம் உண்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்யங்களில் पूर्वः, अपरः போன்ற முதலில் வரும் சொற்கள் பின்னர் வரும் சொற்களுக்கு விசேஷணங்கள்போல் கருதப்படுகின்றன. அவை விசேஷ்யத்தைச் சிறப்பித்தும் சுட்டியும் பாகுபடுத்தியும் காட்டுகின்றன அல்லவா? அவை முதல் வேற்றுமையில் உள்ளன. விசேஷ்யங்களான कायस्य, रामायणस्य முதலியவை 6ம் வேற்றுமையில் உள்ளன. அதனால் இரண்டிற்கும் அபேத

ஸம்஢ந்தம் இல்லை. எனவே இவ்வகை விசேஷ ஸமாஸத்தை பிரதமா தத்புருஷஸமாஸம் என்று கூறுவதுண்டு.

அர்ஃ என்ற புல்லிங்கச் சொல் ஸமாஸத்தில் இணையும் விதம் பின்வருமாறு:

஑ாமஸ்ய அர்ஃ-஑ாம + அர்ஃ = ஑ாமா஑்: கிராமத்தின் சரிபாதி

஑ரீரஸ்ய அர்ஃ-஑ரீர + அர்ஃ = ஑ரீரா஑்: ஁டலில் சரிபாதி

இது ஷஷ்டதத்புருஷஸமாஸமே.

பின்வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

ந ஑ர்ஃ-அ + ஑ர்ஃ = அ஑ர்ஃ: தர்மமல்லாதது

ந ஑த்ய்-அ + ஑த்ய் = அ஑த்ய் மெய்யல்லாதது

ந ந்யாய்-அ + ந்யாய் = அந்யாய் நியாயமற்றது

ந ஑ண்ட: -அ + ஑ண்ட = அ஑ண்ட:

துண்டமற்றது (பூரணமானது)

ந ஑ர்வ்: -அ + ஑ர்வ் = அ஑ர்வ்: முந்தியதல்லாத (புதிய)

ந கார்ய்-அ + கார்ய் = அகார்ய் செய்யத்தகாத

ந ஁சித்-அந் + ஁சித = அநுசித் தகுந்ததல்லாத

ந ஁ண்-அந் + ஁ண் = அநுண் குடற்றது

'ந' என்பது அவ்யயம். இது விசேஷணமல்ல. இது விசேஷ விதியால் விசேஷணம் போல் ஆகிறது. அதனால் நஞ் தத்புருஷ ஸமாஸம் என்பர். 'ந' என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் சொல் நஞ். மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் மேலே வந்தால் ந விலுள்ள 'ந' மறைந்து 'அ' மிகுதியாகிறது. ஁யிர் எழுத்தில் தொடங்கிய சொற்கள் பின் வரும்போது ந (ந்அ) வானது அந் ஆகிறது. (ந ஑ர்ஃ: அ஑ர்ஃ, ந ஁ண் அநுண்) ஆக தத்புருஷஸமாஸம் எட்டு வகைப்படுகிறது.

கவனிக்கவும்: 1 ஑ாம் ஑ாஸ: - ஑ாம + ஑ாஸ - ஑ாம஑ாஸ: என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் ஑ாம் ஑ாஸ: என்பது விக்ரஹ வாக்யம்.

அது இணையும்போது **ग्राम + प्राप्** என இரண்டு பதங்களிலுமுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து பகுதிகள் மட்டும் எஞ்சி நிற்கின்றன. பிறகு **ग्रामप्राप्** என இணைந்து ஒரு பதமாகி பகுதியானதும் அதன் மேல் தகுந்த முதல் வேற்றுமை உருபு மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டு **ग्रामप्राप्** என ஸமஸ்தபதம் தோன்றியுள்ளது. முன்பத (पूर्वपद)த்திலுள்ள வேற்றுமை உருபு மறைவது இயல்பானது. உத்தர பதத்தில் வேற்றுமை உருபு ஏன் மறைய வேண்டும் என்ற சந்தேகம் எழக்கூடும். தற்போது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இரண்டு பாடங்களுக்குப் பிறகு விளக்கம் தருவோம்.

2 **रामानुजस्य** ராமனது தம்பியின். **रामस्य अनुजः**, **राम + अनुज - रामानुजः** என முதல் வேற்றுமை உருபு பெற்ற ஸமஸ்தபதம் இதன் மீம் வேற்றுமை **रामानुजस्य**. இங்கு **रामानुजः** என்பதன் மேல் மீம் வேற்றுமையைக் காட்ட ஒரு முறை உண்டு. தேவையான வேற்றுமை உருபை (स्य) நேரே சேர்க்க முடியாது. அதை **तत्** என்ற ஆதாரத்தின் மேல் ஏற்றி எடுத்துச் சென்று **रामानुज** என்ற பகுதிச் சொல்லுடன் இணைத்துவிட்டு ஆதாரத்தை உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்ற விசுவதியை **तत्** என்ற பகுதியில் ஏற்றி **तस्य** என்பதை **रामानुजः + तस्य** என்ற நிலையில் இணைத்து **रामानुज** பகுதியுடன் இணைத்து வேற்றுமை உருபையும் **तस्य** விலுள்ள **तत्** என்ற பகுதியையும் உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்பது **रामानुज** என்பதன் பின் இணைந்து **रामानुजस्य** என ஆகும். **रामानुजः + तं** — **रामानुजं**, **रामानुजः + तेन** — **रामानुजेन**, **रामानुजः + तस्मै** — **रामानुजाय**, **रामानुजः + तस्मात्** — **रामानुजात्**, **रामानुजः + तस्मिन्** — **रामानुजे** । எனவே **तत्** சப்தத்தின் 3 லிங்கத்திலுள்ள சப்தரூபங்கள் மனப்பாடமாக இருப்பது மிக அவசியம்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதுக:

अद्यत्वे एतत्पक्षाश्रिताः राज्यं पालयन्ति । अन्यकक्ष्याश्रिता विपक्षे वर्तन्ते ।

भिषक् रोगिणे सूचिकावेधं ददाति, तदा क्षणदुःखं भवति ।

वयोतीताः अधिकारिणः रेल्वेनिर्वाहात् निर्गमिताः ।

रामायणं वाल्मीकिविरचितं आदिकाव्यम् ।

न हि रामसमः कश्चित् वर्तते त्रिदशेष्वपि । (वा. रा.)

उपलमिश्रा एव तण्डुलाः आपणेषु विक्रीयन्ते ।

विधानसभासु प्रतिनिधयः बाक्कलहं कुर्वन्ति ।

अद्य अनावृष्ट्या दुर्भिक्षभयं उत्पश्यन्ति राजकीयाः ।

गते मासे देवालयेषु कृत्तिकोत्सवः प्राचलत् ।

लक्ष्मणाग्रजः जनकसुतया सह पितुराज्ञया वनं गतः ।

ताम्रपात्रस्थितं क्षीरं विषं भवति ।

तुंबुरुनारदौ सङ्गीतनिपुणौ ।

सर् सि वि रामः विज्ञानकुशलः ।

कुन्तीपुत्रः कर्णः दानवीरः ।

अर्धमार्गे वृष्टिभयात् अहं प्रतिनिवृत्तः ।

अनृतवचनं अविश्वासाय कल्पते । (कल्पते कारणமாகிறது)

सीताहरणं महान् अधर्मः इति मारुतिः रावणं अबोधयत् ।

अर्थनारिकेलं शाकाय सज्जीकुरु ।

पार्वती प्रेम्णा शङ्करस्य शरीरार्थं जहार ।

கோடிட்ட பதங்கள் தத்புரூபமாசத்தின் உதாரணங்கள்.
விக்கரகவாக்யங்கள் தரப்பட்டள்ளன. கவனித்துப் படியுங்கள்.
ளிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்.

एतं पक्षं आश्रिताः । अन्यकक्ष्यां आश्रिताः । सूचिकया वेधः
सूचिकावेधः + तं सूचिकावेधं । क्षणं दुःखं । वयः अतीताः । वाल्मीकिना

விரசிதம் । ராபேண சம: । ஁பலே: மித்ரா: । விதானாய சபா: விதானசபா: + தாசு விதானசபாஸு । வாசா கலஹ: வாக்கலஹ: + தம் । ந ஁வூஷி: ஁னாவூஷி: + தயா । துர்மிஷாத் ஁யம் துர்மிஷ஁யம் + தத் । ந ஁லாப: ஁லாப:, ஁லாபேன ஁தீதா: ஁லாப஁தீதா: । தேவாநா஁ ஁லாயா: தேவாலயா: + தேபு । கூத்திகாயா ஁த்சவ: । ஁க்ஷமணஸ்ய ஁கூக: । கனகஸ்ய ஁தா கனகஸதா + தயா । தா஁பாத்ரஸ்திதம் தா஁பாத்ரஸ்திதம் । சங்கீதே நிபுணீ । விஜ்ஞானே குஷல: । தானே வீர: । ஁ர்யம் மார்கஸ்ய ஁ர்யமார்க: + தஸ்மிந் । வூஷே: ஁யம் வூஷி஁யம் தஸ்மாத் । ந க்ரதம் ஁நூதம், ஁நூதஸ்ய வக்சனம் ஁நூதவக்சனம் । ந விஸ்தாச: ஁விஸ்தாச: தஸ்மீ । சீதாதாயா: ஁ரணம் சீதா஁ரணம் । ந தர்ம: । ஁ர்யம் நாரிகேலஸ்ய ஁ர்யநாரிகேல: தம் । ஁ரீரஸ்ய ஁ர்ய: ஁ரீரார்ய: தம் ।

கேள்விகள்:

1. துர்மிஷ஁யம் என்ற ஁மாலா பதத்துடன் 'தத்' சேர்க்கப் பட்டிருப்பது ஏன்? தா஁பாத்ரஸ்திதம் என்பதுடன் தத் சேர்க்கப்படவில்லை ஏன் !

2. ஁ர்யமார்க:, ஁ர்யநாரிகேல:, ஁ரீரார்ய: என்ற பதங்களில் ஁மாலா வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டிருப்பது எதனால்? பொருளில் சூக்ஷ்மமான வேறுபாடுண்டு. ஁து என்ன? கடினப்பதப்பொருள்கள்: ஁யத்வே ஁ன்றளவில் விபக்ஷ: எதிர்கட்கி ஁ச்சிகாவேத: ஁஁சிசூத்துதல், ஁஁ஞ்செக்ஷன்த்ரிதா: தேவர்கள்஁பல: கல்஁த்ப்ஷயந்தி எதிர்பார்க்கிறார்கள் ஁ஸ்திந்வந்தி சேமிக்கிறார்கள்.

தாத்தா: பாத: - பாடம் 12

சங்க்ஷிப்தம் ஁பிஜ்ஞானசாகுந்தலம் - 10

ஷட் த்ஷயம் (஁நுவர்த்தே)

ராஜா-(சாகுந்தலா஁ ஁த்யானாத் வாரயந்) ஁லமலம் ஁யாசேன । தே காத்ராணி கரூபரிதாபானி । தானி ஁யாசம் நார்த்தந்தி ।

஁நஸூயா-஁த: ஁பவிசாத் வயஸ்ய: । (ராஜா ஁பவிசதி । சாகுந்தலா ஁லஜ்ஜா தி஁ததி)

ஸுரிஸ்வடா-ராஜந் ! யுவயோ: டுவோரஸி அந்யோந்ய் அநுரா஑: ஸுந்யஸு: ।
ததாஸி ஸஸூஸுஹ: மாந் ஑ோடயதி-ராஜா அர்திஹரேண ஢வதவ்யம் । ஁ஸ வோ டர்ம: ।
஁ய் அவயோ: ஸுரிஸஸூரி த்வாந் ஁டிஸ்ய ஁மாந் அவஸ்தாந் ஸுராதா । அஸ்யா: ஜீவதந்
ரஸுணியம் ।

ராஜா-஢ுடரே, மமாஸி ஸா஑ாரணோ஁ய் ஸுணய: । ஸர்வதா அநு஑ூஹித: அஸுமி ।
஁டந் ஹுடயந் அநந்யஸராணம் ।

அநஸூயா-வயஸ்ய ! ராஜானோ ஢ஹுஸுல஢ா: ஢ூயநுதே । அவயோ: ஸஸூரி
஢நு஢ி: ஑ோ஑்யா ந ஢வந் । ததா நிர்வாஹ்ய ।

ராஜா-஢ுடரே ! ஑ி ஢ஹுநா । மம ஸரி஑ுஹா ஢ஹவ: । ததாஸி மே ஑ுலஸ்ய டுே
ஸுரிதே । ஁஑ா ஁ய் ஁வீ, ஁ய் ஑ யுவயோ: ஸஸூரி ।

ஸஸூயோ-நிர்வூதே ஸவ: ।

வாரயந் த஑ு஑்஑வராக அயாஸ: ஁டல் வருத்தம் ஑ாந் ஁டல்,
஁டலுஹு஑்஑ ஑ுரூஸரிதாஸ் அதிக வேதனேயுள்ளது ஑ோடயதி
தூண்டு஑ி஑ுதது ஑ோடயதி ஑ோடயத: ஑ோடயநுதி । அர்திஹர: வேதனேயை஑்
஑ோ஑்஑ு஑வன் ராஜா..... ஢வதவ்யம் அரசர் ம஑்஑ளின்
வேதனேயை஑் ஑ோ஑்஑ு஑வராக ஁ரு஑்஑வேண்டும் மமாஸி... ஸுணய:
஁ன஑்஑ும் ஑ொதுவான அன்பு வேண்டு஑ோள் (நானும்
அவ்விதமே ஑ோரு஑ி஑ேன் ஁ன஑்஑ொருள்) அநந்யஸராணந்
வேருருவரிடத்தில் ஈ஑ு஑ாட஑்஑ு (ஸர் அயந், ஸராணந் ஑ு஑்஑ிய
நோ஑்஑ு, ஈ஑ு஑ா஑ு ந அந்யஸுமிந் ஸராணந்) ஢ஹுஸுல஢ா: அநே஑
மனேவியர் (நாய஑ி஑ள்) ஁ள்ளவர் (஢ஹ்வ: வுல஢ா: யஸ்ய) ஑ோ஑்யா
வருந்஑த்த஑்஑வள் நிர்வாஹ்ய ஑ொஹு஑்஑ுடன் நடத்தி஑்஑ொ஑ு஑்஑ீர்
ஸரி஑ுஹ: ஑ைத்தலத்தால் ஑஑்஑ிய மனேவி ஸுரிதா ஆதாரம் ஁வீ ஑ுமி,
அரசு நிர்வூதா நிம்மதியு஑்஑வள்.

஑யி஑்஑ி஑ள்:

1. ஁ந்த஑் ஑ாடத்தைத் தமிழில் மொழி ஑ெயர்க்஑வும்.

2. आयासं, आर्तिहरेण, राज्ञा, परिग्रहाः, प्रतिष्ठे इवैवकं
अमैन्त विपक्तिर्यिन् मर्त्त इरु उरुवन्कळैत्
तरुक.

त्रयोदशः पाठः - पाठम् 13

புல்லிங்கமும் ஸ்திரீலிங்கமும்

ஆண்பாலைக் குறிப்பது புல்லிங்கம். பெண்பாலைக் குறிப்பது ஸ்திரீலிங்கம். ஆணும் பெண்ணுமாகக் குறிப்பிட முடியாதவற்றைக் குறிப்பிடுவது நபும்ஸகலிங்கம். இது பொதுவிதி. மிகச்சில தனிப்பட்ட சொற்கள் புல்லிங்கமாயினும் நபும்ஸகமாயினும் பெண்பாலைக் குறிக்கும். உதாரணம் தாரா: மனைவி. இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். எப்போதும் பன்மையிலே வரும். பன்மையில் கூறினாலும் ஒரு மனைவியையும் குறிக்கும். இரு மனைவிகளையும் பல மனைவிகளையும் தாரா: என்றே குறிப்பிடலாம். அந்த மாதிரி கலத் நபும்ஸகலிங்கச்சொல். ஆனால் மூன்று வசனங்களிலும் வரும். பொதுவாக ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டுமுள்ள சில சொற்களை இங்கு கவனிப்போம். இவைகளில் சில பெண்பால் சொற்கள் மாறுபட்ட அல்லது தனிப்பட்ட பொருள் கொண்டதையும் காண்போம். அஜ: ஆண் ஆடு அஜா பெண் ஆடு. மாறுபட்ட பொருளுள்ளதை ஆங்காங்கு விவரிப்போம்.

ஆடு அஜ: அஜா

குதிரை அஷ: அஷா

மற்றொருவன் அந்ய: அந்யா

ஆசிரியன் ஆசார்ய: ஆசிரியை ஆசார்யா ஆசிரியனின் மனைவி
ஆசார்யாணி

ஆசிரியர் உபாध्याय: ஆசிரியை உபாध्याया உபாध्यायी உபாத்தி
யாயரின் மனைவி உபாध्यायिनी

நீண்ட ஆயுள் உள்ளவன் आयुष्मान् आयुष्मती

இந்திரன் इन्द्रः இந்திரனின் மனைவி इन्द्राणी

ஒட்டகை उष्टः उष्ट्री

அடைந்தவன் उपेयिवान् उपेयुषी

ஆசைப்படுபவன் कामुकः, காம இச்சை கொண்டவள்

காமுகி, பொருளாசை கொண்டவள் कामुका

செய்பவன் कर्ता कर्त्री

கூத்திரியன் क्षत्रियः, கூத்திரியப்பெண் क्षत्रिया, क्षत्रियाणी

கூத்திரியனை மணந்த வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவள்

क्षत्रियी

யானை गजः गजी

அதிகப்பெரியவன் गरीगान् गरीयसी

செல்பவன் गन्ता गन्त्री

சென்றுகொண்டிருப்பவன் गच्छन् गच्छन्ती.

பெரியவன், கனத்தவன் गुरुः गुर्वी (गुरुः என்றும் गुरुपम्)

குணமுள்ளவன் गुणी गुणिनौ

மாடு மேய்ப்பவன் गोपः மாடு மேய்ப்பவள் गोपा மாடு

மேய்ப்பவனின் மனைவி गोपी

மாடு மேய்ப்பவன் गोपालः गोपाला गोपाली (மனைவி)

திருடுகின்றவன் चोरयन् चोरयन्ती

சிட்டுக்குருவி चटकः चटका

நரி जंबुकः जंबुका

நகரத்தான் जानपदः जानपदा (जानपदी)

யுவன் तरुणः तरुणी

இகைத்தவன் तनुः तन्वी (तनुः)

நின்றவன் तस्थिवान् तस्थुषी

கொடுக்கிறவன் ददत् ददती
 தடிபிடித்தவன் दण्डी दण्डिनी
 அடிமை दासः दासी
 கொடுக்கிறவன் दिशन् दिशन्ती
 மனிதன் नरः (नारः) மனுஷி नारी
 நடனம் புரிபவன் नर्तकः नर्तकी
 கிரி நகுலः नकुली
 யானை, பாம்பு नागः, नागा (नागी)
 தலைவன் नेता नेत्री
 திறமையுள்ளவன் पटुः पट्वी (पटुः)
 கணவன் पतिः மனைவி पत्नी
 தகப்பன் जनकः தாய் जननी
 தந்தையின் தந்தை पितामहः தந்தையின் தாய் पितामही
 தாயின் தந்தை मातामहः தாயின் தாய் मातामही

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14

कर्मधारयसमासः

தத் புருஷஸமாஸம் வியதிகரண விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்ததைக் கற்றோம். அந்த விசேஷணங்களே ஸமாநாதிகரணங்களாக அமைவது கர்மதாரயம். ஸமாநாதி கரணம். வியதிகரணம் என்ற சொற்களின் பொருள்பற்றி 11 வது பாடத்தின் தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும். நீலக்கடல், செவ்வானம், சிறு துளி, பெரு வெள்ளம் முதலியவை இதற்கு உதாரணங்கள். இது ஏழு வகைப்படும். அவைகளை வரிசையாகக் காண்போம்.

1. விசேஷண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முதல் பதமாகவும் விசேஷ்யம் பின்பதமாகவும் அமையும். இரண்டும் அபேத சம்பந்தத்தால் இணைந்திருக்கும்.

१. नीलं + उत्पलं = नीलोत्पलं நீலநிறமுள்ள அல்லி
२. पीतं + अंबरं = पीतांबरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை
३. उष्णं + उदकं = उष्णोदकं குடான நீர்
४. कठिना + शिला = कठिनशिला கடினமான பாறை
५. दरिद्रः + याचकः = दरिद्रयाचकः ஏழையான யாசகன்
६. पकानि + फलानि = पकफलानि பழுத்த பழங்கள்
७. रक्ता + मञ्जरी = रक्तमञ्जरी சிவந்த பூங்கொத்து
८. मधुरा + कविता = मधुरकविता இனிய கவிதை
९. विकसन्ती + जाती = विकसज्जाती

மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஜாதிப்பூ

१०. बृहती + कथा = बृहत्कथा பெருங்கதை

११. प्रवहन्ती + नदी = प्रवहन्दी

பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ஆறு

குறிப்பு: ஸ்திரீலிங்கத்திலோ நபும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும் விசேஷணங்கள் பும்லிங்கப்பகுதிகளாக மாறுகின்றன. நபும்ஸகலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் வேறுபாடு தெரிவதில்லை. ஸ்திரீலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் மட்டும் வேறுபாடு தெரியும்.

2. விசேஷண - உத்தரபத - கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முன்பதமாக அமைகிறது. இப்படி வரும் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் இழிவையும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் வெளியிடும். ராமுத்தடியன் எங்கே? வேலைக்காரக்கிழவன் எங்கே தொலைந்தான்? என்பதுபோல் இவை அமையும். இழிவையோ வெறுப்புணர்ச்சியையோ குறிப்பிடாதவரை விசேஷணங்கள் முன்பதமாகத்தான் அமையும்.

விசேஷணம் பூர்வபதம் பொருள் விசேஷணம் பின்பதம்

दुष्टः सर्पः-दुष्टसर्पः பொல்லாத பாம்பு सर्पः दुष्टः-सर्पदुष्टः

हतकः विधिः- हतकविधिः பாழும் விதி विधिः हतकः-विधिहतकः

ஸஸூசி: வैयाकरण: ஸஸூசிவैयाकरण: வானம் ஸார்க்கும் இலக்
கணமாணவன் வैयाकरण: ஸஸூசி: வैयाकरणஸஸூசி: . கேள்விக்குப்
பதில் தெரியாமல் வானம் ஸார்த்து யோசிக்கும் மாணவன்-நன்கு
படிக்காதவன் என்ற ஸாருளில். வैयाकरण-ஸஸூசி:)

3. விசேஷண-உபயபத-கர்மதாரயம்: இதில் இரண்டு
பதங்களுமே விசேஷணங்களாய் இருக்கும்.

1. लिखितं पठितं-लिखितपठितं (पुस्तकं)
எழுதிப்படிக்கப்பட்டது (நூல்)
2. तप्तं शीतं-तप्तशीतं (जलं)
காய்ச்சி ஆற்றப்பட்ட (ஜலம்)
3. पिष्टं शोषितं-पिष्टशोषितं (औषधं)
ஸாடித்துக் காயவைக்கப்பெற்ற (மருந்து)
4. प्रच्छाय शीतलं-प्रच्छायशीतलं (वृक्षमूलं)
நிழல் நிறைந்து குளிர்ந்த (மரத்தடி)
5. अस्तं व्यस्तं-अस्तव्यस्तं சிதறிய சிதறிய (மிகவும் சிதறிய)
6. दीनः दीनः-दीनदीनः எளிய எளிய-மிக எளிய
7. भीतः भीतः-भीतभीतः பயந்த பயந்த-மிகப் பயந்த

குறிப்பு: இங்கு முன் காட்டியது ஸோல் முன்பதத்தின்
ஸாருளோ பின்பதத்தின் ஸாருளோ முக்யம் (விசேஷ்யம்)
அல்ல. இரண்டுமே விசேஷணங்கள் தான்.

4. உபமான-ஸூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் முன்பதம்
உவமைப் ஸாருளாயும் பின்பதம் உவமைக்குரிய தன்மையை
(சிறப்புக்குணத்தை)க் கூறுகின்ற விசேஷணமாகவும் அமையும்.

मेघः इव श्यामः-मेघश्यामः மேகம் ஸோல் கருத்த

द्राक्षा इव मधुरा-द्राक्षामधुरा திராகைஷ ஸோல் இனிய

मरकतं इव श्यामा-मरकतश्यामा பச்சைக்கல்ஸோல் பசுமையான

शिला इव कठिना-शिलाकठिना பாறைஸோல் இறுகிய

हिम इव शीतलं-हिमशीतलं பனிஸோல் குளிர்ந்த

ரகன இவ விசால-ககனவிசால வானம்஑ோல் விரிந்த

5. உ஑மான-உத்தர஑த-கர்மதாரயம்: ஢ுன்பதம் உவமைக் குரிய ஑ொருளாகவும் ஑ின்பதம் உவமையாகவுமிருக்கும்.

ராம: சந்த்: இவ-ராமசந்த்: சந்திரன் ஑ோன்ற ராமன்

நர: சிंह: இவ-நரசிंह: சிங்கம் ஑ோன்ற மனிதன்

ராஜா சிंह: இவ-ராஜசிंह: சிங்கம் ஑ோன்ற அரசன்

கோவிந்த்: சிंह: இவ-கோவிந்தசிंह: சிங்கம் ஑ோன்ற கோவிந்தன்

அர்ஜுன: சிंह: இவ-அர்ஜுனசிंह: சிங்கம் ஑ோன்ற அர்ஜுனன்

முதற்பகுதி ஑ெயர். ஑ிற்பகுதி சிற஑்பைக் காட்ட சிங்க உவமைச்சொல். சிறந்தவரைக் குறிக்க வந்த 'ஸிம்ஹ' என்ற சொல் சிக்கியர் முதலானோரின் ஜாதி அடையாளச் சொல்லாகவும் உள்ளது.

சரணர் அரவிந்த் இவ-சரணாரவிந்த் தாமரை ஑ோன்ற திருவடி

கர: கிசலய: இவ-கரகிசலய: தளிர் ஑ோன்ற கை

மு஑் ஑஑் இவ-மு஑்஑஑் தாமரை ஑ோன்ற முகம்

மு஑் சந்த்: இவ-மு஑்சந்த்: சந்திரனை ஑ோன்ற முகம்

வாஹு: தண்ட: இவ-வாஹுதண்ட: தடி ஑ோன்ற கை

இங்கும் ஑ின்பதத்தின் ஑ொருள் முக்கியத்துவம் ஑ெறவில்லை.

6. ஸம்பாவநா-஑ூர்வ஑த-கர்மதாரயம்: ஢ுன்பதம் இடுகுறி ஑ெயராகவும் ஑ின்பதம் ஑ொது஑்஑ெயராகவும் (Name and Common Noun) இருக்கும்.

1. ர஑ுவ்ஷ: இதி காவ்ய்-ர஑ுவ்ஷகாவ்ய் ரகுவம்சம் என்ற காவியம்

2. ம஑ுரா இதி ஑ுரி-ம஑ுரா஑ுரி மதுரை எனும் நகர்

3. அ஑்வத்ய: இதி வ்ஷ: -அ஑்வத்யவ்ஷ: அச்வத்தம் (அரக) என்ற மரம்

4. யூரோ஑: இதி ஑ேச: -யூரோ஑ேச: யூரோ஑்஑ா என்ற தேசம்

5. யமுநா இதி ந஑ி-யமுநான஑ி யமுனை என்ற ஆறு

6. ஹிமவான் இதி ஑ர்வத: -ஹிமவத்யர்வத: இமயம் எனும் மலை

7. ஑்ரயாக: இதி ஑்ஷத்ர-஑்ரயாக்ஷத்ர ஑ிரயாகை எனும் தலம்

८. लङ्का इति द्वीपः - लङ्काद्वीपः இலங்கை எனும் தீவு

7. அவதாரண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இவ்வகையில் உபமேயச் சொல்லுடன் உபமானச் சொல் இணைகிறது. ஐந்தாவதாகக் குறிப்பிட்ட உபமான-உத்தரபத- கர்மதாரயத் திலும் இவ்வாறே இணைந்தன. ஆனால் அங்கு **ஐவ்** (போன்ற) என்பது இடைச்சொல்லாக வந்தது. இங்கு **ஏவ்** (ஆகிய) என்பது இடைச்சொல்லாக வரும். அங்கு உவமையணி முக்கியமாய் தோன்றும். இங்கு உருவக (ரூபக) அணி முக்கியமானது. உதாரணம்—

ராம: **ஏவ்** **சந்த்**: -ராமசந்த்: ராமனாகிய சந்திரன்

முக **ஏவ்** **சந்த்**: -முகசந்த்: முகமாகிய சந்திரன்

சரண: **ஏவ்** **கமல்**: -சரண கமல் திருவடித்தாமரை

இவ்வுதாரணங்களில் ஒற்றுமையில் சிறப்பைக் காட்ட ஆகிய' என்ற இடைநிலை வருகிறது. லஞ்சப்பேய், மது வரக்கன், பசிப்பிணி. இசையமுதம் போன்றவைகள் வழக்கிலுள்ளவை இதன் உதாரணங்கள். இங்கு **ஐவ்** (போன்ற) இடைநிலையை உபயோகித்தாலும் இதே ஸமாஸ பதம் கிடைக்கும். ஆனால் மாற்றுக்குறைவு. இந்த வேற்றுமையை வாக்கியத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு அறிய முடியும்.

உதாரணம்: 1 சரண கமலங்களில் வணங்கினேன் என்றால் **ஐவ்** தான் இடைநிலை. நாம் தாமரையை வணங்கவில்லை. தாமரை போன்ற திருவடிகளைத்தான் வணங்குகிறோம். இங்கு உவமையணி. 2 சரண கமலங்களில் வண்டானேன் என்றால் **ஏவ்** தான் இடைநிலை. வண்டு காலைச் சுற்றாது. தாமரையைத்தான் சுற்றும். திருவடிகளாகிற தாமரை என அங்கு உருவக அணி (ரூபக அலங்காரம்)

இவ்வாறு வாக்கிய அமைப்பைக் கொண்டு உபமித ஸமாஸத்தையும் ரூபக ஸமாஸத்தையும் (வகை 5,7) நாம் பகுத்தறிய வேண்டும்.

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगामिनी ।

पुनाति भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥

இது ஸிரார்த்தனை ச்லோகம். இதன் விளக்கம்.

வாலுமீகி஑ிரே: சங்குதா ராமசா஑ரம் ஑க்சுந்தி ஸுனயா ராமாயண ம஑ானதி ஑ுவனம் ஑ுனாதி வால்மீகியாகிய மலையிலிருந்து தோன்றிய-ராமனாகிய கடலைச் சென்றடைகின்ற-஑ுனிதமான-ராமாணம் ஆகிய ஑ேராறு ஑லகை஑் ஑ுனிதமாக்குகிறது என஑்஑ொருள். இங்குள்ள வாலுமீகி஑ிரிசங்குதா, ராமசா஑ர஑ாமினி, ராமாயணம஑ானதி என்ற மூன்று சொற்களும் ஏழாம் வகை கர்மதாரய ஸமாஸத்தால் ஑மைந்த பதங்கள். வாலுமீகிரேவ ஑ிரி: (தஸ்மாது்சங்குதா) ராம ஑வ சா஑ர: (தம் ஑ாமினி ஑க்சுந்தி) ராமாயண ஑வ ம஑ானதி என்று இங்கு விக்கிரஹவாக்கியம்.

இங்கு ஑ுனித஑்஑ுத்தும் ஑ுண்ய நதி என்ற கருத்தில் ஑வ என்பது இடைநிலை. ஑தனால் ஑ின் (஑த்தர) பதத்தின் ஑ொருளே முக்கியத்துவம் ஑ெறுகிறது. இதனை஑்஑ால் மற்றதையும் ஑றிந்துகொள்ளலாம்.

஑யிற்சி : 1. தமிழில் மொழி஑ெயர்க்கவும். ஸமஸ்த பதங்களுக்கு விக்க்ரஹவாக்யம் ஑ழுதவும். ஑ிரிந்திருக்கும் பதங்களுக்கு ஸமாஸம் ஑ழுதவும். ஸமாஸத்தின் ஑ெயரைக் குறி஑்஑ிடவும்.

1. ஑ி஑ிரதீ ஑ுணுதகேன ஑்ராத் இச்சாம் : ।
2. மதுரான஑ரே ஑ுகதமில்ம஑ாஸ஑ா ஑்ராகலத் ।
3. ஑ுகுதரஸுகுமார்ம் நலினி஑த்ரம் ।
4. ஑ு஑ந்஑ி஑ிதல: மந்஑மாருத: தா஑் ஑மயதி ।
5. துணநஷா விதுத் நேத் ஑ீடயதி ।
6. ஑தா஑தீ: ஑ந்஑ு஑ி: விவா஑மண்த஑: நி஑ிட: ஑ா஑ித் ।
7. ஑: தத்ர மதுர்ம் ஑ிதம் ஑ாகா஑வாணயாம் ஑஑ுணவம் ।
8. ஑ீத்ரே மாஸே ஑ுக்லாயாம் நவம்யாம் ஑ுநர்வஸீ நக்ஷத்ரே ராம: ஑வாதரத் ।
9. ஑ர்ப்: மூணால஑ிதல: இதி ஑்ராதிவே஑ிக: வததி ।
10. ஑லா஑ஸ்ய குரகா: ஑ாலேந்஑ு: இவ வக்ரா: இதி காலிடாஸ: ஑ர்ணயதி ।
11. ஑ுதிவி ந கந்஑ுக: இவ வர்துலா, கின்து ஑்ருவ஑்ரதே஑ாயு: இஷதவ஑ுதிதா இதி வுஜ்ஜானிகானாம் ஑ி஑ுதாந்த: ।

१२. सन्तः शैला इव उन्नताः किन्तु न कर्कशाः, ते अतीव मृदवः ।

(शिशिरर्तुः) பின்பனிப்பருவம் शुकोदरसुकुमारं கிளியின் வயிறுபோல் மென்மையுள்ளது. दृष्टनष्टा பார்க்கப்பட்டு (உடன்) மறைந்தது गतागताः செல்பவர்களும் வருபவர்களாயுமுள்ளவர் निबिडः நெருக்கமுள்ளது मृणालं தாமரைத்தண்டு प्रातिवेशिकः எதிர்வீட்டைச் சார்ந்தவர் प्रतिवेशः எதிர் வீடு पलाशः புரசு कोरकः மொட்டு बाल-इन्दुः இளம் சந்திரன் अवघटिता தட்டையாக தட்டப் பட்டது कर्कशः முரடர்.

பயிற்சி: (1) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும். (2) கோடிட்ட எழுத்திலுள்ளவைகளை ஸமஸ்தபதமாக எழுதவும்.

1. பால் சங்கு போல் வெண்மையானது

2. யானை நீண்ட துதிக்கையால் தென்னை மரத்திலிருந்து

மட்டைகளை வீழ்த்துகிறது.

3. யானையின் காதுகள் முறம் போல் அகன்றவை

4. வாழ்க்கை நீர்குமிழி போல் நிலையற்றது

5. வானரர்களில் சிறந்த (சிंह அல்லது शार्दूल சொல்லைப்

பயன்படுத்தவும்) ஹனுமான் ஸீதையை ஸமாதானப் படுத்தினார்.

6. ஹனுமான் லங்கா நகரத்தில் சிறந்த பதிவ்ரதையான (रत्न என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவும்) ஸீதையைக் கண்டார்.

7. அவன் நலிந்த ஆடைகளை எறிந்து விட்டுப் புதிய ஆடைகளை அணிகிறான்.

8. உன் பற்கள் முத்துப் போல் வெள்ளையாக உள்ளன.

துதிக்கை शुण्डा, மட்டை पत्रकाण्डं, முறம் शूर्पः, நீர்க்குமிழி बुदबुदः, நலிந்த जीर्णं, ஸமாதானப்படுத்தினார் आश्वासयामास, அணிகிறான் परिधत्ते ।

3. வீக்ரஹவாக்யம் எழுதவும். ஸமாஸத்தின் பெயர் எழுதவும்.

१. पूर्णचन्द्रः २. शुक्लपक्षः ३. कैलासपाण्डरः ४. पीनायतविशालं (उरः) ५. प्रियसुहृत् ६. प्रियसखा ७. कृष्णसर्पः ८. निर्जनप्रदेशः ९. श्यामावदातः १०. निम्नोन्नता (भूमिः)

பஞ்சதச: பாட: பாடம் 15

திரிசுமசா:

ஸமாநாதிசுரண விசேஷணத்தை முதல் பதமாகக் கொண்ட கர்மதாரய ஸமாஸத்தில் முதல் பதம் எண்ணிக் கையைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமையுமாறால் திரி: என்ற விசேஷ பெயரைப்பெறும். எனவே இது கர்மதாரய ஸமாஸத்தின் உட்பிரிவாகும். உதாரணம் மிகவும் குறைவு. சப்சுரய: = சப்சுரய: (Seven stars of the Great Bear) ஸப்தரிஷி மண்டலம்.

இதே ஸமாஸம் பல பொருள்களை ஒரு சமுதாயமாக (Collective noun போல்) குறிப்பிடுவதாகவும் அமையும். அப்போது ஸமஸ்த பதம் ஒருமையில் வரும். ஸமாஸமடையும் பதம் ஆண்பால், பெண்பால் நடும்ஸகலிங்கம் எதுவாக இருந்தாலும் ஸமஸ்தபதம் ஸ்திரீலிங்கத்திலோ, நடும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும்.

உதாரணம்:

புவனம் (ந) த்ரயாணா புவனாநா சமாஹர: = த்ரிபுவனம் மூவுலகு

லாக: (பு) த்ரயாணா லாகாநா சமாஹர: = த்ரிலாகம்/த்ரிலாகி

கஜா (ஸ்த்ரி) சப்தாநா கஜாநா சமாஹர: = சப்தகஜம்

நதி (ஸ்த்ரி) பஞ்சாநா நதிநா சமாஹர: = பஞ்சநதம் ஐயாறு

வட: (பு) பஞ்சாநா வடாநா சமாஹர: = பஞ்சவதி ஐந்து ஆல்

(பஞ்சவதி)

நல: (பு) பஞ்சாநா நலாநா சமாஹர: = பஞ்சநலி ஐந்து நளர் கூட்டம்

(பஞ்சநலி - தமயந்தியின் ஸ்வயம் வரத்தில் அவளை மணக்க

ஆசை கொண்டு இந்திரன். அக்னி, யமன், வருணன் ஆக நான்கு தேவர்களும் நளன் வேஷம் பூண்டு நளன் பக்கத்து ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள். ஸரஸ்வதிதேவியே மணமக்களுக்கு மண்டபத்தில் உள்ள மன்னர்களின் பெருமை கூறிப் பிடித்திருந்தால் மாலையிடு என்று கூறுகிறாள். ஐந்து

द्वन्द्वसमासः

१. सीतालक्ष्मणौ रामं अनुगच्छतः ।

சிதா அநுஅ஑்஑ி லக்ஷண: அநுஅ஑்஑ி । இரூவரும் பி஑்தொடர்வதில் ஸம உரிமை பெறுகிறார்கள்.

२. “नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम्” ।

शङ्करश्च पार्वती च शङ्करपार्वत्यौ ताभ्यां शङ्करपार्वतीभ्यां என்பது

விக்ரஹவாக்யம். शङ्कराय नमो नमः पार्वत्यै नमो नमः என்று
நமஸ்காரத்தில் இணைவதற்கு பார்வதி ஶங்கர என்ற சொற்கள் ஸம
உரிமை பெற்றிருக்கின்றன.

குறிப்பு : பாடம் 11ல் விக்ரஹவாக்யத்திலுள்ள இரு பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளும் மறைந்து பகுதிகள் இணைந்தபின் ஸமாஸ பதத்தின் பொருளுக்கேற்றவாறு வேற்றுமை உருபுகள் மீண்டும் சேர்க்கப்படுகின்றன என்று கூறினோம். மேலே கொடுத்த உதாரணங்களால் சீதா லக்ஷ்மண:

சங்கர: , பார்வதி என்ற பதங்களிலுள்ள ஒருமை உருபுகள் மறைந்து சிதாலஹ்மண, ஶக்ரபார்வதி என்று இணைந்ததும், அப்பதத்துக்குப் பொருத்தமான இருமை வேற்றுமை உருபு (ஆண்பாலிலும், பெண்பாலிலும்) முறையே சேர்க்கப்படுகிறதைக் கவனிக்கவும். அடுத்து வரப்போகும் **பஹுவிஹி** என்ற ஸமாஸத்திலும் ஸமாஸ பதத்துக்குத் தகுந்ததான வேற்றுமை உருபுகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். எனவே பொதுவாக ஸமாஸமடையும் பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து விடும் என்று பொதுவிதி கூறப்பட்டது.

இந்த ஸமாஸம் **இதரேதர யோகஹ்ந: சமாஹரஹ்ந:**, என்று இருவகைப்படும். தனி முக்கியத்துவம் கொண்டது, கூட்டு முக்கியத்துவம் கொண்டது என்று பொருள். அவ்விரண்டு வகை ஸமாஸங்களும் **ஹிபத** (இரண்டு பதங்களால் ஆனது) **பஹுபத** (பல பதங்களாலானது) என்று இரு வகைப்படும் ஆக **ஹ்ந:சமாஸம்** 1. **ஹிபத இதரேதரயோக ஹ்ந:** 2. **பஹுபத இதரேதரயோக ஹ்ந:** 3. **ஹிபத சமாஹரஹ்ந:** 4. **பஹுபத சமாஹரஹ்ந:** என்று நான்கு வகைப்படும்.

1. **ஹிபத இதரேதரயோகஹ்ந:** - இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையில் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் (1 + 1) இருமையில் வரும். இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையிலும். இருமையிலுமாய் ஒருமையிலும் பன்மையிலுமாய் இருமையிலும் இருமையிலுமாய் இருமையிலும் பன்மையிலுமாய் பன்மையிலும் ஒருமையிலுமாய் பன்மையிலும் பன்மையிலுமாய் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் பன்மையில் வரும்.

ராமத்வ க்ஷணத்வ - ராமக்ஷணौ ।

க்ஷணத்வ அர்ஜுனத்வ - க்ஷணார்ஜுனौ ।

பார்வதி ச் பரமேஸ்வரத்வ - பார்வதிபரமேஸ்வரौ ।

அத்வத்வ ஜகௌ ச், அத்வௌ ச் ஜகாத்வ - அத்வஜகா: ।

அத்வௌ ச் ஜகௌ ச், அத்வாத்வ ஜகௌ ச், அத்வௌ ச் ஜகாத்வ, அத்வாத்வ ஜகாத்வ

- அத்வஜகா: ।

2 बहुपद इतरेतरद्वन्द्व समासः இது எப்போதும் பன்மையிலே வரும்

ராமஸ் லக்ஷ்மணஸ் ஹரதஸ் ஶத்ருக்ஷஸ் = ராமலக்ஷ்மணஹரதஸத்ருக்ஷா: ।

யுதிஷ்ணிஸ் ஶீமஸ் அர்ஜுனஸ் = யுதிஷ்ணிஸ்மீமார்ஜுனா:

3 द्विपदसमाहारद्वन्द्वः - समाहारद्वन्द्वः ஸமாஸத்திலும் விக்ரஹ வாக்யம் ச என்ற இடைச்சொல்லமைந்து தான் காணப்படும். முடிவில் அவைகளின் கூட்டு என்பதை விளக்க தயோ: ஸமாஹர: அப்பொழுது ஒருமையிலும் ஸ்திரீ/ நபும்ஸகலிங்கங்களிலும் சொல் மாறுபடும். உதாரணம்.

பாணி ச பாடீ ச தेषா் ஸமாஹர: - பாணிபாட கைகால்

காா ச ஶோணஸ் தயோ: ஸமாஹர: கஜாஷோண

4 बहुपद समाहारद्वन्द्वः

வீணா ச வேணஸ் மூடங்ஸ் தेषா் ஸமாஹர: வீணாவேணமூடங்ம்

ரதாஸ் கஜாஸ் துரகாஸ் பதாதயஸ் தेषா் ஸமாஹர:

= रथगजतुरगपदाति ।

மேலே சொன்ன உதாரணங்களை நோக்கும் போது இதரேதரயோக-ஸமாஸத்திலும் ஸமாஹார த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலும் தயோ: ஸமாஹர:, தेषா் ஸமாஹர: என்று சொற்றொடரைத் தவிர மற்ற அம்சங்கள் ஒன்று போலுள்ளன. ஆனால் "இந்த வகையைச் சேர்ந்த சொற்கள் ஸமாஹரத்வம்: ஸமாஸத்தைத் தான் அடையும்" என்று ஒரு வரையறையுள்ளது. அவ்வகையைச் சேர்ந்த சொற்களை இதரேதரயோகத்வம்: ஸமாஸ மாக உபயோகப்படுத்துவது பிழையாகும்.

ஸமாஹாரத்வந்த்வ ஸமாஸமடையத் தகுதி பெற்ற சொற்களின் பட்டியல்:

1. உடலுறுப்பைக் குறிக்கும் சொற்கள்:

कर्णौ च नासा च तेषां समाहारः कर्णनासं காதும் மூக்கும்

शिरश्च ग्रीवा च तयोः समाहारः शिरोग्रीवं

कटिश्च ऊरुश्च जंघा च तेषां समाहारः कट्यूरुजंघम्

2. ஸங்கீதக் கருவிகள் :

घटः च वयोलिनश्च पटहश्च घटवयोलिनपटहम् ।
भेरी च काहलश्च तयोः समाहारः भेरीकाहलम् ॥

3. ஸேனையின் அங்கங்கள் :

नौकाश्च विमानानि च तेषां समाहारः नौकाविमानं
रथाश्च तुरगाश्च तेषां समाहारः रथतुरगं

4. பிராணிகளல்லாத ஜாதி வாசகச்சொற்கள்

(Common Nouns)

दधि च क्षीरं च तयोः समाहारः दधिक्षीरं தமிழரும் பாலும்
क्षीरं च मधु च तयोः समाहारः क्षीरमधु பாலும் தேனும்
आम्रं च पनसं च तयोः समाहारः आम्रपनसं

மாம்பழமும் பலாச்சகையுமும்

गृहं च आपणश्च तयोः समाहारः गृहापणं வீடும் கடையும்

ஆனால் இவை திரவ்யங்களைக் குறிக்கவேண்டும்.

5. வேறு லிங்கங்களிலுள்ள ஆறுகள்-நகரங்கள்

(தேசப்பகுதிகள்)

काशी च प्रयागश्च तयोः समाहारः-काशीप्रयागं
भारतः च नेपालश्च तयोः समाहारः-भारतनेपालं
काशी च रामेश्वरं च तयोः समाहारः-काशीरामेश्वरं
गङ्गा च शोणश्च तयोः समाहारः-गङ्गाशोणं

6. அற்ப ஜந்துக்கள் : (கிரியின் அளவுக்குக் குறைந்தவை)

यूका च अलिक्खा च तयोः समाहारः यूकालिक्षं

பேனும் உண்ணியும்

मशकाश्च मत्कुणाश्च तेषां समाहारः मशकमत्कुणं

கொசவும் மூட்டைப்பூச்சியும்

षोडशः पाठः पाठम् 16

दाने दोषः

नृगो नाम कश्चन राजा । तस्य गोष्ठे बह्व्यो धेनव आसन् । प्रजास्विव
तास्वपि तस्य महती प्रीतिरासीत् । राज्ञी पुत्रमेकं सुषुवे । राजा नितरां आनन्दं
अवाप । महनीयेभ्यः धेनूः ददौ ।

तन्नगरस्थः कश्चित् गामेकां स्वगृहे पालयन्नास्त । बन्धात् यदृच्छया मुक्ता सा गौः गृहात् बहिरागता इतस्ततः परिवभ्राम । सुदूरमागता पुनः गृहं गन्तुं नाजानात् । कथञ्चित् राज्ञो गोष्ठमागता राज्ञो गवां मध्यं अगच्छत् । राजा एतत् न अजानात् ।

दानशौण्डः स राजा तां कस्मैचित् महनीयाय ददौ । गोस्वामी स्वगोष्ठे गां अपश्यन् मार्गमाणः पथि महनीयेन नीयमानां तां अपश्यत् । “कुतो मम गां अपहृत्य गच्छसि” इति तमपृच्छत् । “राज्ञा इयं मह्यं दत्ता” इति स प्रत्यवादीत् । उभौ मिथो विवादमकुरुताम्, राज्ञः समीपमगच्छतां, कलहकारणं तस्मै न्यवेदयताम् ।

“कलहः मम अज्ञानात् उत्पन्नः, ततः मयैव अत्र प्रतिविधेयम्” इति राजा अमन्यत । स तं अवादीत् - “स्वामिन् ! एनां गां अस्मै प्रतियच्छ । तदर्थे अहं शतं गाः तुभ्यं दास्ये” इति । स तत् न अभ्युपगच्छति स्म । गोस्वामिन् राजा प्रार्थयामास - “अयि ! सा गौः यदृच्छया मम गोष्ठे संमिलिता । अज्ञानात् तां मदीयां मन्वानः, तामहं अस्मै अदाम् । क्षमस्व तमपराधम् । तस्या अर्थे शतं गाः तुभ्यं दास्ये । प्रतीच्छ, नास्या अर्थे आग्रहं कुर्याः” इति । सोऽपि तत् नान्वमन्यत । उभौ क्रोधकलुषौ बहिर्गतौ ।

“किं कर्तव्यं” इत्यजानन्, शोकेन दीनः राजा ममार । पितृलोके यमः तं प्रोवाच - राजन्, त्वया सुकृतानि बहूनि आचरितानि । परं तन्मध्ये बलवत्तरं दुष्कृतं किञ्चित् अज्ञानात् कृतं कर्म अनुभोक्तव्यम् । यो दत्तमपहरति स कृकलासो जायते । अतः कृकलासो भव इति तमन्वजानात् । राजा द्वारकाया बहिः कस्मिंश्चित्कूपे बहून् वत्सरानवसत् । अन्ते कृष्णः तं कूपात् बहिः उज्जहार । तत्पादस्पर्शात् राजा कृकलासभावात् मुक्तः सुकृतफलं अनुभवितुं अन्यज्जन्म प्रपेदे ।

न परस्वं अपहरेत् । अज्ञानात् कृतोऽपि परस्वापहारः महतेऽनिष्टाय कल्पते । अतः स्वकीयतया न्याय्येन मार्गेण संपन्नमेव वस्तु स्वार्थे उपयुज्यात् । न परस्वं स्वोपयोगाय आदद्यात् ।

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2. இந்தப் பாடத்தில் பல ஸந்தி சேர்ந்த பதங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பிரித்து எழுதவும். பல இடங்களில் ஸந்தி சேர்க்கவேண்டியிருந்தும் சேர்க்காமல் விட்டுள்ளோம். அவற்றைச் சேர்த்து எழுதவும்.

3. கொடுக்கப்பட்டள்ள பதங்கள் உள்ள விபக்தியில் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

பிரிதி: , உமீ, மயா, அஸ்மீ, அபராஃ, மஹத், ராஜந், ட்ராகாயா: ।

4. இந்த ஸமாஸமடைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்

ஸ்வஹே, கலஹாரணம், ஸோஸ்வாமி, க்ரோஹகலுஸீ, ஸ்வோயோயா ।

கடினபதவுரை:

புராஸு இவ் மக்களிடத்தில் போல் மஹநிய: பெரியவர், மதிப்பிற்குரியவர் பரிபுரம் சுற்றி வந்தது அஜானாத் அறிந்தது. அறிந்தான் அபரயந் காணாதவனாக அடா கொடுத்தேன் ப்ரதியக்ஷ திருப்பிக்கொடு ஆஹ: பிடிவாதம் சுகூத் நற்செயல் டுக்ரூத் பாவம் டத்- அபஹ: தானம் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக்கொள்வது கூகலாச: ஓணன் பர்ஸ்வ-அபஹ: பிறரது உரிமையை (சொத்தைப்) பறிப்பது.)

சமதத: பாட: — பாடம் 17

சுபாஸிதானி

பூததயா பூதிதாயினி புஸாம் ।

பிராணிகளிடத்தில் கருணை மாந்தர்க்கும் நலனை அளிப்பதாகும்.

சர்பாதிபி சந்மணிஹி சம்பவதி ।

பாம்பிலிருந்தும் கூட நல்ரத்தினம் விளைகிறது.

சந்தி சந்த் சமேதே ।

செல்வத்தில் செல்வம் சேரும்.

விதுபாமபி ஜாது ஜாயதே மோஃ ।

கற்றவர்களுக்கும் சிலசமயம் கலக்கம் ஏற்படுகிறது.
नौरपि शकटं कदाचिदारोहेत् ।

ஓடமும் ஒருசமயம் வண்டியின் மீது ஏறும்.
तथ्यं पथ्यं प्रियं स्वदेत न किम् ।

உண்மையானது இதமானதும் பிரியமானதாகவுமிருந்
தால் ருசிக்காதா?

स्वोद्यम एवाशु साधयेत् कार्यम् ।

தன் முயற்சியே சீக்கிரம் காரியத்தைச் சாதிக்கும்.
परकार्यपरा हि साधवो लोके ।

உலகில் நல்லோர்கள் பிறரது காரியத்திலேயே (பிறருக்கு
உதவுவதிலேயே) ஈடுபட்டுளவர்கள் அல்லவா?

चतुरः चतुरोऽपि साधयत्यर्थान् ।

திறமையுள்ளவர் நான்கு (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு)
கார்யங்களையும் சாதிப்பார்.

कार्यपरा न गणयन्ति परखेदम् ।

(தன்) காரியத்தில் குறியுள்ளவர் பிறரது சங்கடத்தைப்
பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்.

श्रेयसि बहुलीभवन्ति विघ्नाश्च ।

நற்பணியில் இடையூறுகள் அதிகம் ஏற்படும்.

स्फुलिंगमपि निर्दह्यलालचयम् ।

கனல் பொறியும் பெருவைக்கோல்போரை எரித்துவிடும்.
பயிற்சி : ஏதேனும் ஒரு பழமொழியை எடுத்துக்கொண்டு
ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 50 பதங்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு கட்டுரை
எழுதுக.

अष्टादशः पाठः पाடம் 18

विसर्गसन्धिः விஸர்க்கஸந்தி

விஸர்க்க ஸந்தி பற்றிப் பாடமாலா 3ல் வந்துள்ளதை
ஒருமுறை கருத்துடன் படித்துவிட்டு மேல் தொடரவும்.

रुत्वसन्धिः - इ முதல் औ வரை உள்ள உயிர் எழுத்து களுக்கு மேல் வரும் விஸர்க்கம் உயிர் எழுத்துக்களோ மிருது மெய் எழுத்துக்களோ மேலே வரும்போது ூ என்று மாறும். இதற்கு ருत्वसन्धि என்று பெயர்.

इ முதல் औ : + + உயிர் எழுத்துக்கள் அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்கள், : ூ என்று மாறும் என்பது சூத்திரம்.

உ-ம் हरिः + असकृत् आगच्छति = हरिसकृत् आगच्छति ।

गुरुः + उदाहरणानि कथयति = गुरुदाहरणानि कथयति ।

अन्धोः + अन्तः जलं नास्ति = अन्धोरन्तः जलं नास्ति ।

मृगयुः + बाणैः + विध्यति = मृगयुर्बाणैर्विध्यति ।

இந்த விதிகள் மூலம் अ முதல் औ வரை உள்ள உயிரெழுத்து களுக்கு மேல் உயிரெழுத்துக்களோ மெய் எழுத்துக்களோ வந்தால் ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கற்றோம். கடின மெய் எழுத்துக்கள் (13) மேலே வரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்கள் இனி கற்கப்பட வேண்டும். அந்த விதிகளில் விஸர்க்கத்துக்கு முன்னால் இருக்கும் உயிரெழுத்துக்களை பற்றிய நிபந்தனை ஏதும் கிடையாது. இனி விதிகளைக் காண்போம்.

(अ) : + क = ५क, : + ख = ५ख, : + प = ५प, : + फ = ५फ எனமாறும். ஆனால் இன்று வேதத்தில் தவிர மற்ற இடங்களில் இந்த மாறுதல் வழக்கில் இல்லை.

(आ) : + च छ, ट ठ, त थ என்றிருக்கும்போது விஸர்க்கம் முறையே श् ष் என்று மாறும்.

(इ) : + श ष स என்றிருக்கும் போது முறையே श् ष் என்று மாறும். ஆனால் இம்முறை (ई) இக்காலத்தில் கையாளப் படுவதே இல்லை. ஸந்தி சேர்க்கப்படாமலே எழுதுவது வழக்கமாகி விட்டது. ஸந்தி கிடையாது என்றில்லை.

உதாரணம் : (अ) बालः (ः) कन्दुकेन क्रीडति । विहगाः (ः) खे ड्यन्ते । गुरुः (ः) पाठं बोधयति । गोविन्दः (ः) फलानि भक्षयति ।

இருக்கும். विसर्गसन्धि யின் ஏராளமான வகைகளை அதில் அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்)

नवदशः पाठः - பாடம் 19

हल्सन्धिः மெய்யெழுத்துக்களின் இணைப்பு

மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடனோ மெய்யெழுத்துக்களுடனோ சேரும்போது, ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு हल्सन्धिः என்று பெயர். முக்கியமான சில விதிகளை இப்பொழுது கற்போம்.

1. चुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் चवर्गं மோ श என்ற எழுத்தோ சேருமானால் तवर्गம் चवर्गं எழுத்துக்களாக மாறும்.

तत् + च = तच्च

एतद् + शास्त्रम् = एतच्छास्त्रम्

तत् + छत्रं = तच्छत्रम्

लिङ्गात् + शिवः = लिङ्गाच्छिवः

2. दुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் ट वர்க்கமோ ष என்ற எழுத்தோ சேருமானால் त वர்க்க எழுத்துக்கள் ट वர்க்க எழுத்துக்களாக மாறும். (உதாரணம் கிடைப்பது கஷ்டம்)

तत् + टीका = तटीका

हस्तात् + डमरुः = हस्ताड्डमरुः

राजगृहात् + ढकानादः = राजगृहाड्डकानादः

3. जश्त्वसन्धिः - கடின எழுத்துக்களுக்கு மேல் உயிர் எழுத்துக்களோ மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்களோ வந்தால் கடின எழுத்துக்கள் மிருது எழுத்துக்களாக மாறிவரும்.

रामात् + अपि = रामादपि

षट् + उष्ट्राः = षडुष्ट्राः

भिषक् + एवं = भिषगेवं

षट् + रसाः = षड्रसाः

तत् + रूपं = तद्रूपं

पुष्पात् + गन्धः = पुष्पाद्गन्धः

குறிப்பு: क வர்க்கம் முதலுள்ள ஐந்து வர்க்கங்களையும் कु च दु तु पु என்று இலக்கணத்தில் குறிப்பிடுவர். कु என்றால் क ख ग घ ङ என்று பொருள். दु என்றால் ट ठ ड ढ ण என்று பொருள். जश् என்பது

ज ब ग ड द என்ற வர்க்கத்தின் 3 வது எழுத்துக்களுக்குப் பெயர். च
வர்க்கம் ट வர்க்கம் வர்க்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்துக்கள்
விடையாக மாறி வருவதால் चुत्वसन्धिः दुत्वसन्धिः जश्त्वसन्धिः
என்று பெயர்தரப்பட்டுள்ளது.
பயிற்சி: ஸந்தி சேர்த்து ஸந்தியின் பெயர் எழுதி வாக்யத்தின்
பொருள் எழுதவும்.

1. वृक्षात् चीरं संगृह्णन्ति ।
2. अहं गृहात् छत्रं आनयामि ।
3. ईश्वरात् जगत् जायते ।
4. अद्यत्वे विमानमार्गेण देशात् देशं गच्छामः ।
5. वृक्षात् एकं पत्रं पतति ।
6. सम्पत् अत्रैव वसति ।
7. रामो वनं अगच्छत् इति श्रुत्वा भरतो मूर्च्छितः ।
8. शिल्पिनो हस्तात् टङ्कः पतति ।
9. गुरोः सकाशात् छात्राः आगच्छन्ति ।
10. ते तस्मात् शास्त्रं पठन्ति ।

(वृक्षात् + चीरं = वृक्षाचीरं, चुत्वसन्धिः மரத்திலிருந்து
பட்டையைச் சேகரிக்கிறார்கள்) चीरं பட்டை. जायते
தோன்றுகிறது. अद्यत्वे இக்காலத்தில் टङ्कः கல்லுளி. छात्रः
மாணவன்.

ஸந்தி பிரித்து எழுதி ஸந்தியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு
வாக்யத்தின் பொருளையும் குறிப்பிடவும்.

1. कावेरी सद्यपर्वतादुदेति । (सद्यपर्वतः சையமலை)
2. मर्कटा विटपाद्विटपं उत्पतन्ति । (विटपः கிளை)
3. अजादशरथो दशरथाद्राम इति वंशपरंपरा ।
4. मार्कण्डेयं रक्षितुं लिङ्गाच्छिव आविरभूत् (आविरभूत् -

தோன்றினார்)

- சொற்றொடர்களில் இணைந்தே வரக்கூடிய சில சொற்கள் உண்டு. அது இதனை எதிர்பார்த்தும் இது அதனை எதிர்பார்த்தும் நிற்கும். அவைகளில் அவ்யயங்களான சில சொற்களைப் பார்ப்போம். (அவ்யயங்கள் - மாறுபடாதவை, வேற்றுமை முதலியவை இவற்றிற்கும் கிடையாது என்று கற்றது நினைவில் இருக்கும்.)

यत्	எதனால்	तत्	அதனால்
यथा	எப்படி	तथा	அப்படி
यदा	எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுது
यहिं	என்று	तहिं	அன்று
यावत्	எதற்குள்	तावत्	அதற்குள்
यावता	எதற்குள்	तावता	அதற்குள்
यतः	எதனால்	ततः	அதனால்

இணைந்து பெரும்பாலும் இவை காணப்படும். சில இடங்களில் ஏதேனும் ஒன்று காணப்படும். அதனைக்கொண்டு மற்றொன்று தொக்கி நிற்பதாக ஊனிக்கப்படும். சில இடங்களில் தனித்தே வேறு பொருளில் வந்திருக்கும். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் பார்ப்போம்.

1 यत्-तत् இதே உருவில் வேற்றுமைகள் கொண்ட ஸர்வநாம சப்தம் உண்டு. यत्, यत्, येन, यस्मै, तत्, तत्, तेन, तस्मै என அது மாறுபடும். இது அப்படி மாறுபடாதது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் அதே பொருளில் உள்ளதே.

यत् अयं अधीते, तत् जानाति । எதனால் இவன் படிக்கிறானே அதனால் அறிகிறான். படிப்பதனால் அறிகிறான் எனக்கருத்து.

यत्प्रभृति तां अपश्यः, तत् प्रभृति त्वं मुग्धः । எது முதற் கொண்டு (எதிலிருந்து) அவனைப் பார்த்தாயோ அது முதற் கொண்டு நீ மதிமயங்கினவன் (ஆக இருக்கிறாய்). அவனைப் பார்த்ததிலிருந்து மயங்கியிருக்கிறாய் எனக்கருத்து.

2 यथा-तथा எந்த முறைப்படி. அந்த முறைப்படி என்ற பொருள் கொண்டது. (येन प्रकारेण, तेन प्रकारेण) இந்த இரண்டும் பெரும்பாலும் தனித்தும் காணப்படும்.

यथा गुरुः प्राज्ञे विद्यां वितरति तथा जडेऽपि वितरति ।

ஆசிரியர் அறிவாளியிடம் எப்படி கல்வியைத் தருகிறாரோ அப்படியே மந்தனிடத்திலும் தருகிறார்.

यथा कर्तुं युज्यते तथा तेन कृतम् । எப்படிச் செய்யத் தகுமோ அப்படி அவனால் செய்யப்பட்டது.

யதா ததா வா ஢வது | எப்படியாவது இருக்கட்டும்.

யதா யதா ச: அனூத ஢ணதி, ததா ததா ச தண்டய: ஢வதி |

எப்படி எப்படிப் ஢ொய் சாங்கிருளே அப்படி அப்படி அவன் தண்டிக்கத்தக்கவனாக ஆகிருன்.

யதா-஢ோல்-ஊகிக்கத்தக்கவாறு. யதா அஸ்ய ஷிலே ஢ுவௌ அய் சோர்: | இவனது ஢ுருவங்கள் நெருங்கியிருப்பதால் இவன் திருடன் (என ஊகிக்கப்படுகிருன்.) தத் யதா அநு஢ூயதே, ஗ாம்ய: குகுட: அ஢ஷ்ய: | அது காதில் விழுவது ஢ோல் (கேட்கப்படுவது ஢ோல்) கிராமத்தில் உற்பத்தியான கோழி உண்ணத்தக்கதல்ல.

யதா மீருத஢டி. யதா தேவ: அஜ்஗ா஢யதி எஜமானன் உத்தரவு இட்ட஢டி. (உத்தரவை மீருமல்)

யதா சேர்ந்த சில அவ்யயங்கள்

யதாகதா ச - (உதாசினப்போக்குடன்) எப்படியாவது. (எக்கேடு கெட்டுப் ஢ோகட்டும் என்பது ஢ோல்) யதாகதா ச தத் சலது | நாஹ் ஗ன்து இச்சாமி | எப்படியாவது அது நடக்கட்டும். நான் அங்கு செல்ல விரும்஢வில்லை.

யதாகய்சித் (முறை தவறியாவது) எப்படியாவது. யதாகய்சித் லோகஸ஢ாயா ஢்வே஢ுமிச்சதி | எப்படியாவது லோகஸ஢ையில் நுழைய விரும்஢ுகிருர்.

யதா஢ூவ் முன் நிகழ்ந்த ஢டி.

தாதா இம் லோகம் யதா஢ூவ் அகல்஢யத் | ஢ிரமன் இந்த உலகை முன்னிருந்த஢டி ஢டைத்தார்.

யதாஸுதீதன் வேதன் ல஢்யதே | கற்றதற்கேற்ப ச஢்஢ளம் கிடைக்கிறது. யதாவூ஢் (யே யே வூ஢ா:) தான் நமஸ்குரு | எவர் எவர் ஢ெரியோர்களோ அவரை வணங்கு. (சிலரைத் தனித்துக் குறிப்பிட)

யதா மீருத஢டி.

யதாஸக்தி வக்தி-சக்தி உள்ள அளவு ஢ேக கிருன்.

यथाक्रमं वितर वरिषेयै मीरुतपडि पङ्किडु.

यथाऽऽगतं गच्छ - वन्तवழியே செல்.

यथातथं एप्पடியிருக்க வேண்டுமோ அப்படி-சரியாக,
முறைப்படி.

राम: यथातथं कर्म करोति । रामன் முறைப்படி செயல்
புரிகிறான்.

यथायथं यथास्वं, எது எது எவருக்கு உரியதோ அப்படி

मन्त्रिणः यथायथं अधिकारं निरवहन् । மந்திரிகள் அவரவர்க்குரிய
அதிகாரத்தை நிர்வகித்தனர்.

नगरपालः यथास्वं (यत् यत् आत्मीयं तस्मिन्) करं विदधाति । நகர
ஆட்சியாளர் அவரவரது உடமைக்கு ஏற்ப வரி விதிக்கிறார்.

यथार्थम् பொருள் உள்ளபடி (உண்மையாக),

बालः यथार्थं वदति । परं तस्य पिता तत्र न विश्वसिति । சிறுவன்
(உள்ளபடி) உண்மை பேசுகிறான். ஆனால் அவனது தந்தை அதில்
நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை.

यथाशास्त्रम्, यथोक्तम् சாஸ்திரத்தில் உள்ளபடி. சொன்னபடி.
(அப்படியே) राजा यथाशास्त्रं कर्म अनुतिष्ठति । அரசன் சாஸ்திரத்தில்
உள்ளபடி (அப்படியே) பணிபுரிகிறான். रामः पित्रा यथोक्तं चकार ।
ராமன் தந்தை கூறியபடி (அப்படியே) செய்தார்.

यथेष्टं, यथेप्सितं விரும்பியபடி. गौः यथेष्टं शाद्वलेषु चरति । பசு
விரும்பியபடி புல்தரைகளில் மேய்கிறது. विश्वनाथः यथेप्सितं
पुस्तकालयतः पुस्तकानि गृह्णाति । விஸ்வநாதன் விருப்பப்படி புத்தகா
லயத்திலிருந்து புத்தகங்களை எடுத்துக்கொள்கிறான்.

यथोचितं உசிதப்படி, தக்கபடி माणवकाः यथोचितं एषु फलकेषु
उपविशत । மாணவர்களே (அவரவர்) தக்கபடி இந்தப் பலகைகளில்
அமருங்கள்.

यथास्थानं அவரவருக்குரிய இடத்தில் அப்படியே. माणवकाः
व्यायामशालायां पङ्क्तिशः यथास्थानं तिष्ठन्ति । மாணவர்கள் தேகப்

பயிற்சிக் கூடத்தில் வரிசையாக அவரவரிடத்தில் நிற்கின்றனர்.

ததா அப்படியே (அதுவும்) ஹரித: ஸ்ரதமகஸ்யாயாப் பததி | அஹமபி ததா | ஹாராதன் முதல் வகுப்பில் படிக்கிறுன். நானும் அப்படியே. காக: க்ஷண:, பிகத்ய ததா காக்கை கருப்பு, குயிலும் அப்படியே.

ததா அப்படியே அங்கிகரிப்பது. ராம: - க்ஷண! தத்ர கத்ய | க்ஷண: - ததா ராமன் - கிருஷ்ண! அங்கு செல்!; கிருஷ்ணன் - அப்படியே.

ததா (எடுத்துக்காட்டு) தே ஸீலம் ததாஹி | உன் பண்பு அப்படிப் பட்டதல்லவோ?

ததா | (உவமை) காங் வாரி பூததம், இத் ஸரோவாரி த ததா ஸுத்ரம் | கங்கையின் நீர் மிகத் தூயது. இந்த ஓடை நீரும் (அந்த நீரைப்போல்) அவ்வாறு தூயது.

ததா (நிச்சயம்) ஸ ஸாரயே ததா ஸ்ராம்யதி | அவன் பிறர் பொருட்டு அத்தனைத் தீவிரத்துடன் உழைக்கிறுன்.

ததா (உண்மை) ராமஸ்ய வதன் தத் ததா | ந தத் அந்யதா | ராமனது வார்த்தை அது அப்படியே (இருக்கும்). அது மாறுபட்டதாக இருக்காது.

ததா த (முன் கூறியதைத் திடப்படுத்த) ஆகவே. எவ் எவ் தத்ர ஸ்ரமானி ஸந்தி | ததா த ஸீதா நிரபவாடா | இப்படி இப்படி அங்கு பிர்மானங்கள் உள்ளன. ஆகவே ஸீதை குற்றமற்றவள்.

ததாபி அப்படியிருந்தபோதிலும். ததாபி ஸீதாயா ஸ: தோஷ் பத்யதி | அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸீதையிடம் அவன் குற்றத்தை காண்கிறுன்.

ததாஹி முன் கூறியவற்றிற்கேற்ப யத்ர தூம்:, தத்ர வஹி: இதி ஸாமான்யத: அநுமீயதே | ததாஹி அத்ராபி தத்யதே | எங்கு புகையோ அங்கு நெருப்பு எனப் பொதுவாக ஊகிக்கப்படுகிறது. அப்படியே இங்கும் காணப்படுகிறது.

தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. யதா யதா ஹுமானு ஸ்பர்பதி, ததா ததா ஸீதா த் ராவணம் மந்யதே |

2. யதா கதத்யித் விஜயராஹவ: ஸ்ரதம் ஸகடமாரோதுப் ஸ்ரயததே |

3. सर्वे यथास्थानं उपविशन्तु । यथोचितं स्वं स्वं पाठं लिखन्तु ।
अन्ते यथास्वं पुस्तकानि आदाय गृहं गच्छन्तु ।
4. तथाहि रामस्य शक्तौ प्रजानां विश्वासः ।
5. रामः गुरुणा उपदिष्टं यथार्थं गृह्णाति । तेन यथोक्तं तथा आचरति ।

उपसर्पति நெருங்குகிறார். आरोहुं ஏற. प्रयतते முயற்சிக்குகிறார்.

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஒரு சொல்லே இரண்டு தடவை உச்சரித்தால் 'ஒவ்வொரு' என்ற பொருள் த்வனிக்கும்.

உதாரணங்கள்:

1. इह मनुष्यः दिने दिने अन्नं भक्षयति ।

இங்கு மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பிடுகிறான்.

2. नगरे नगरे जनाः क्रीडां कुर्वन्ति ।

ஒவ்வொரு நகரத்திலும் மக்கள் விளையாடுகிறார்கள்.

கிழக்கண்ட வாக்கியங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. कूपे कूपे जलं भवति ।
2. ग्रामे ग्रामे उद्यानं भवति ।
3. शरीरे शरीरे आत्मा भिन्नः ।
4. वृक्षे वृक्षे फलं पक्वं अस्ति ।
5. राष्ट्रे राष्ट्रे राजा भवति ।
6. सायं सायं जलं आगच्छति ।
7. मार्गे मार्गे रथः धावति ।
8. पुस्तके पुस्तके आलेख्यं भवति ।
9. फले फले बीजं भवति ।
10. वने वने वृक्षः रोहति ।

एकविंशः पाठः - பாடம் 21

अनुनासिकसन्धिः அனுநாஸிக ஸந்தி

முதல் பதத்தின் முடிவில் ே வைத் தவிர மற்ற எந்த எழுத்துக்கள் வந்தாலும் அவைகளுக்குப் பின் வரும் பதத்தின்

ஆரம்பத்தில் அனுநாஸிகம் (அதாவது ங், ஞ், ண், ன், ம இவைகள்) வந்தால் முதல் பத்தின் கடைசி எழுத்து, அந்த வாக்கத்தின் அனுநாஸிகம் ஆகலாம். அனுநாஸிகம் வராவிடில் जश्त्वसन्धि வரும்.

1. **ந** என்ற எழுத்தோ அல்லது **ம** என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் **க், ங்** இவைகளுக்குப் பதிலாக **ங்** அல்லது **ங்** என்பது வரும்.

உதாரணம் : **दिक् + नागः = दिङ्नागः, दिग्नागः**

प्राक् + मुखः = प्राङ्मुखः, प्राग्मुखः

2. **ந** என்ற எழுத்தோ அல்லது **ம** என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் **ட், ங்** இவைகளுக்குப் பதிலாக **ண்** அல்லது **ம்** என்ற எழுத்து வரும்.

विभ्राट् + नरः = विभ्राणरः, विभ्राइनरः

षट् + मासाः = षण्मासाः, षड्मासाः

3. **ந** என்ற எழுத்தோ அல்லது **ம** என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் **த், ட்** இவைகளுக்குப் பதிலாக **ன்** அல்லது **ம்** என்ற எழுத்து வரும்.

जगत् + नाथः = जगन्नाथः, जगद्नाथः

भवत् + मतम् = भवन्मतम्, भवद्मतम्

4. **ந** என்ற எழுத்தோ அல்லது **ம** என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் **ப், வ்** இவைகளுக்குப் பதிலாக **ம்** அல்லது **வ்** என்ற எழுத்து வரும்.

ककुप् + नायकः = ककुप्नायकः, ककुब्नायकः

अप् + महः = अम्महः, अम्महः

अपवादः நியமம் தடைபடுமிடம் - பிறகு வரும் அனுநாஸிக எழுத்து விசுவாசியின் முதல் எழுத்தாக இருந்தால் முதல் பதத்தின் முடிவில் வரும் எழுத்து அனுநாஸிகமாகவே இருக்கும்.

தத் + மாத்ரம் = தந்மாத்ரம்

அப் + மயம் = அம்மயம்

பயிற்சி 1. ஸந்தி சோத்து எழுதவும் :

1. சமயக் + உதம் 2. கிம் + ந 3. திக் + மூக் 4. சத் + மதி: 5. ஷத் + முக்: 6. வாக் + மயம் 7. த்வக் + மனசி 8. ஷத் + நவதி: 9. த்வத் + நிதி: 10. சமயக் + வதி

2. ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் - 1. சந்மான், 2. சந்மார்:, 3. பந்நா:, 4. கிந், 5. த்வநம்ஸ்கார்: 6. ச்யாந்நதிமாத்ரக: 7. பாபாநிவாரயதி, 8. திம்மர்:, 9. வாக்நம் 10. ஷத்நம்.

3. பிரித் திருத்தி எழுதவும்

1. பாக்நம் 2. திம்மர்: 3. ஷத்நா: 4. கிந்நா

தவ்நி: ஸா: - பாடம் 22

சில தோடர்புள்ள அவ்யயங்கள் (2)

யதா எப்போதும். ததா அப்போது. கதா எப்போது? யதா வும் ததா வும் சோந்து ஒரு வாக்நி அமைப்பில் இடம் பெறுவது உண்டு. தனித்தும் இடம் பெறும். உதாரணம்.

யதா சூர்ய: உதிதி ததா திமிர் அபயாதி.

யதா மிதா: அகாசு பர்ஸர் சம்மத் யாந்நி, ததா வித்யுத் கிந்யந்நி.

யதா தர்மஸ்ய க்லாநி: பவதி, ததா பகவாந் அவதரதி.

யதா த்வ் அவகாசம் லபஸி, ததா மம் கூஹ் அகக்ஷ.

யதா யதா என இருமுறை கூறப் பொருளில் அழுத்தம் ஏற்படு கிறது. யதா யதா தி தர்மஸ்ய க்லாநி: பவதி பாரத. அப்யுத்யான் அதர்மஸ்ய ததா அத்மான் சூகாம்யஹ். என்ற கண்ணனின் வாக்நு இதற்கு உதாரணம். எவ்வப்பொழுது தர்மம் சோர்வுறுகிறதோ அவ்வப்பொழுது - தர்மம் சோர்வுறும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் - என்னைத் தோற்றுவிப்பேன்.

யதாபுதி ததாபுதி என்று சோற்றோடர், எது முதற்கொண்டு.

அது முதற் கொண்டு என்று பொருள்படும். யதாபுரூபிதா: சயநாட்
 உத்தித:, ததாபுரூபிதா: ருதநேவ ஂஸ்தே । யதாபுரூபிதா: ராத்திரி: சஜ்ஜாதா, அயம் அத்திகா
 வேதநாं அநுபவதி । இத்த வாக்கியங்களில் ததாபுரூபிதா: ததா முதலி
 யவைகளை உபயோகிக்காமலேயே அவை தொக்கி நிற்பதாகக்
 கொண்டு பொருள் கூற முடியும்.

யதா தவ விராம:, ஂஅக்சு மம குஹ் ।

யதாபுரூபிதா: ராம: மூகயாயீ வநம் கத: லக்ஷ்ணோ஽பி தமநுகத: ।

எப்பொழுது என்பதைக் கேள்வியாகக் கொள்ளும் போது
 கதா என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது.

கதா த்வம் வித்யாலயம் கமிஷ்யசி?

கதா வா புஸ்தகானி பதிஷ்யசி ?

கதா குஹ் ஂஅக்சே:?

கதா தஜ்ஜாபுரீ க்ச்சாமி (க்ச்சேயம்) இதி ந ஜானே

கதா வா த்வாம் பश्येयम्? உன்னை எப்பொழுது பார்ப்பேனே
 (நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.)

கதா + அபி = கதாபி எப்போதும்

ந கதாபி தத்ர க்ச்சேயம் । எப்போதும் அங்கு செல்லமாட்டேன்

கதாசன கதாசித் எப்போதாவது, சிலசமயம், ஒரு தடவை,
 ஒரு போது, ஒரு நாள்.

ச: கதாசன ந விபேதி ।

கதாசன ச: எவம் கुरியாத் ।

கதாசன பால: ரோதிதி, கதாசித் ஂசதி, கதாசித் க்ரீ஽தி ।

கதாசித் க்ச்சித் பால: பாடசாலா க்ச்சந் ஂசீதி । மத்யே தஸ்ய பிதா த்
 அபश्यत् ।

அத கதாசித் (முன் கூறியவற்றின் தொடர்பின்றி) ஒரு நாள்

அத கதாசித் உடஜகதம் ராமம் சூர்ப்பணகா அபश्यत् ।

கதாசித் + து, கதாசித் + அபி, கதாசித் எப்போதும் கூட,
 எத்த காலத்திலும்.

कदाचित्तु असैः न क्रीडेत् ।

कदाचिदपि वयस्येषु कोपं मा दर्शय ।

कदाचिदपि रामः असत्यं न वदति ।

பயிற்சி - இந்த பாடத்தில் தந்துள்ள ஸம்ஸ்க்ருத வாக்கியங்களுக்குத் தமிழில் பொருள் தருக. இதே பொருளுள்ள வேறு வாக்கியங்களை நீங்களே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் எழுதி அனுப்புக.

त्रयोविंशः पाठः - பாடம் 23

हलसन्धिः

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஹ் என்ற ப்ரத்யாஹாரம் வ்யஞ்ஜனங்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களைக் குறிக்கும். இது மாஹேச்வர ஸூத்திரங்களிலிருந்த தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ह्यवरद् என்று தொடங்கும் சூத்திரத்தில் ह् என்ற எழுத்திலிருந்து ஆரம்பித்து கடைசியில் ஹ் என்ற கடைசி சூத்திரத்திலுள்ள ஹ் வரையிலுள்ள 33 மெய்யெழுத்துக்களுக்கும் ஹ் என்று பெயர். இவற்றில் ஒவ்வொரு மெய்யெழுத்துடனும் अ என்ற உயிரெழுத்து உச்சரிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் ह् விலிருந்து ஆரம்பித்து ஹ் வரையிலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களே. இவைகள் ஒன்றோடொன்று இணைவதால் உண்டாகும் மாறுபாட்டிற்கு வ்யஞ்ஜன ஸந்தி அல்லது ஹல் ஸந்தி என்று பெயர்.

स् अல்லது त् வர்க்கத்திற்குப் பிறகோ அல்லது முன்போ स् அல்லது च வர்க்கம் வந்தால் स् வுக்குப் பதிலாக स् உம் த வர்க்கத்திற்குப் பதிலாக च வர்க்கமும் வரும்.

உதாரணங்கள் :

रामस् + शेते = रामश्शेते ।

ராமன் தூங்குகிறான்.

हरिस् + च = हरिश्च ।

ஹரியும்.

सत् + चरित्रम् = सच्चरित्रम् ।

நல்ல நடத்தை

एतत् + जलम् = एतज्जलम् ।

இந்தத்தண்ணீர்.

बृहत् + झरः = बृहज्झरः ।

பெரிய ஏரி.

शार्ङ्गिन् + जय = शार्ङ्गिजय । விஷ்ணுவே ! வெற்றி

பெறுவீராக.

सत् + छात्रः = सच्छात्रः ।

நல்ல மாணவன்.

याच् + ना = याच्या ।

வேண்டுகோள்.

குறிப்பு: ராம:, கृष्ण:, பால: க: முதலிய புல்லிங்க சப்தங்களின் ஒருமையிலுள்ள ஸ் என்பதற்குப் பதிலாகவே விஸர்க்கம் : வந்திருக்கிறது. ஆகையால் சந்தி சேர்க்கும் இடங்களில் ஸ் என்பது தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பயிற்சிகள்

1. ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

रामस् + च । हरिस् + च । बालस् + चलति । सिंहास् + चरन्ति । तत् + च । उत् + जय । सन् + जयः । हरिस् + शेते । सद् + जनः । उत् + चारणम् । सत् + चरित्रम् ।

2. ஸந்தியை பிரித்து எழுதவும்:

बालिकाश्च । हरिश्च । तच्च । इतश्च । सच्चित् । उच्चरति । सच्चरित्रः । दुश्चरित्रः । उच्चारणम् ।

3. தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

1. शुभकृच्छुभमाप्नोति, पापकृत्यापमश्नुते ।

2. विद्यालये बालिकाः छात्राश्च वर्तन्ते ।

3. प्रासादाज्जनं पश्यति नृपः ।

4. ग्रीष्मे सूर्यस्य प्रकाशश्चण्डो भवति ।

5. विश्राम्यन्तु पान्थास्तरोश्छायायाम् ।

6. रामादीनानेतुं दूतान् प्रहितवाञ्छनकः ।

7. नृपतिना बहवः कूपास्तडागाश्च खाताः ।

8. घटा मृदो विकाराः, अलङ्काराश्च सुवर्णानाम् ।

9. वर्धमानं व्याधिं, जयन्तं शत्रुञ्च नोपेक्षेत् ।

10. तस्य पीडां परिहर्तुं युष्माभिश्चिन्तित उपायो निष्फलोऽभवत्

2. பதத்தின் முடிவிலுள்ள **த** அல்லது **ட** விற்குப் பிறகு **ச** வந்தால் **த**, **ட** இவைகளுக்குப் பதிலாக **ச** வரும், **ச** என்பது **ச** என மாறலாம்.

உதாரணம் : जगत् + शरण्यः = जगच्छरण्यः, जगच्शरण्यः
तद् + शरीरं = तच्छरीरं, तच्शरीरम्

3. பதத்தின் முடிவிலுள்ள ந விற்குப் பிற்கு ஶ வரும்
பொழுது ந விற்குப் பதிலாக ஐவும் ஶ விற்குப் பதிலாக ஒவும்
வரலாம்.

உதாரணம் : महान् + शब्दः = महाच्छब्दः, महाच्शब्दः
धावन् + शशः = धावच्छशः, धावच्शशः
பயிற்சி வினாக்கள்

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

१. दिक् + शूलम् २. प्राक् + शरीरम् ३ षट् + शरण्याः ४ रत्नमुद् +
शीघ्रम् (धावति) ५ सत्यात् + शान्तिः ६ तत् + शिवः ७ तत् + शिला ८ सत्
+ शीलाः ९ उत् + श्रयः १० तत् + शूरः ।

ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் :

१. सिक्छोभते २. यावच्छक्यम् ३ मच्छरीरम् ४ तच्छिवः ५
उच्छृखलः ।

பிழை திருத்தி எழுதவும் :

१. वाच्छूरः २. प्राक्च्छयम् ३ षट्शोभन्ते ४ मत्शशुरः

चतुर्विंशः पाठः - பாடம் 24

तव्य - अनीय

வேண்டும் என்ற பொருளைக் காட்டுவதற்காக ஸம்ஸ்க்ருத-
த்தில் தவ்ய, அனீய என்ற ப்ரத்யயங்கள் தாதுக்களுடன் சேர்க்கப்
படுகின்றன.

உதாரண வாக்யங்கள்.

१. मया पाठः पठनीयः ।

என்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

२. त्वया पाठः पठितव्यः ।

உன்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

३. अस्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

எங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

४. युष्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

உங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

५. त्वया कार्याणि करणीयानि ।

உன்னால் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

६. अस्माभिः कार्यं कर्तव्यम् ।

நம்மால் காரியம் செய்யப்படவேண்டும்.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்

१. किंनिमित्तः अयं इति त्वया प्रष्टव्यम् ।

२. भवता मम सहायेन भवितव्यम् ।

३. अयं जनः स्मर्तव्यः ।

४. तेन एवमेव भवितव्यम् ।

५. किं इदानीं कर्तव्यम् ।

६. प्रथमं घातकाः ग्राहयितव्याः ।

७. शकटदासः वध्यस्थानात् अन्यत्र प्रापयितव्यः ।

८. राज्ञा जनस्य आर्तिहरेण भवितव्यम् ।

९. क्रूरैः सह एकत्र न स्थातव्यम् ।

१०. कर्तव्यानि दुःखितैः दुःखनिर्वापणानि ।

११. सति विभवे दातव्यं, भोक्तव्यं, सञ्चयः न कर्तव्यः ।

घातकः கொலைகாரன் வध्यஸ்தானं கொலைக்களம் दुःखनिर्वापणं

துக்கத்தைப் போக்குதல் சञ்ஜயः சேமிப்பு.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. என்னால் கடிதம் எழுதப்படவேண்டும்.

2. உன்னால் கார்யம் செய்யப்படவேண்டும்

3. உன்னால் பாட்டு பாடப்படவேண்டும்.

4. சிதை படிக்கப்படவேண்டும்.

5. ஆற்றில் குளிக்கப்படவேண்டும்.

6. தானம் செய்யப்படவேண்டும்.
7. பெண்களால் படிக்கப்படவேண்டும்.
8. என்னால் அங்கு இருக்கப்படவேண்டும்.
9. உன்னால் வீட்டிற்குத் திருப்பி வரப்படவேண்டும்.
10. என்னால் விருப்பம் அடையப்படவில்லை.
11. அவனால் நிச்சயமாகத் தோற்கப்படவேண்டும்.
12. அவனால் உயிர் காப்பாற்றிக்கொள்ளப்படவேண்டும்.
13. ராமனால் பதினான்கு வருடங்கள் காட்டில் வசிக்கப்பட வேண்டும்.
14. பரதனால் ராஜ்யம் ஆளப்படவேண்டும்.
15. உன்னால் இங்கு வரப்படவேண்டும்.

पञ्चविंशः पाठः पाठः 25

निबन्धः - भूमिः

इयं भूमिः । सर्वे प्राणिनोऽस्यां वसन्ति । प्राणिनस्त्रिविधा भूचराः जलचराः खेचरा इति । मनुष्या मृगा अन्ये च स्थले वसन्तो भूचराः कथ्यन्ते । मीना मकरा अन्ये च केचन प्राणिनो जल एव चरन्ति । अतस्ते जलचराः । खे केचन चरन्ति । शुकाः काका गृध्राश्च आकाशे उड्डयन्ते । अतस्ते खेचराः । एषां सर्वेषामपि भूमिरेवाधारः । जलचरा अपि केचन स्थलचराः दृश्यन्ते, यथा कमठः । खेचराः सर्वे विश्रमाय भुवमागच्छन्ति ।

भूमेर्द्वौ भागौ दृश्येते, स्थलभागो जलभागश्चेति । यत्र वयं निवसामः, स स्थलभागः । स कठिनो भारसहश्च भवति । भुवो मध्ये परितश्च जलाशया वर्तन्ते । सरितस्तडागाः कूपाः समुद्रा इति ते बहुधा भिद्यन्ते । ते जलभाग इति कथ्यन्ते ।

भूमौ वयं भवामः । तामधिवसामः । चलतोऽस्मान् सा धरति । तस्यां उपविशामः, सुखं शयित्वा स्वपिमः । भूमौ जातानि सस्यानि शाकाश्च सर्वेषामस्माकं अन्नानि भवन्ति । भूमौ यत् तत् सम्भृतं जलं वयं पिबामः । भूमावेव गृहाणि निर्मीयन्ते । तेषु वयं निवसामः । स्वर्णं रजतं ताम्रं अन्यदन्यच्च लोहजातमत्रैव लभ्यते । तैर्निर्मितानि भूषणानि पात्राणि च वयमुपयुञ्ज्मः ।

स्वर्णं रजतं रत्नान्यन्यानि च महार्घाणि वस्तूनि भवन्ति । वसूनि भूमिर्धरतीति
भूमिर्वसुधा वसुन्धरेति कथ्यते । भूमौ जातात्कार्पासात् तन्तूनि निर्माय तानि
वस्त्रात्मना वयन्ति तन्तुवायाः । अतोऽस्माकं वस्त्राण्यपि भूमिरेव ददाति ।

अतस्तां सर्वदात्रीं भुवं मातेति भक्त्या वन्दामहे ।

निबन्धः கட்டுரை பூச்சரா: நிலத்தில் செல்பவை ஜலச்சரா:
ஜலத்தில் செல்பவை சேச்சரா: ஆகாசத்தில் செல்பவை स्थलं தரை
மகரா: முதலைகள் சே ஆகாயத்தில் गृध्रा: கழுகுகள் कमठः ஆமை
विभ्रमाय ஓய்வின் பொருட்டு कठिनः இறுக்கமடைந்தது भारसह:
கனத்தைத் தாங்கக் கூடியது जलाशया: நீர்நிலைகள் सरितः ஆறுகள்
तडागा: குளங்கள் कूपा: கிணறுகள் अधिवसामः மேல் வசிக்கிறோம்
चलतः நகர்கின்ற धरति தாங்குகிறாள் शयित्वा படுத்து सस्यानि
தானியப்பயிர்கள், शाका: காய்கள், संभृतं நிரப்பப்பட்டுள்ள -
நிரம்பிய निर्मीयन्ते கட்டப்படுகின்றनलोहजातं உலோக வகைகள்
निर्मितानि செய்யப்பட்ட उपयुञ्मः உபயோகிக்கிறோம் महार्घाणि
விலை உயர்ந்த वसूनि செல்வங்கள் कार्पासात् பஞ்சிலிருந்து तन्तूनि
நூல்களை निर्माय உருவாக்கி वयन्ति நெய்கிறார்கள் तन्तुवाया:
நெசவாளர்கள் सर्वदात्रीं எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்ற.

இதில் உள்ள ஸந்திகள்:

प्राणिनः + अस्यां । प्राणिनः + विविधाः + भूचराः + जलचराः +
खेचराः + इति । मनुष्याः + मृगाः + अन्ये + वसन्तः + भूचराः । मीनाः +
मकराः + अन्ये । प्राणिनः + जले + एव । अतः + ते । काकाः + गृध्राः +
च । आकाशे + उड्डयन्ते । भूमिः + एव + आधारः । जलचराः + अपि ।
स्थलचराः + दृश्यन्ते । भूमेः + द्वौ । स्थलभागः + च + इति । सः +
स्थलभागः । कठिनः + भारसहः + च । भुवः + मध्ये । परितः + च ।
जलाशयाः + वर्तन्ते । सरितः + तडागाः । समुद्राः + इति । जलभागः +
इति । चलतः + अस्मान् । शाकाः + च । भूमौ + एव । अन्यतः + अन्यत् +

஑ | அத்ர + ஁வ | து: + ஢ிர்மிதானி | ரத்ரானி + அந்யானி | தூமி: + தரதி + ஁தி | தூமி: + வஸுதா | அத: + அஸ்மா஑் | வத்ரூணி + அ஢ி | தூமி: + ஁வ | அத: + தா் | தாதா + ஁தி |

சில வினேச்சொற்கள்: வஸந்தி, ஑ரந்தி, அாగच्छन्ति, ஢ிவஸா஢: , தவா஢: , அதிவஸா஢: , தரதி, ஁வதிஷா஢: , ஢ிவா஢: , வதா஢: , இவை அனேத்தும் லட் ஁னும் திகழ்கால வினேச்சொற்கள். சில ஁ருதையிலும் சில ஢ன்தையிலும், சில ஁த்தத ஢ுருஷத்திலும் சில ஢ிரதத ஢ுருஷத்திலும் ஁ள்ளன. அவைகளின் ஁ருதத, இருதத, ஢ன்தத ஁ருவங்கள் ஢ின்வருதாறு:-

வஸதி, வஸத: , வஸந்தி | ஑ரதி, ஑ரத: , ஑ரந்தி | அாगच्छति அாगच्छत: , அாगच्छन्ति | ஢ிவஸாதி, ஢ிவஸாவ: , ஢ிவஸா஢: | தவதி தவத: தவந்தி | தவாதி, தவாவ: , தவா஢: | அதிவஸாதி, அதிவஸாவ: , அதிவஸா஢: | தரதி, தரத: , தரந்தி | ஁வதிஷாதி, ஁வதிஷாவ: , ஁வதிஷா஢: | ஢ிவாதி, ஢ிவாவ: , ஢ிவா஢: | வதாதி, வதாவ: , வதா஢: |

஢யிற்சி : இந்த஑் கட்டுரையைத் ததமிழில் தொழி ஢ெயர்க்கவும். ஸந்திகளின் ஢ெயரை஑் குறி஢்஢ிடவும். வினேச்சொற்கள் தன்தையிலோ (஁த்தத ஢ுருஷன்) ஢டர்க்கையிலோ (஢ிரதத ஢ுருஷன்) தர஢்஢்டுள்ளன. ஢டர்க்கை, துன்னிலை, தன்தத ஁ன்ற நிலைகளிலும் ஁ள்ள இவைகளின் ஁ருவங்களைத் தரு஑.

षड्विंशः पाठः - ஢ாடத் 26

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ११

(अनसूया प्रियंवदा च शकुन्तलायाः सख्यौ । शकुन्तलां तौ

परिचरतः । राजा ताभ्यां सह भाषमाणः तिष्ठति ।)

प्रियंवदा - (सदृष्टिक्षेपं) अनसूये ! एषः मृगपोतकः मातरं अन्विष्यति ।

एहि, संयोजयाव एनं मात्रा ।

शकुन्तला - हला, अशरणा अस्मि । युवयोरन्यतरा गच्छतु ।

सख्यौ - पृथिव्याः यः शरणं, सः तव समीपे वर्तते । (गच्छतः)

சகுன்தலா - கதம் கதே ஂவ?

ராஜா - அலமாவேகேன . அயம் ஜன: தவ ஂராஅதயிதா . ச ஂவ சமீபே வர்தீதே .

கீ சீதலே: நலினீதலே: வீஜயாமி? ஁த தவ சரணௌ சமவா஁யாமி .

சகுன்தலா - மானனீயா ஡வன்த: . தேஸு ந ஂஆதமான் அபராஅதயிதே .

(஁தீ ஁த்யா஁ கன்து ஁சுசுதீ . ராஜா தா் ஁ஸ்தேன கூ஁஁தீ .)

சகுன்தலா - ஸுரவ ! வின்யம் ரக்ஷ ! அ஁ ஂஆதமனௌ ந ஸ்ர஡வாமி .

ராஜா - ஡ீரூ ! அலம் கुरुஜனே஡்யௌ ஡யேன . தத்ர஡வாந் குலஸதீ: தம் வேதீ .

அத்ர ச ந தௌஸம் க்ர஁஁யதீ . ஡஁஁யௌ ராஜந்யகந்யகா: காந்யவீண

வீவா஁ன ஸரீணீதா: . தா: ஸுதூ஡ி: அ஡நந்நீதாசு .

சகுன்தலா - மா் முசு . சஸுதீ஡்யா் ஡ூய: ஂநுமதீ் லஸ்யே .

ராஜா - ஡வது . மௌச்யாமி .

சகுன்தலா - கதா ?

நேஸுதே - அயீ ச஁சரம் ஂாமந்நயஸுவ . ரஜனீ ஁ஸுதீதா .

சகுன்தலா - (சசம்஡்ரம்) ஸுரவ ! அஸ்ஸாஸம் ஂர்யா கௌதமீ ஁த: ஂகாசுசுதீ .

தத் வுதஸாந்நரீதௌ ஡வ .

ராஜா - ததா . (஁த்யந்நரீத: தீசுதீ)

ஸரீசரதீ (ஸரீசரத: , ஸரீசரந்தீ) ஸணீவீதே ஸுரீகீருள் . ச஁சுதீசுஷேஸ்
கண்ணதீத்தலுடன் . வியங்க்யமாக . ஸுதக: குட்டி . ஂநுவீஸ்யதீ
(ஂநுவீஸ்யத: , ஂநுவீஸ்யந்தீ) தேடுகீறது . சயுஜயாவ (சயுஜயானி,
சயுஜயாவ , சயுஜயாம) (஁ருவரும்) சேர்த்து வைஸ்ஸோம் . சரணம்
தன்னை ஸ ஸாதுகாஸ்ஸான் ஂன நம்பீ ஁ஸ்ஸுவீக்கும் ஁டம் . அசரணா
காஸ்ஸவரற்றவள் . யுவயௌ: ஂந்யதரா ஁ங்கள் ஁ருவர்களில் ஁ருவள் .
ஂராஅதயிதா திருத்தி வரும்ஸடி நடந்து கௌஸ்ஸவன் . சவா஁யாமி
(சவா஁யாவ: , சவா஁யாம:) க஁஁ஸ்ஸுத்தீரும்ஸடி ஸிடித்து வுடுகீறேன் .
மானனீயா: மதீக்கஸ்ஸட வேண்஁டியவர்கள் . ந ஂஆதமான் அபராஅதயிதே
தன்னை திருத்திக் குறைவாக நடந்துகௌஸ்ஸவளாக

ஆக்கிக்கொள்ளமாட்டேன். அபரா஢யிஷ்யே, அபரா஢யிஷ்யாவஹே, அபரா஢யிஷ்யாமஹே । அபரா஢யதே திருப்திக் குறைவாக நடந்து கொள்கிறான். தவறுதலாக நடந்து கொள்கிறான். தண்டனைக்குரியவனாக நடந்து கொள்கிறான். ஆத்மன: ந ஸ்ர஢வாமி என் விஷயத்தில் என் இஷ்டப்படி நடக்க முடியாதவளாக இருக்கிறேன். ஸ்ர஢வாமி எனக்கு நானே எஜமானி என்ற எண்ணத்துடன் நடக்கிறேன். ராஜன்ய: அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். சஹ்ரர் ஆமன்த்ரயஸ்வ கூட இருப்பவரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்வாய். ரஜனி இரவு. ஸ்ரஸ்திதா நெருங்கி விட்டது. அஸ்ச்ஷயம் ஐயமின்றி. விடபான்த்ரரித: கிணையை இடையில் கொண்டவன். கிணையால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டவன்.

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.
2. ஸந்தி சேர்ந்திராத பதங்களைச் சேர்த்து எழுதவும்.
3. ஸந்தி சேர்ந்துள்ளதைப் பிரித்தெழுதவும்.

சஸ்திஷ: ஸாட: - பாடம் 27

ராமோ லக்ஷாயா அயோ஢்யா ஸ்த்யாவர்தே

ராமன் இலங்கையிலிருந்து அயோத்தி நோக்கித் திரும்பிவருகிறான் என்று தலைப்பிற்குப் பொருள். ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் 123 வது ஸர்க்கத்தில் உள்ள சில சுலோகங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறோம். முதலில் சுலோகத்தை வசன நடையில் தந்து பின் தொடர்ந்து வால்மீகியின் சுலோகங்களையும் அரும்பத விளக்கத்தையும் தந்துள்ளோம். ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் பொருள் எழுதிப் பாருங்கள்.

(ஆடிகாவ்யம் ஸ்ரீராமாயணம் । தஸ்ய கரணாத் வால்மீகி: ஆடிகவி: ஢஢ூவ । ஸ்ரஷான்த்: ஸ்ரஸந்: தஸ்ய கவிதாஸ்ரவா஢: । ந சர்வதா கல்யநாஷன்ய: । யதாதயம் (உள்ளபடி) ஢ூதார்த்தீ (நடந்ததை) ஢ோதயதி । அ஢ுநா வ஢்நிதூதா தஸ்ய கவிதா அ஢ிம: । தடனு தஸ்ய கவிதா சாஷ்ராத் ஸாடம: ।

வீதேஹி ! கைலாசசிதிராகாரே த்ரிசூடசிதிரே ஸ்திதா த் விசுவகர்மணா நிர்மிதா த்
 லக்ஷா இக்ஷஸ்வ । சீதே ! மாஸசாஷாணிதகர்தம் ஹரிணா ராக்ஷஸானா த் மஹத் விசஸனத்
 ஂததாயாஷனத் பத்ய । விசாலாக்ஷி । ஂஷ தத்தவர்: த்ரிமாதி தவ ஹேதா: மயா நிஹத: ॥
 ராக்ஷஸேஸ்வர்: ராவண: ஶேதே । அத்ர கும்பகர்ணா நிஹத: நிசாசர்: த்ரிஹஸ்தத்ர । அத்ர
 வானரேண ஹநூமதா த்ரிமூக்ஷத்ர நிஹத: । அத்ர மஹாத்மனா ஸுஷேண வித்யுந்மாலி ஹத: ।
 அத்ர லக்ஷ்மணேண ரணே ராவணி: இந்த்ரிஜித் நிஹத: । அக்ஷதேன அத்ர விகடா நாம ராக்ஷஸா
 நிஹத: । துஷ்ரேக்ஷா விரூபாக்ஷ: (நிஹத:) । மஹாபாற்சம்ஹாடரூ (நிஹதூ) । அகப்நத்ர
 நிஹத: । பலினாஸ்யே ராக்ஷஸாஸத் (நிஹதா:) । அத்ர மந்ஹாடரி நாம ஹார்யா ஶாஸ்த்ரேண
 ஶபத்ரினா த்ரிஹஸ்த்ரேண த்ரிவாரிதா த்ரி த்ரிதேவயத் ॥

1. கைலாசசிதிராகாரே த்ரிசூடசிதிரே ஸ்திதா த்ரி ।
 லக்ஷாமிக்ஷஸ்வ யீதேஹி நிர்மிதா த்ரி விசுவகர்மணா ॥
2. ஂததாயாஷனத் பத்ய மாஸசாஷாணிதகர்தம் ।
 ஹரிணா ராக்ஷஸானா த்ரி சீதே விசஸனத் மஹத் ॥
3. ஂஷ தத்தவர்: ஶேதே த்ரிமாதி ராக்ஷஸேஸ்வர்: ।
 தவ ஹேதா: விசாலாக்ஷி ராவணா நிஹதா மயா ॥
4. கும்பகர்ணாஸத்ரி நிஹத: த்ரிஹஸ்தத்ர நிசாசர்: ।
 த்ரிமூக்ஷத்ர நிஹதா வானரேண ஹநூமதா ॥
5. வித்யுந்மாலி ஹதத்ர நிஷேண மஹாத்மனா ।
 லக்ஷ்மணேந்த்ரிஜித்ர ராவணிநிஹதா ரணே ॥
6. அக்ஷதேனத்ரி நிஹதா விகடா நாம ராக்ஷஸ: ।
 விரூபாக்ஷத்ர துஷ்ரேக்ஷா மஹாபாற்சம்ஹாடரூ ॥
7. அகப்நத்ர நிஹதா பலினாஸ்யே த்ரி ராக்ஷஸா: ।
 அத்ர மந்ஹாடரி நாம ஹார்யா த்ரி த்ரிதேவயத் ॥

கடினபதவுரை: சிதிராகாரே குன்று த்ரிபான்ற ஂருவமுதைய
 அயாஷனத் யுத்ததூமி விசஸனத் கொலைக்களம் தத்தவர்: கொடுக்கப்பட்ட
 வரன்கள் ஂள்ள த்ரிமாதி அழிப்பவனாக ராவணி: ராவணன் த்ரிள்கை

दाशरथिः मारुतिः उपार्थः पर्यदेवयत् अमुतां साक्षेण कண்ணेरुलं
கடிய.

वरानने ! यत्र सागरमुत्तीर्य वयं तां रात्रिं उषिताः । (तत्) समुद्रस्य तीर्थं
एतत् दृश्यते । विशालाक्षि ! तव हेतोः लवणार्णवे सागरे मया बद्धः सुदुष्करः
नलसेतुः एषः । वैदेहि ! अक्षोभ्यं वरुणालयं अपारं अभिगर्जन्तं,
शङ्खशुक्तिसमाकुलं सागरं पश्य । मैथिलि ! हनुमतो विश्रामार्थं सागरं भित्त्वोत्थितं
हिरण्यनाभं काञ्चनं शैलेन्द्रं पश्य ।

८. एतत्तु दृश्यते तीर्थं समुद्रस्य वरानने ।

यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुषिता वयम् ॥

९. एष सेतुर्मया बद्धः सागरे लवणार्णवे ।

तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥

१०. पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि वरुणालयम् ।

अपारमभिगर्जन्तं शङ्खशुक्तिसमाकुलम् ॥

११. हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिलि ।

विश्रामार्थं हनुमतो भित्त्वा सागरमुत्थितम् ॥

கடினபதவுரை: தீர்த்த துறை வரானநெ சிறந்த முகமுடையவளே
அக்ஷோப்யம் கலக்க முடியாத வரुணாலயம் வருணன் என்ற ஜல
தேவதையின் இருப்பிடமான அபிगर्जन्तம் இறைகின்ற roaring
हिरण्यनाभं தங்கப்புதையல் உள்ள காంచனம் பொன்னொளி வீசுகின்ற
विश्रामः இளைப்பாறுதல்.

समुद्रस्य कुक्षौ एतत् स्कन्धावारनिवेशनं वर्तते । एतत् महात्मनः सागरस्य
सेतुबन्धः इति ख्यातं त्रैलोक्येन पूजितं तीर्थं दृश्यते । एतत् परमं पवित्रं,
महापातकनाशनम् । अत्र पूर्वं विभुः महादेवः प्रसादं अकरोत् । अत्र अयं
राक्षसराजः विभीषणः आजगाम ।

१२. एतत् कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ।

एतत्तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः ॥

१३. सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ।

एतत् पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥

१४. अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद्विभुः ।

अत्र राक्षसराजोऽयमाजगाम विभीषणः ॥

कम्पनापतव्यतरः कुक्षिः व्यभिद्रु स्कन्धावारः कूटारम् camp त्रैलोक्यं

मृग्यलकु विभुः गाङ्गुम् न्निहन्तः.

सीते ! एषा रम्या सुग्रीवस्य पुरी चित्रकानना सा किष्किन्धा दृश्यते,
यत्र मया बाली हतः । सीते ! एषः काञ्चनैः धातुभिः वृतः सविद्युत् तोयद इव
महान् गिरिवरः ऋश्यमूको दृश्यते । अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।
सीते ! मया बालिनो बधाय समयश्च कृतः । एषा चित्रकानना नलिनी सा पम्पा
दृश्यते, त्वया विहीनः सुदुःखितः अहं विललाप । अस्यास्तीरे मया धर्मचारिणी
शबरी दृष्टा । अत्र योजनबाहुः कबन्धो मया निहतः । सीते ! असौ जनस्थाने
श्रीमान् वनस्पतिः दृश्यते, विलासिनि ! यत्र बली पक्षिणां प्रवरः महातेजाः
जटायुः रावणेन तव हेतोः निहतः ।

१५. एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना ।

सुग्रीवस्य पुरी रम्या यत्र बाली मया हतः ॥

१६. दृश्यतेऽसौ महान् सीते सविद्युदिव तोयदः ।

ऋश्यमूको गिरिश्रेष्ठः काञ्चनैः धातुभिर्वृतः ॥

१७. अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।

समयश्च कृतः सीते बधाय बालिनो मया ॥

१८. एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना ।

अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी ॥

१९. अत्र योजनबाहुश्च कबन्धो निहतो मया ।

दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान् वनस्पतिः ॥

२०. जटायुश्च महातेजाः तव हेतोर्विलासिनि ।

रावणेन हतो यत्र पक्षिणां प्रवरो बली ॥

கடினபதங்கள் சித்ரகானனா விசித்திரமான காடுகள் உள்ள
சவித்யுத் மின்னலுடன் கூடிய தாது: படிமம் Ore समय: வாக்குறுதி
(நேரம். மதம்) யோனபாது: ஒரு யோஜனே நீளமுள்ள கைகள்
உடையவன் வனஸ்பதி: பூவில்லாமல் காய்க்கும் மரம் முதலியன
பவர: சிறந்தவன்.

வரவணி! எதத் தத் அஸ்மாக் அஸ்ரமபதம். ஸுபதர்ஸி! பர்ணாலா
ததா சித்ரா த்ஸ்யதே யத் த்வ் ராஸ்செந்த்ரேண ராவணேன பலாத் ஹதா. எஸா ரம்யா
பரஸநஸலிலா ஸுபா ஸோதாவரி. மைதிலி! எஸ: அஸ்த்யஸ்யாஸ்ரமோ த்ஸ்யதே பஸ்ய. |
எஸ: மஹாத்மன: ஸுதீக்ஷஸ்ய தீப: அஸ்ரம: | வைதேஹி! அத் மஹான் ஸரபஜ்ஜாஸ்ரமோ
த்ஸ்யதே யத் பூரந்தர: ஸஹஸ்ராஸ்ச: ஸக்ர உபயாத: | அஸ்மிந் தேஸோ மயா மஹாகாயோ
விராடோ நிஹத: | தனுமத்யமே! எதே தாபஸா வாஸா த்ஸ்யந்தே யத் ஸூர்யவீத்ஸானரப: |
கூலபதி: அத்ரி: வஸதி. சீதே! அத் த்வயா தர்மசாரிணி தாபஸி (அநஸூயா)
த்யா.

21. எதத் ததாஸ்ரமபதம் அஸ்மாக் வரவணி.
- பர்ணாலா ததா சித்ரா த்ஸ்யதே ஸுபதர்ஸி ||
22. எஸா ஸோதாவரி ரம்யா பரஸநஸலிலா ஸிவா.
- அஸ்த்யஸ்யாஸ்ரமோ ஹேஸ த்ஸ்யதே பஸ்ய மைதிலி ||
23. தீபதர்ஸவாஸ்ரமோ ஹேஸ ஸுதீக்ஷஸ்ய மஹாத்மன: |
- வைதேஹி த்ஸ்யதே அத் ஸரபஜ்ஜாஸ்ரமோ மஹான் ||
- உபயாத: ஸஹஸ்ராஸ்சோ யத் ஸக்ர: பூரந்தர: ||
24. அஸ்மிந் தேஸோ மஹாகாயோ விராடோ நிஹதோ மயா.
- எதே ஹி தாபஸாவாஸா த்ஸ்யந்தே தனுமத்யமே ||
25. அத்ரி: கூலபதிர்யத் ஸூர்யவீத்ஸானரப: |
- அத் சீதே த்வயா த்யா தாபஸி தர்மசாரிணி ||

கடினபதவுரை: ஸுபதர்ஸி அழகிய தோற்றமுடையவனேதீப:
ஒளி வீசுகின்ற ஸஹஸ்ராஸ்ச: ஆயிரம் கண்ணுள்ளவன் பூரந்தர:

முப்புராங்களை எரிக்கக் காரணமானவன் தாபசாஸா: முனிவர்களின் தங்குமிடங்கள் தனு-மய்யே சிறுத்த இடையுடையவனே குலபதி: பல 1000 சிஷ்யர்களுடைய குரு வையானர: அக்னி.

சுதனு! அசு சைலேந்த்: சித்ரகூட்: ப்ராசுதே, யத்ர கைகயிபுத்ர: மாப்ராசாடியித் அகாத: । எஸா சா சித்ரகானநா யமுநா தூராத் ட்ஷயதே, யத்ர ஸ்ரீமானு ஸ்ரத்வாஜாஸ்ரம: எஸ: ப்ராசுதே । வரவரீநி ! எஸா நானாட்விஜகாநா கீரீநா ச்ஸ்ப்ராபுஷிதகநநா த்ரிபதயா கஜ்ஜா ட்ஷயதே । எதத் ஸ்ரஜ்ஜிவேரபுரம், யத்ர குஹ: சமாகாத: । சிதே ! எஸா சா யூபமாலினி சரயூ: ட்ஷயதே । எஸா சா மம பிது: ராஜதானி அயோத்யா ட்ஷயதே । வையேஹி ! அயோத்யா புநராகதாஸி । ப்ராநாம் கुरु ।

26. அசு சுதனு சைலேந்த்: சித்ரகூட்: ப்ராசுதே ।

யத்ர மாப்ராசுதே: ப்ராசுதே: ப்ராசுதே: ॥

27. எஸா சா யமுநா தூராத் ட்ஷயதே சித்ரகானநா ।

ஸ்ரத்வாஜாஸ்ரமோ யத்ர ஸ்ரீமானேஸ ப்ராசுதே ॥

28. எஸா த்ரிபதயா கஜ்ஜா ட்ஷயதே வரவரீநி ।

நானாட்விஜகாநா கீரீநா ச்ஸ்ப்ராபுஷிதகானநா ॥

29. ஸ்ரஜ்ஜிவேரபுரம் சைத்ர குஹோ யத்ர சமாகாத: ।

எஸா சா ட்ஷயதே சிதே சரயூயூபமாலினி ॥

30. எஸா சா ட்ஷயதே: அயோத்யா ராஜதானி பிதுர்மம ।

அயோத்யா கुरु வையேஹி ப்ராநாம் புநராகதா ॥

கடினபதவுரை: சுதனு அழகிய உடல் உடையவனே ப்ராசுதே: சமாதானம் செய்ய த்ரிபதயா ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்ற மூன்று வழிகளில் ஓடுகின்ற த்ரிஜ பல் - அந்தணர், பறவைமுதலிய ஜந்துக்கள், இருபிறப்பை உடையவை யூபமாலினி வேள்விக் கம்பங்களின் மாலே (வரிசை) உடைய.

பயிற்சி :

1. வசனநடைப் பகுதிக்குப் பதவுரை எழுதவும்.
2. செய்யுட்பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

3. ஸஸாஸம் ஂஸுதி ஸஸாஸத்தின் ஡ெயர் ஂஸுதவும்.

திகூடசிஸுரே ஸுதிதா, ஡ிஸுதகர்ஸுணா நிர்ஸிதா, ஂரீணா ராஸுஸானா ஡, ஡ஂது
 விஸஸன, தவ ஂதோ, ஸ஡ுதரினா ஸஂஸுரண, ஸஸுதரஸு தீரீ, ஸஸுதரஸு குஸு, ஸுரீவஸு ஡ுரி ।

4. விக்ரஂ வாக்யம் ஂஸுதி ஸஸாஸத்தின் ஡ெயரைக
 குறி஡்஡ிடவும்.

திகூடசிஸுரே, ராஸுஸேஸுர, ஡ஂ஡ா஡ாஸு-஡ஂஂரூ, நலஸேது, வருணாலய, ஸுஸு-ஸுதி-ஸஸாகுல, ஸுஸுதாவாரநிவேஸன, ராஸுஸரா஡, ஂரிஸுரேஸு, ஂரிஸுநு, வானரேஸுரண, தா஡ஸாவாஸா, கைகயீ஡ுத, ஂரி஡ுணாகீரீ ।

கடந்த பல ஆண்டுகளில் இதன் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாமே ஆங்காங்கு ஆரம்ப வகுப்புகளை தொடங்கி எமது சேவையில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்களது ஈடுபாடு பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளியான பாடங்களைமட்டும் தனியே தொகுத்து ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற 6 பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இவை அவ்வப்போது பெறும் அனுபவங்கள் மூலம் மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தற்போது முதல் பாகத்தின் எட்டாம் பதிப்பு வெளியாகிறது. இவற்றின் துணைகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை எழுத்துப் பயிற்சியில் தொடங்கி காவியங்கள் வரை எளிதில் கற்கலாம்.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற தொகுப்பை பெறுபவர்கள் அவற்றில் வெளியாகியுள்ள பாடங்களைப் பயின்று பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள பயிற்சிகளைத் தாமே எழுதி புக் போஸ்டு மூலம் Book-post Posted under clause 114 (8) of P & T Guide : PUPILS EXERCISE என்று உரைமீது குறிப்பிட்டு (உரையின் வாயை ஒட்டாமல்) எமக்கு அனுப்பினால் திருத்தி அனுப்புகிறோம். சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தருகிறோம். இந்தச் சேவையைப் பெற விரும்புபவர்தபால் செலவிற்கென ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாகம் ஒன்றுக்கு ரூ 20-00 அனுப்பவும். மேலும் தாங்கள் விரும்பும் தொகையை நன்கொடையாக அளிக்கலாம்.

சந்தா அனுப்ப

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லஸ்சர்ச் ரோடு,
சென்னை 600 004.

பயிற்சிகள் அனுப்ப

ஆசிரியர், 'ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ'
22. வீரேசுவரம் அப்ரோச் ரோட்,
ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி 620 006.

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா	ரூ.
1-6ம் பாகம் ஒவ்வொன்றும்	25-00
ஸம்ஸ்க்ருத அகராதி தமிழில் பொருளுடன்	120-00
சப்தமஞ்சரீ	25-00
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ ஆண்டு இதழ்களின் தொகுப்பு 10, 11, 12, 13, 14, 16,	40-00
17, 18, 19, 20, 21, 22, ஒவ்வொன்றும்	40-00
பதிவுத் தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் ரூ. 30/- முன் பணமாக MO. அல்லது D.D. யில் அனுப்பவும்.	
ஸம்ஸ்கிருத ஸ்ரீ ஆண்டுச்சந்தா	ரூ. 40-00
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 400-00

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

98-99, லஸ் சர்ச் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. ENTERPRISES,

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Chennai-4, ☎ 495 0775.